

Besluit van * houdende wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 en enkele andere besluiten in verband met de versterking van de positie van de referent in het reguliere vreemdelingenrecht en versnelling van de vreemdelingenrechtelijke procedure (Besluit modern migratiebeleid)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Justitie van * 2009, nr. * ;

Gelet op de artikelen 2a, tweede lid, 2b, derde lid, 2f, 3, eerste lid, onder c en d, 12, tweede lid, 14, derde [PM: en vierde] lid, 16, tweede lid, 16a, tweede lid, 17, tweede lid, onder g, 18, tweede lid, 23, 24, eerste lid, 48, derde lid, 52, eerste lid, 54, eerste lid, onder a, b, c, e en h, en tweede lid, onder a en b, 66, en 107, zevende lid, van de Vreemdelingenwet 2000, *PM** van de Wet Politiegegevens, *PM** van de Wet Justitiële gegevens, * van de Wet Studiefinanciering 2000, 2.2 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten, 3, derde lid, van de Wet inburgering, en * van de Wet op de jeugdzorg;

De Raad van State gehoord (advies van * 2009, no. *);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Justitie van * 2009, nr. * ;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het **Vreemdelingenbesluit 2000** wordt gewijzigd als volgt:

A

Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel s van artikel 1.1 door een punt komma worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

t. geestelijke bedienaar: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de Wet inburgering en artikel 1.3 van de Regeling inburgering;

u. tewerkstellingsvergunning: de vergunning, bedoeld in artikel 1, onder e, van de Wet arbeid vreemdelingen.

B

Na artikel 1.7 wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 3. De referent

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 1.8

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling, kan als referent optreden de krachtens artikel 2c van de Wet erkende uitwisselingsorganisatie, die:

a. een culturele doelstelling nastreeft;

b. ten behoeve van die vreemdeling een door Onze Minister goedgekeurd

uitwisselingsprogramma als bedoeld in artikel 3.43, eerste lid, onder a, uitvoert, en

c. voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet.

Artikel 1.9

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor studie, kan als referent optreden de krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderwijsinstelling, waaraan de vreemdeling onderwijs volgt of wil volgen, die, voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en die:

- a. geaccrediteerd hoger onderwijs aanbiedt, zoals geregistreerd in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs, bedoeld in artikel 6.13 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;
- b. voortgezet onderwijs aanbiedt als bedoeld in artikel 2 van de Wet op het voortgezet onderwijs;
- c. beroepsonderwijs aanbiedt als bedoeld in artikel 1.2.1 van de Wet educatie en beroepsonderwijs;
- d. opleidingen verzorgt in het kader van het ontwikkelingsamenwerkingsbeleid van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, of
- e. opleidingsactiviteiten faciliteert in het kader van de Wet op het specifiek cultuurbeleid.

Artikel 1.10

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor het verrichten van arbeid als kennismigrant, kan als referent optreden de krachtens artikel 2c van de Wet erkende werkgever, met wie de vreemdeling een arbeidsovereenkomst of gastovereenkomst heeft gesloten of die de vreemdeling heeft aangesteld, en die, voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet.

Artikel 1.11

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG, kan als referent optreden de krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderzoeksinstituut, waarmee de vreemdeling een gastovereenkomst als bedoeld in artikel 6 van richtlijn 2005/71/EG heeft gesloten, die, voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en die:

- a. een publieke onderzoeksinstituut is als bedoeld in artikel 1d, eerste lid, onder b, van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen en die functieprofielen zoals opgenomen in het universitaire systeem van functieordenen onder de functiefamilie "onderzoek en onderwijs" hanteert voor onderzoekers in loondienst;
- b. een publieke onderzoeksinstituut is, die is opgenomen in de bijlage behorende bij de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;
- c. een particuliere onderzoeksinstituut is, die is opgenomen in de Nederlandse Onderzoek Databank;
- d. een particuliere onderzoeksinstituut is, waaraan met betrekking tot het lopende of het vorige kalenderjaar een S&O-verklaring als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen is afgegeven.

Artikel 1.12

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor het verrichten van seizoenarbeid of arbeid in loondienst, kan als referent optreden de werkgever, die, voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en die:

- a. met de vreemdeling een arbeidsovereenkomst heeft gesloten of die de vreemdeling heeft aangesteld, dan wel, indien geen sprake is van een arbeidsovereenkomst of aanstelling,
- b. ten behoeve van die arbeid in het bezit is gesteld van een tewerkstellingsvergunning of een tewerkstellingsvergunning heeft aangevraagd, dan wel, indien geen tewerkstellingsvergunning is vereist,
- c. de vreemdeling feitelijk tewerkstelt.

Artikel 1.13

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor lerend werken, kan als referent optreden de werkgever, die, voor zover op grond van de Handelsregisterwet 2007 vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en die ten behoeve van die arbeid in het bezit van een tewerkstellingsvergunning moet zijn, dan wel, indien een tewerkstellingsvergunning niet is vereist, met wie de vreemdeling een leer-werkovereenkomst heeft gesloten.

Artikel 1.14

Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven als familie- of gezinslid, kan als referent optreden de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling als familie- of gezinslid verblijft of wil verblijven.

Artikel 1.15

Onverminderd de artikelen 1.8 tot en met 1.14 kan een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie slechts als referent optreden, indien zij, voor zover dit op grond van de Handelsregisterwet 2007 is vereist, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en haar solvabiliteit, continuïteit en betrouwbaarheid voldoende is gewaarborgd.

Artikel 1.16

1. De referent van een vreemdeling, die in Nederland verblijft in het kader van uitwisseling, draagt zorg voor de juiste uitvoering van het uitwisselingsprogramma, bedoeld in artikel 3.43, eerste lid, onder a.
2. De referent van een vreemdeling die in Nederland verblijft voor het verrichten van arbeid als geestelijke bedienaar, bevordert dat die vreemdeling de aangeboden inburgeringsvoorziening, bedoeld in artikel 19 van de Wet inburgering, aanvaardt en stelt hem in de gelegenheid die voorziening te volgen.
3. De referent van een vreemdeling die in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling, voor arbeid als kennismigrant of voor studie, draagt zorg voor een zorgvuldige selectie en werving van de vreemdeling.
4. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld over de voorgaande leden.

Artikel 1.17

Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld omtrent deze paragraaf. Daarbij kan in ieder geval:

- a. ten aanzien van referenten worden voorzien in nadere zorgplichten jegens de vreemdeling;
- b. worden bepaald in welke gevallen de referent rechtspersoonlijkheid moet hebben, en
- c. worden voorzien in nadere regels omtrent de beëindiging van het referentschap.

Paragraaf 2. Erkenning als referent

Artikel 1.18

1. Bij de beoordeling van de aanvraag om erkenning als referent worden in ieder geval gegevens uit het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, betrokken met betrekking tot de continuïteit en solvabiliteit van de aanvrager.
2. De aanvraag om erkenning als referent kan in ieder geval worden afgewezen, indien de aanvrager failliet is verklaard of aan hem surséance van betaling is verleend.

Artikel 1.19

Bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager worden in ieder geval betrokken:

- a. uitgesproken strafrechtelijke veroordelingen, aanvaarde transacties en uitgevaardigde strafbeschikkingen ter zake van een misdrijf, strafbaar is gesteld in de titels I, V, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XVIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVIII, XXX en XXXA van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht of de artikelen 68 en 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
- b. opgelegde boetes terzake van een op grond van de artikelen 67d, 67e en 67f van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, artikel 55a van de Vreemdelingenwet 2000, artikel 18 van de Wet arbeid vreemdelingen en artikel 18b van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag beboetbaar feit;
- c. op grond van artikel 28 van de Wet op de loonbelasting 1964 opgelegde verplichtingen tot het doen van een eerstedagsmelding.

Artikel 1.20

Als referent van een vreemdeling die in Nederland verblijft of wil verblijven voor studie aan een universiteit of hogeschool, kan slechts worden erkend de universiteit of hogeschool die aangesloten is bij de Gedragscode internationale student in het Nederlands hoger onderwijs.

Artikel 1.21

De referent van een vreemdeling die in Nederland verblijft of wil verblijven als gezinslid, wordt niet als zodanig erkend.

Artikel 1.22

Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de erkenning als referent, de schorsing en de intrekking van die erkenning en de indiening en behandeling van de aanvraag. Daarbij worden in ieder geval nadere regels gesteld omtrent:

- a. de continuïteit en solvabiliteit van de aanvrager, en
- b. de strafrechtelijke en bestuursrechtelijke antecedenten, die bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de aanvrager worden betrokken.

C

Artikel 2.11 wordt gewijzigd als volgt:

1. Onderdeel c van het tweede lid komt te luiden:
 - c. het stellen van een bankgarantie.
2. Het derde lid vervalt.
3. Het vierde en vijfde lid worden vernummerd tot derde en vierde lid.
4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
5. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld over de zekerheidstelling.

D

Aan artikel 3.3, eerste lid, wordt onder verlettering van onderdeel e tot onderdeel f, een onderdeel ingevoegd, luidende:

e. voor houders van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf: de tijd tot de vreemdeling rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, onder a, van de Wet verkrijgt, maar niet langer dan de geldigheidsduur van de machtiging.

E

Artikel 3.4 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De in artikel 14, tweede lid, van de Wet bedoelde beperkingen houden verband met:

- a. uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst;
 - b. studie;
 - c. seizoenarbeid;
 - d. lerend werken;
 - e. arbeid in loondienst;
 - f. grensoverschrijdende dienstverlening;
 - g. arbeid als niet-geprivilegieerd militair of niet-geprivilegieerd burgerpersoneel;
 - h. arbeid als kennismigrant;
 - i. wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG;
 - j. arbeid als zelfstandige;
 - k. het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst;
 - l. verblijf als familie- of gezinslid;
 - m. medische behandeling;
 - n. verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene of vermogende vreemdeling;
 - o. het afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
 - p. tijdelijke humanitaire gronden;
 - q. niet-tijdelijke humanitaire gronden.
2. In het vierde lid wordt “bedoeld in het eerste lid, onder a tot en met r” vervangen door: bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van de onderdelen o, p en q.

F

Artikel 3.5 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Tijdelijk is het verblijfsrecht op grond van de verblijfsvergunning, verleend onder een beperking verband houdend met:

- a. uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst;
- b. studie;
- c. seizoenarbeid;
- d. lerend werken;
- e. grensoverschrijdende dienstverlening;
- f. het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst;
- g. verblijf als familie- of gezinslid, indien de hoofdpersoon:
 - 1°. tijdelijk verblijfsrecht heeft, of
 - 2°. houder van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de wet is;
- h. medische behandeling;
- i. het afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
- j. tijdelijke humanitaire gronden.

2. Onder vernummering van het derde tot het vierde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:
3. Bij regeling van Onze Minister kunnen ter uitvoering van verplichtingen die voortvloeien uit verdragen of uit verbindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties gevallen worden aangewezen waarin het verblijfsrecht, in afwijking van het tweede lid, niet-tijdelijk van aard is.

G

Artikel 3.6 komt te luiden:

Artikel 3.6

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan ambtshalve worden verleend:
 - a. onder een beperking verband houdend met medische behandeling, tijdelijke humanitaire gronden en niet-tijdelijke humanitaire gronden;
 - b. aan de vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder i, van de Wet, die behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën en met wiens verblijf in Nederland voor een periode van langer dan drie maanden Onze Minister binnen drie maanden direct voorafgaande aan de aanmelding op grond van artikel 4.47 heeft ingestemd.
2. Bij regeling van Onze Minister kunnen andere gevallen dan genoemd in het eerste lid worden aangewezen, waarin de verblijfsvergunning ambtshalve kan worden verleend en kunnen regels worden gesteld omtrent de ambtshalve verlenging en wijziging van de verblijfsvergunning.

H

Artikel 3.7 wordt gewijzigd als volgt:

1. Onderdeel b van het eerste lid komt te luiden:
 - b. het stellen van een bankgarantie;
2. In het derde lid vervalt “, gesteld overeenkomstig het eerste lid, onder a of b, “.
3. Het vierde lid komt te luiden:
4. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld over de zekerheidstelling.

I

Artikel 3.12 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid vervalt “een garantstelling overeenkomstig artikel 3.7, eerste lid, onder b, of”.
2. Het derde lid vervalt.

J

Artikel 3.13, eerste lid, komt te luiden:

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22a genoemde voorwaarden.

K

In onderdeel a van artikel 3.14, eerste lid, wordt “een in Nederland geregistreerd partnerschap” vervangen door: een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig geregistreerd partnerschap.

L

In artikel 3.15, derde lid, wordt de zinsnede “op een mijnbouwinstallatie op het continentaal plat” telkens vervangen door: aan boord van een Nederlands zeeschip of op een mijnbouwinstallatie op het continentaal plat.

M

Artikel 3.17 komt te luiden:

Artikel 3.17

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

N

Artikel 3.22, wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 1°.

2. Het tweede lid komt te luiden:

2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder b.

O

Na artikel 3.22 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 3.22a

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de hoofdpersoon ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een verklaring heeft afgelegd als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de Wet.

2. Indien de hoofdpersoon geen verklaring als bedoeld in het eerste lid heeft afgelegd, en wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in hoofdstuk IV en artikel 16 van Richtlijn nr. 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PbEU 2003, L 251), wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, in welk geval Onze Minister de hoofdpersoon als referent aanwijst.

P

Artikel 3.23 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. De verblijfsvergunning wordt verleend, indien:

a. de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven, of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;

b. de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld;

c. de vreemdeling bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken, of de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling vast te stellen landen;

d. de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 of voor de nationale veiligheid;

e. de hoofdpersoon ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een verklaring heeft afgelegd als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de Wet.

2. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Indien de hoofdpersoon geen verklaring als bedoeld in het vierde lid, onder e, heeft afgelegd, en wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in hoofdstuk IV en artikel 16 van Richtlijn nr. 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PbEU 2003, L 251), wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, in welk geval Onze Minister de hoofdpersoon als referent aanwijst.

Q

Artikel 3.23a wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid, aan de echtgenoot, de geregistreerde partner dan wel de ongehuwde partner van de langdurig ingezetene met rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, onder a, b dan wel l, van de Wet, en het minderjarige kind van die echtgenoot, partner of langdurig ingezetene, indien:

a. dat kind, die echtgenoot of partner in een andere staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is toegelaten als gezinslid van de langdurig ingezetene;

b. dat kind, die echtgenoot of partner beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding;

c. dat kind, die echtgenoot of partner, al dan niet tezamen met de langdurig ingezetene, duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onderdeel a;

d. dat kind, die echtgenoot of partner geen gevaar vormt voor de openbare orde als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 en de nationale veiligheid;

e. de hoofdpersoon ten behoeve van het verblijf van dat kind, die echtgenoot of partner een verklaring heeft afgelegd als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de Wet.

2. In het tweede lid vervalt “onder een beperking verband houdend met gezinshereniging.”.

3. De tweede volzin van het tweede lid komt te luiden: Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing.

4. Het derde lid wordt vernummerd tot het vierde lid.

5. Er wordt een lid ingevoegd, luidende:

3. Indien de hoofdpersoon geen verklaring als bedoeld in het eerste lid, onder e, heeft afgelegd, en wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in Richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PbEU 2004, L 16), wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, in welk geval Onze Minister de hoofdpersoon als referent aanwijst.

R

In artikel 3.24 wordt “beperking verband houdend met gezinshereniging” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid.

S

Artikel 3.24a wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef van het eerste lid wordt “beperking verband houdend met gezinshereniging” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid.

2. Onderdeel d van het eerste lid komt te luiden:

d. geen gevaar vormt voor de openbare orde als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 of de nationale veiligheid.

3. In het tweede lid wordt “een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a” vervangen door: voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder a.

T

Artikel 3.25 komt te luiden:

Artikel 3.25

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid worden verleend aan de vreemdeling, die vijfenzeftig jaar of ouder is, die in het land van herkomst alleenstaand is en die in Nederland wil verblijven bij een van zijn kinderen, indien:

- a. er in het land van herkomst geen kind van de vreemdeling woont dat naar het oordeel van Onze Minister geacht kan worden in de opvang van de vreemdeling te kunnen voorzien, en
- b. het kind bij wie de vreemdeling wil verblijven, rechtmatig in Nederland verblijft als bedoeld in artikel 8, onder b, c of d, van de Wet of als Nederlander;
- c. de vreemdeling en het kind bij wie de vreemdeling wil verblijven, samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren.

U

In artikel 3.26, eerste lid, wordt “beperking verband houdend met verblijf ter adoptie” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid.

V

In artikel 3.27, eerste lid, wordt “beperking verband houdend met het afwachten van het onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders als bedoeld in artikel 11 van de Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie,” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid.

W

Artikel 3.28 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt “beperking verband houdend met verblijf als pleegkind” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid.
2. In het derde lid vervalt de zinsnede “en een garantverklaring ondertekend”.

X

Artikel 3.29 vervalt.

Y

Artikel 3.29a wordt gewijzigd als volgt:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding “1.” geplaatst.
2. In de aanhef van het eerste lid wordt “beperking verband houdend met verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene” vervangen door: beperking verband houdend met verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene of vermogende vreemdeling.
3. In het eerste lid, onderdeel b, wordt “netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a” vervangen door: voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder a.
4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. De verblijfsvergunning kan voorts worden verleend aan andere vreemdelingen dan bedoeld

in het eerste lid. Bij regeling van Onze Minister kunnen hierover regels worden gesteld.

Z

Artikel 3.29a wordt vernummerd tot artikel 3.29.

AA

Artikel 3.30 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid, komt te luiden:
2. De beoordeling van het wezenlijk Nederlands belang, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, van de ondernemingsactiviteiten geschiedt aan de hand van het bij regeling van Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken vastgestelde puntenstelsel. In die regeling kunnen ondernemingsactiviteiten worden aangewezen waarmee geen wezenlijk Nederlands belang is gediend.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
6. De aanvraag wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet.

BB

Na artikel 3.30 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 3.30a

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, kan worden verleend onder een beperking verband houdend met arbeid als kennismigrant aan een vreemdeling als bedoeld in artikel 1d van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen, die arbeid ten behoeve van een krachtens artikel 2c van de Wet erkende werkgever verricht of wil verrichten.

Artikel 3.30b

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de wet, wordt onder een beperking verband houdend met seizoenarbeid verleend aan de vreemdeling die:
 - a. in Nederland seizoenarbeid verricht of wil verrichten voor een werkgever aan wie ten behoeve van die arbeid met toepassing van artikel 11, derde lid, van de Wet arbeid vreemdelingen een tewerkstellingsvergunning voor maximaal 24 weken is verleend, en
 - b. direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende een aaneengesloten periode van ten minste 14 weken buiten Nederland heeft verbleven.
2. De in het eerste lid bedoelde verblijfsvergunning wordt verleend, indien:
 - a. de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven, of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;
 - b. de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld;
 - c. de vreemdeling met de arbeid in loondienst duurzaam en zelfstandig voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder a, verwerft;
 - d. de vreemdeling bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken of de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling vast te stellen landen;
 - e. de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 of de nationale veiligheid, en
 - f. de werkgever ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een verklaring heeft afgelegd

als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de Wet.

3. De aanvraag die is ingediend door of ten behoeve van een langdurig ingezetene wordt niet afgewezen op de gronden, bedoeld in het tweede lid, onder a of d.

4. Indien de werkgever geen verklaring als bedoeld in het tweede lid, onder f, heeft afgelegd, en wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in Richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, in welk geval Onze Minister de hoofdpersoon als referent aanwijst.

CC

Artikel 3.31 komt te luiden:

Artikel 3.31

1. Met inachtneming van artikel 3.32 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst verleend aan de vreemdeling die in Nederland arbeid in loondienst verricht of gaat verrichten, waarvoor anders dan met toepassing van artikel 11, derde lid, van de Wet arbeid vreemdelingen een tewerkstellingsvergunning is afgegeven.

2. In afwijking van het eerste lid, wordt de verblijfsvergunning slechts verleend aan de vreemdeling die arbeid voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie verricht of wil verrichten, indien de referent, voor zover vereist op grond van de Handelsregisterwet 2007, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van die wet, en haar solvabiliteit, continuïteit en betrouwbaarheid naar het oordeel van Onze Minister voldoende is gewaarborgd.

3. Artikel 3.30b, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. De verblijfsvergunning kan voorts worden verleend, aan de vreemdeling die:

a. een arbeidsverleden aan boord van een Nederlands zeeschip of op een mijnbouwinstallatie op het continentaal plat heeft van ten minste zeven jaar;

b. gedurende ten minste nog een jaar beschikt over een arbeidsplaats aan boord van een Nederlands schip of op een mijnbouwinstallatie op het continentaal plat, waarmee hij duurzaam voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.74, eerste lid, onder a, verwerft.

5. De aanvraag die is ingediend door of ten behoeve van een vreemdeling als bedoeld in het tweede lid, wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder c, van de wet, indien ten behoeve van die arbeid een tewerkstellingsvergunning is verleend.

6. In andere gevallen dan bedoeld in het eerste en vierde lid, kan de verblijfsvergunning worden verleend.

DD

In artikel 3.31a, tweede lid, wordt “bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c of e” vervangen door: bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, e en i.

EE

Artikel 3.33 komt te luiden:

Artikel 3.33

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt onder een beperking verband houdend met wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG verleend aan de vreemdeling, die op grond van een gastovereenkomst als bedoeld in artikel 6 van richtlijn 2005/71/EG onderzoek in de zin van die richtlijn verricht of gaat verrichten aan een krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderzoeksinstituten in de zin van die richtlijn.

2. De in het eerste lid bedoelde verblijfsvergunning wordt verleend, indien:

- a. de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven, of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;
- b. de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld;
- c. de vreemdeling bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken of de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling vast te stellen landen;
- d. de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 of de nationale veiligheid;
- e. de onderzoeksinstelling krachtens artikel 2c van de Wet is erkend en ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een verklaring als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, van de Wet heeft afgelegd.

FF

De artikelen 3.34 tot en met 3.38 vervallen.

GG

Artikel 3.39 komt te luiden:

Artikel 3.39

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met lerend werken worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die in Nederland relevante werkervaring verwerft of wil verwerven in het kader van diens arbeid of studie buiten Nederland;
- b. ten behoeve van wiens werkzaamheden een tewerkstellingsvergunning is verleend aan de referent.

HH

Artikel 3.40 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt “, of” vervangen door een punt.
2. Onderdeel c van het eerste lid vervalt.
3. Het tweede lid komt te luiden:
 2. De aanvraag wordt niet afgewezen op de grond, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de Wet.

II

Artikel 3.41 komt te luiden:

Artikel 3.41

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met studie worden verleend aan de vreemdeling, die:

a. aan een krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderwijsinstelling:

1°. voltijds geaccrediteerd hoger of wetenschappelijk onderwijs volgt of gaat volgen, dan wel zich daarop voorbereidt;

2°. voltijds voortgezet onderwijs of beroepsonderwijs volgt of gaat volgen, waarvoor

Nederland naar het oordeel van Onze Minister het meest aangewezen land is en waarmee de

vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister een positieve bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van het land van herkomst, of

3°. een bij regeling van Onze Minister na overleg met Onze Minister die het aangaat aangewezen opleiding of studie volgt;

b. als student bij een onderwijsinstelling als bedoeld onder a is of zal worden ingeschreven.

2. De aanvraag wordt niet afgewezen op de grond dat de hogeronderwijsinstelling niet krachtens artikel 2c van de Wet is erkend, indien de student, bedoeld in artikel 2, onder b, van richtlijn 2004/114/EG, voldoet aan alle in de artikelen 6 en 7 van die richtlijn genoemde voorwaarden.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen op de grond dat het geen voltijds onderwijs betreft, indien de vreemdeling een langdurig ingezetene is en hoger onderwijs of beroepsonderwijs volgt of wil volgen.

JJ

Artikel 3.41a vervalt.

KK

Artikel 3.42 komt te luiden:

Artikel 3.42

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, kan worden verleend onder een beperking verband houdend met het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst aan een vreemdeling die direct voorafgaand aan de aanvraag een Bachelor of Master-graad heeft verkregen aan een geaccrediteerde opleiding, opgenomen in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs, bedoeld in artikel 6.13 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

2. De verblijfsvergunning kan voorts worden verleend aan een vreemdeling die:

a. binnen drie jaar direct voorafgaand aan de aanvraag:

1°. de Master-graad heeft verkregen aan een geaccrediteerde opleiding, opgenomen in het Centraal register opleidingen hoger onderwijs, bedoeld in artikel 6.13 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;

2°. aan een Nederlandse universiteit of aan de Open Universiteit de graad Doctor heeft verkregen op grond van promotie;

3°. aan een bij regeling van Onze Minister aangewezen buitenlandse onderwijsinstelling de Master-graad of op grond van promotie de graad Doctor heeft verkregen, en

b. overeenkomstig het bij regeling van Onze Minister vastgestelde puntenstelsel ten minste het in die regeling vastgestelde aantal punten heeft behaald. In deze regeling worden in ieder geval punten toegekend op grond van opleiding, leeftijd en indicatoren voor welslagen in Nederland.

3. De verblijfsvergunning wordt niet verleend, indien de vreemdeling eerder houder is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het zoeken naar en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst.

4. De aanvraag wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet.

LL

Artikel 3.43 komt te luiden:

Artikel 3.43

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met uitwisseling worden verleend aan de vreemdeling:

a. die tijdelijk in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van een door Onze Minister na overleg met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid goedgekeurd

uitwisselingsprogramma van een krachtens artikel 2c van de Wet erkende uitwisselingsorganisatie;

b. die voldoet aan de door Onze Minister te stellen leeftijdseisen;

c. die niet eerder houder is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met uitwisseling;

d. wiens tijdige vertrek uit Nederland naar het oordeel van Onze Minister redelijkerwijs is gewaarborgd.

2. Indien de vreemdeling de Australische, Canadese of Nieuw-Zeelandse nationaliteit heeft, wordt de aanvraag niet afgewezen op de grond, bedoeld in het eerste lid, onder a.

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen regels worden gesteld omtrent:

a. de uitwisselingsprogramma's, bedoeld in het eerste lid, onder a;

b. de verlening van de verblijfsvergunning ter uitvoering van internationale verplichtingen.

MM

De artikelen 3.44 en 3.45 vervallen.

NN

Artikel 3.46 wordt gewijzigd als volgt:

1. Onder vernummering van het tweede lid tot het derde lid, wordt na het eerste lid een lid ingevoegd, luidende:

2. De verblijfsvergunning, bedoeld in het eerste lid, kan voorts worden verleend aan de vreemdeling van Surinaamse nationaliteit, die op medische indicatie en in het bezit van een daartoe afgegeven visum naar Nederland is gekomen, indien voortzetting van de medische behandeling in Nederland zes maanden na zijn inreis medisch noodzakelijk is en de financiering daarvan naar het oordeel van Onze Minister deugdelijk is geregeld.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. De vreemdeling ondertekent een medische verklaring, ertoe strekkende dat hij toestemming verleent voor medisch onderzoek, voor zover dat onderzoek noodzakelijk is voor de toepassing van het eerste en tweede lid.

4. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. De aanvraag wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet. De aanvraag wordt evenmin afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder a en c, indien de vreemdeling ten minste een jaar direct voorafgaande aan de aanvraag rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder j, van de Wet heeft gehad.

OO

Artikel 3.47 vervalt.

PP

Artikel 3.48 komt te luiden:

Artikel 3.48

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden worden verleend aan de vreemdeling die:

a. slachtoffer-aangever is van mensenhandel, voorzover er sprake is van een strafrechtelijk opsporingsonderzoek of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan;

b. slachtoffer is van mensenhandel, voorzover er sprake is van een strafrechtelijk opsporingsonderzoek of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit, bedoeld in artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht, en het

slachtoffer hieraan op andere wijze dan door het doen van aangifte medewerking verleent;
c. getuige-aangever is van mensenhandel, voorzover er sprake is van een strafrechtelijk opsporingsonderzoek of vervolgingsonderzoek naar of berechting in feitelijke aanleg van de verdachte van het strafbare feit waarvan aangifte is gedaan en het verblijf in Nederland van de getuige-aangever naar het oordeel van Onze Minister in het belang van de opsporing of vervolging van de verdachte noodzakelijk is, of

d. alleenstaand en minderjarig is, en:

1°. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet, is afgewezen;

2°. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en

3°. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

2. De verblijfsvergunning kan voorts worden verleend aan:

a. vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken, en

b. andere vreemdelingen dan bedoeld in het eerste lid.

Bij regeling van Onze Minister kunnen hierover regels worden gesteld.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder c of i, van de Wet.

QQ

In artikel 3.49, tweede lid, wordt “op grond van artikel 16, eerste lid, onder b en c, van de Wet” vervangen door: op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, c en i, van de Wet.

RR

Artikel 3.50 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef van het eerste lid wordt “voortgezet verblijf” vervangen door: niet-tijdelijke humanitaire gronden.

2. In onderdeel a van het eerste lid wordt “een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging, verblijf ter adoptie of verblijf als pleegkind, bij” vervangen door: een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid van.

SS

Artikel 3.51 komt te luiden:

Artikel 3.51

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking, verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden worden verleend aan de vreemdeling, die:

a. drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met:

1°. verblijf als familie- of gezinslid van een persoon met een niet-tijdelijk verblijfsrecht;

2°. medische behandeling, voorzover die medische behandeling naar het oordeel van Onze Minister gedurende ten minste nog één jaar in Nederland noodzakelijk zal zijn;

3°. tijdelijke humanitaire gronden;

b. nadat zijn uitzetting op grond van artikel 64 van de Wet gedurende een jaar achterweg is gebleven, twee jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met medische behandeling, voorzover die medische behandeling naar het oordeel van Onze Minister gedurende ten minste nog één jaar in Nederland

noodzakelijk zal zijn;

c. houder is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid van een persoon met een niet-tijdelijk verblijfsrecht, indien de relatie tussen de vreemdeling en die persoon door het overlijden van die persoon is verbroken;

d. een in Nederland geboren en getogen oud-Nederlander is;

e. een meerderjarige, buiten Nederland geboren oud-Nederlander is, voor zover deze in een ander land woont dan dat waarvan hij onderdaan is en naar het oordeel van Onze Minister bijzondere banden heeft met Nederland;

f. minderjarig is, voor zover in diens opvang en wettelijke vertegenwoordiging in Nederland is voorzien en die:

1°. vanaf zijn vierde levensjaar tien jaren rechtmatig in Nederland heeft verbleven als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, of als Nederlander, of

2°. vóór indiening van de aanvraag vijf jaren rechtmatig in Nederland heeft verbleven als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, of als Nederlander, voor zover Nederland naar het oordeel van Onze Minister het meest aangewezen land is voor de vreemdeling;

g. in aanmerking komt voor de terugkeeroptie op grond van artikel 8 van de Remigratiewet, en die direct voorafgaande aan de remigratie:

1°. gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e dan wel l, van de Wet, in Nederland had;

2°. als het minderjarige kind van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, zelf rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e dan wel l, van de Wet had, ongeacht de duur daarvan, en tegelijkertijd met die Nederlander of die vreemdeling om verblijf verzoekt, of

3°. als het minderjarige kind van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, zelf rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e dan wel l, van de Wet had, ongeacht de duur daarvan, die binnen een jaar na remigratie meerderjarig is geworden en die zelfstandig om verblijf verzoekt;

h. wegens bijzondere individuele omstandigheden naar het oordeel van Onze Minister blijvend op verblijf in Nederland is aangewezen.

2. De verblijfsvergunning kan voorts worden verleend aan andere vreemdelingen dan bedoeld in het eerste lid. Bij regeling van Onze Minister kunnen hierover regels worden gesteld.

3. De aanvraag wordt niet afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder c en i, van de Wet. De aanvraag wordt evenmin afgewezen op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Wet, indien de aanvraag is ingediend door de in het eerste lid, onder d, bedoelde vreemdeling.

4. Artikel 3.80a is van toepassing op de in het eerste lid, onderdeel a, ten eerste, bedoelde vreemdelingen.

5. Voor zover sprake is van verlening van de verblijfsvergunning, zijn de artikelen 3.77 en 3.78 niet van toepassing en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van overeenkomstige toepassing.

6. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, ten eerste, en onderdeel c, wordt onder persoon met een niet-tijdelijk verblijfsrecht niet verstaan de houder van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Wet.

TT

De artikelen 3.52 tot en met 3.56a vervallen.

UU

De artikelen 3.57 tot en met 3.59 komen te luiden:

Artikel 3.57

1. De verblijfsvergunning, die met toepassing van artikel 14, tweede lid, van de Wet ambtshalve wordt verleend, wordt verleend met ingang van de dag na de dag waarop de machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling in persoon is afgegeven.
2. In afwijking van het eerste lid, kan de verblijfsvergunning worden verleend met ingang van de dag die bij de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf is opgegeven als de dag waarop de vreemdeling Nederland zal inreizen.

Artikel 3.58

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met seizoenarbeid, kan worden verleend voor ten hoogste 24 weken.
2. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met arbeid in loondienst, arbeid als kennismigrant, arbeid als niet-geprivilegieerd militair of niet-geprivilegieerd burgerpersoneel, dan wel wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG kan worden verleend:
 - a. indien ten behoeve van die arbeid een tewerkstellingsvergunning is afgegeven: voor de duur van die tewerkstellingsvergunning;
 - b. in de overige gevallen: voor de duur van de arbeidsovereenkomst, aanstelling, gastovereenkomst of werkzaamheden.
3. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met grensoverschrijdende dienstverlening kan worden verleend voor de duur van de werkzaamheden als vermeld in de krachtens artikel 1e, tweede lid, van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen door de dienstverrichter verstrekte verklaring, met een maximum van twee jaar.
4. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid als zelfstandige kan worden verleend voor ten hoogste twee jaar.
5. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst, lerend werken, het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst, het doorbrengen van verlof in Nederland, medische behandeling, het afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap, dan wel tijdelijk verblijf op humanitaire gronden, kan worden verleend voor ten hoogste één jaar.
6. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met studie kan worden verleend voor de duur van de studie met inbegrip van de voorbereiding daarop.
7. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene of vermogende vreemdeling of met niet-tijdelijke humanitaire gronden kan worden verleend voor ten hoogste vijf jaar.
8. De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid kan worden verleend:
 - a. voor de duur van het verblijfsrecht op grond van artikel 8, onder a, c, e of l, van de Wet van de hoofdpersoon;
 - b. voor de duur van de geprivilegieerde status van de hoofdpersoon;
 - c. in de overige gevallen: voor de duur van vijf jaar.
9. In afwijking van het vijfde lid, kan de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met medische behandeling worden verleend voor vijf jaar, indien de medische behandeling naar het oordeel van Onze Minister blijvend aan Nederland gebonden is.

Artikel 3.59

1. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met seizoenarbeid, wordt niet verlengd na 24 weken.
2. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst, lerend werken dan wel het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst, wordt niet verlengd na een jaar.
3. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met grensoverschrijdende dienstverlening wordt niet verlengd na twee jaar.
4. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het doorbrengen van verlof in Nederland, medische behandeling, het afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap, dan wel tijdelijk verblijf op humanitaire gronden, kan telkens worden verlengd met ten hoogste één jaar.
5. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning onder een beperking, anders dan genoemd in de voorgaande leden, kan telkens met ten hoogste vijf jaar worden verlengd.

VV

De artikelen 3.59a tot en met 3.70 vervallen

WW

Artikel 3.71 wordt gewijzigd als volgt:

1. In onderdeel h van het tweede lid wordt “een beperking als bedoeld in artikel 3.30 of 3.31” gewijzigd in: een beperking verband houdend met seizoenarbeid, arbeid in loondienst, arbeid als kennismigrant of arbeid als zelfstandige.
2. Het derde lid vervalt.
3. Het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid.

XX

Artikel 3.74 komt te luiden:

Artikel 3.74

1. De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn voldoende, indien het loon, bedoeld in artikel 16 van de Wet financiering sociale verzekeringen, uit arbeid in loondienst, het bruto inkomen uit inkomensvervangende uitkering krachtens een socialeverzekeringswet waarvoor premies zijn afgedragen, de bruto-winst uit arbeid als zelfstandige, dan wel 4% van het eigen vermogen op jaarbasis, ten minste gelijk is aan:
 - a. het minimumloon, bedoeld in de artikelen 8, eerste lid, onder a, en 14, van de Wet op het minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet, voor:
 - 1°. gezinnen, in de zin van artikel 4, onderdeel c, van de Wet werk en bijstand, 100 procent van het minimumloon, bedoeld in de aanhef van onderdeel a;
 - 2°. alleenstaande ouders, in de zin van artikel 4, onderdeel b, van de Wet werk en bijstand, 70 procent van het minimumloon, bedoeld in de aanhef van onderdeel a;
 - 3°. alleenstaanden, in de zin van artikel 4, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand, 50 procent van het minimumloon, bedoeld in de aanhef van onderdeel a.
 - b. 120 procent van het minimumloon, bedoeld in onderdeel a, subonderdeel 1°, indien de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van gezinsvorming;
 - c. 150 procent van het minimumloon, bedoeld in onderdeel a, subonderdeel 1°, indien de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling;

d. de som van het minimumloon, bedoeld in onderdeel a, voor de desbetreffende categorie waartoe het kind behoort, en het minimumloon, bedoeld in onderdeel a, subonderdeel 3°, indien de vreemdeling als oudere vreemdeling op grond van artikel 3.25 bij zijn kind in Nederland verblijft of wil verblijven.

2. De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn eveneens voldoende, indien het netto-inkomen ten minste gelijk is aan het normbedrag voor uitwonende studenten, bedoeld in de Wet op de Studiefinanciering 2000, indien de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven voor studie.

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld over de voorgaande leden. Daarbij kunnen gevallen worden vastgesteld waarin de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan voldoende zijn, indien het inkomen ten minste gelijk is aan een combinatie van de in het eerste en tweede lid genoemde normbedragen.

4. De normbedragen, bedoeld in de voorgaande leden, worden door Onze Minister bekendgemaakt.

YY

Artikel 3.75 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het tweede lid wordt “nog één jaar beschikbaar” vervangen door: nog beschikbaar.

2. De eerste volzin van het derde lid komt te luiden: In afwijking van het eerste lid, zijn middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een aaneengesloten periode van drie jaren jaarlijks voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan nog beschikbaar zijn.

3. het vierde lid komt te luiden:

4. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de duurzaamheid van middelen van bestaan.

ZZ

Artikel 3.76 verval.

AAA

Artikel 3.77 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het vierde lid wordt “gezinshereniging of gezinsvorming” vervangen door: verblijf als familie- of gezinslid.

2. De eerste volzin van het zevende lid komt te luiden: De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring.

BBB

Na artikel 3.79 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3.79a

Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent de gevallen waarin de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, ter uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties niet wordt afgewezen om de reden dat ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen verklaring als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet, is overgelegd. Daarbij kunnen regels worden gesteld omtrent de aanwijzing als referent.

CCC

In artikel 3.80a, eerste lid, wordt “voortgezet verblijf” vervangen door: niet-tijdelijke

humanitaire gronden.

DDD

Artikel 3.82, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef wordt na “eerste” toegevoegd: lid.
2. In onderdeel b wordt “, of” vervangen door een punt komma.
3. Onderdeel c komt te luiden:
c. in Nederland wil verblijven voor het verrichten van seizoenarbeid of lerend werken.

EEE

In artikel 3.85 wordt “netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.75, onder a” vervangen door: voldoende middelen van bestaan als bedoeld in artikel 3.75, eerste lid, onder a.

FFF

Artikel 3.86 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het negende lid wordt “gezinshereniging of gezinsvorming” vervangen door: verblijf als familie- of gezinslid.
2. De eerste volzin van het twaalfde lid komt te luiden: De vreemdeling van twaalf jaar of ouder ondertekent een antecedentenverklaring.

GGG

Na artikel 3.87 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3.87a

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, verleend onder een beperking verband houdend met studie, kan in ieder geval op grond van artikel 18, eerste lid, onder f, van de Wet worden afgewezen, indien de houder daarvan:
 - a. niet meer studeert aan een krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderwijsinstelling, of
 - b. niet overeenkomstig bij regeling van Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap vastgestelde normen voldoende studievoortgang boekt.
2. Tenzij de erkenning van de onderwijsinstelling is ingetrokken om reden dat deze geen geaccrediteerd onderwijs meer aanbiedt, is het eerste lid, onder a, niet van toepassing, indien de vreemdeling als student in de zin van artikel 2 van richtlijn 2004/114/EG op grond van die richtlijn is toegelaten.
3. Bij regeling van Onze Minister kunnen regels worden gesteld omtrent de toepassing van het eerste lid, onder a, en het tweede lid.

HHH

In artikel 3.88 wordt “verleend onder een beperking verband houdend met de vervolging van mensenhandel” vervangen door: verleend onder een beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden als bedoeld in artikel 3.48, eerste lid, onder a, b of c.

III

Artikel 3.89a komt te luiden:

Artikel 3.89a

De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verleend onder een beperking verband houdend met uitwisseling, studie, het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG, wordt, indien de erkenning van de referent is geschorst of ingetrokken, niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder f,

van de Wet afgewezen, dan nadat de vreemdeling die te goeder trouw is gedurende een termijn van drie maanden in de gelegenheid is geweest om alsnog aan de beperking te voldoen.

JJJ

Na artikel 3.89a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3.89b

Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent de gevallen waarin de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, ter uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties niet wordt afgewezen om de reden dat ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen verklaring als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder i, van de Wet, is overgelegd. Daarbij kunnen regels worden gesteld omtrent de aanwijzing als referent.

KKK

In artikel 3.90, eerste lid, wordt “gezinshereniging of gezinsvorming” vervangen door: verblijf als familie- of gezinslid.

LLL

Artikel 3.91a komt te luiden:

Artikel 3.91a

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verleend onder een beperking verband houdend met uitwisseling, studie, het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG, wordt, indien de erkenning van de referent is geschorst of ingetrokken, niet op grond van artikel 19 van de Wet, in samenhang met artikel 18, eerste lid, onder f, van de Wet, ingetrokken, dan nadat de vreemdeling die te goeder trouw is gedurende drie maanden in de gelegenheid is geweest om alsnog aan de beperking te voldoen.

MMM

Na artikel 3.91a worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 3.91b

1. Onverminderd artikel 3.91a kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, verleend onder een beperking verband houdend met studie, in ieder geval op grond van artikel 19 van de Wet, in samenhang met artikel 18, eerste lid, onder f, van de Wet worden ingetrokken, indien de houder daarvan:

a. niet meer studeert aan een krachtens artikel 2c van de Wet erkende onderwijsinstelling, of
b. niet overeenkomstig bij regeling van Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap vastgestelde normen voldoende studievoortgang boekt.

2. Tenzij de erkenning van de onderwijsinstelling is ingetrokken om reden dat deze geen geaccrediteerd onderwijs meer aanbiedt, is het eerste lid, onder a, niet van toepassing, indien de vreemdeling als student in de zin van artikel 2 van richtlijn 2004/114/EG op grond van die richtlijn is toegelaten.

3. Bij regeling van Onze Minister kunnen regels worden gesteld omtrent de toepassing van het eerste lid, onder a, en het tweede lid.

Artikel 3.91c

Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent de gevallen waarin de

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, ter uitvoering van verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties niet wordt ingetrokken om de reden dat ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen verklaring als bedoeld in artikel 18, eerste lid, onder h, van de Wet, is overgelegd. Daarbij kunnen regels worden gesteld omtrent de aanwijzing als referent.

NNN

In artikel 3.92, derde lid, , onderdeel b, subonderdeel 3°, wordt “de artikelen 3.73 tot en met 3.76” vervangen door: de artikelen 3.73, 3.74, eerste lid, aanhef en onder a, en 3.75.

OOO

Voor artikel 3.98a wordt het opschrift “Paragraaf 1. Inburgering in het buitenland” geplaatst.

PPP

Na artikel 3.98d wordt het opschrift “Paragraaf 2. De aanvraag” geplaatst.

QQQ

Artikel 3.99 komt te luiden:

Artikel 3.99

1. De aanvraag, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of zijn erkende referent, indien de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling of studie, dan wel voor het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG.

2. Ongeacht het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven, wordt de aanvraag, bedoeld in artikel 14 van de Wet, zonodig in afwijking van het eerste lid, ingediend door de vreemdeling of diens wettelijk vertegenwoordiger in persoon:

a. indien de vreemdeling niet in het bezit is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven en evenmin behoort tot een van de in artikel 17 van de Wet of artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;

b. in de bij regeling van Onze Minister te bepalen gevallen.

3. Bij regeling van Onze Minister kan worden bepaald dat de aanvraag van een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid wordt ingediend door tussenkomst van de erkende referent.

RRR

Artikel 3.101 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt “bij ministeriële regeling” vervangen door: door Onze Minister.

2. Het derde lid vervalt.

SSS

Voor artikel 3.102 wordt het opschrift “Paragraaf 3. Te verstrekken gegevens en te verlenen medewerking” geplaatst.

TTT

Artikel 3.102 komt te luiden:

Artikel 3.102

1. Onverminderd artikel 24a, eerste lid, onder a, van de Wet legt de vreemdeling bij de in persoon ingediende aanvraag in ieder geval over een geldig document voor grensoverschrijding, en, voorzover redelijkerwijs mogelijk, de gegevens en bescheiden op basis waarvan kan worden vastgesteld dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor de verlening, wijziging of verlenging van de verblijfsvergunning.
2. In afwijking van het eerste lid, legt de vreemdeling die niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, voorzover redelijkerwijs mogelijk, gegevens en bescheiden over waarmee wordt aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld. In dat geval legt hij tevens aanvullende gegevens of bescheiden over omtrent zijn identiteit en nationaliteit.
3. Bij de niet in persoon ingediende aanvraag legt de vreemdeling afschriften over van de in het eerste en tweede lid genoemde gegevens en bescheiden en legt hij op verzoek van Onze Minister de originelen over.
4. Onverminderd artikel 24a van de Wet is het derde lid van overeenkomstige toepassing, indien de aanvraag is ingediend door de referent, met dien verstande dat voor “de vreemdeling” wordt gelezen: de referent.
5. Desgevraagd bevestigt de aanvrager binnen een door Onze Minister te stellen termijn de juistheid van de gegevens, bedoeld in artikel 24a, eerste lid, onder a, van de Wet, dan wel geeft hij gemotiveerd en onder overlegging van de terzake relevante gegevens en bescheiden aan welke gegevens de juiste gegevens zijn.
6. Onze Minister kan nadere regels stellen omtrent de in het eerste lid bedoelde gegevens en bescheiden.

UUU

Na artikel 3.102 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 3.102a

De medewerking van de vreemdeling, bedoeld in artikel 24, eerste lid, onderdeel c, van de Wet, bestaat uit:

- a. het op vordering van Onze Minister beschikbaar stellen van een goedgeijkende pasfoto, en
- b. het zich laten fotograferen en het laten afnemen van vingerafdrukken, indien daartoe naar het oordeel van Onze Minister gegronde redenen bestaan.

VVV

Voor artikel 3.104 wordt het opschrift “Paragraaf 4. Bekendmaking” geplaatst.

WWW

Artikel 3.104 wordt gewijzigd als volgt:

1. Aan het eerste lid wordt onder vervanging van de punt door een komma, een zinsnede toegevoegd, luidende: tenzij dit om technische redenen, verband houdend met het aanmaken van het document, niet mogelijk is.
2. Aan het eerste en vierde lid van wordt een volzin toegevoegd, luidende: De referent die de aanvraag heeft ingediend, wordt onverwijld in kennis gesteld van de bekendmaking.

XXXX

Artikel 3.108 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33 van de Wet, wordt door de vreemdeling of zijn wettelijk vertegenwoordiger in persoon ingediend op een door Onze Minister te bepalen plaats.

2. Het tweede lid vervalt.
3. Het derde lid wordt vernummerd tot het tweede lid.

YYY

Artikel 4.17, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. De onderdelen a en b vervallen.
2. De onderdelen c en d worden verletterd tot de onderdelen a en b.

ZZZ

In artikel 4.23 wordt onder vernummering van het tweede tot het derde lid een lid ingevoegd, luidende:

2. Onze Minister kan het reis- of identiteitspapier van een persoon tijdelijk in bewaring nemen, voor zover zulks nodig is voor het verkrijgen van de gegevens, bedoeld in artikel 4.45, voor onderzoek naar de echtheid van het reis- of identiteitspapier of voor de uitzetting van de vreemdeling.

AAAA

Artikel 4.29 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid vervallen de onderdelen c en d en worden de onderdelen e tot en met i verletterd tot c tot en met g.
2. In het derde lid vervalt onderdeel c en worden de onderdelen d en e verletterd tot c en d.

BBBB

Artikel 4.37 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid, onderdeel a wordt “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente is gelegen” vervangen door: Onze Minister.
2. Onderdeel b van het eerste lid vervalt.
3. In het eerste lid, onderdeel c wordt “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de nieuwe woon- of verblijfsplaats is gelegen” vervangen door: Onze Minister.
4. In het eerste lid, onderdeel d, wordt “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente waaruit de vreemdeling vertrekt is gelegen” vervangen door: Onze Minister.
5. De onderdelen c en d van het eerste lid worden verletterd tot de onderdelen b en c.
6. In het tweede lid vervalt “, onder a en c,“.

CCCC

In artikel 4.38, eerste lid, wordt “bedoeld in de artikelen 4.39 tot en met 4.44” vervangen door: die nodig zijn voor van de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken.

DDDD

In artikel 4.42, derde lid, wordt “tenzij de vreemdeling onderdaan is van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of onderdaan is van Zwitserland” vervangen door: tenzij de vreemdeling gemeenschapsonderdaan is.

EEEE

In artikel 4.43 wordt de zinsnede “deelt dit onmiddellijk mee aan de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente waar de vreemdeling verblijft is gelegen” wordt vervangen door: deelt dit binnen vier weken mee aan Onze Minister.

FFFF

Aan artikel 4.44 wordt een volzin toegevoegd, luidende: De korpschef stelt Onze Minister hiervan in kennis.

GGGG

Na artikel 4.44 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 4.44a

1. De referent die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat de vreemdeling, wiens referent hij is, niet langer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend, doet hiervan binnen vier weken mededeling aan Onze Minister.
2. De referent doet binnen vier weken mededeling aan Onze Minister van de beëindiging van diens aan het referentschap ten grondslag liggende relatie tot de vreemdeling.
3. Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent de door de referent te verstrekken gegevens betreffende:
 - a. de vreemdeling wiens referent hij is of is geweest;
 - b. de nakoming van zijn verplichtingen als referent, en
 - c. zijn positie als referent,en kan ten aanzien van de referent worden voorzien in een verplichting tot jaarlijkse bevestiging of correctie van de gegevens die bij Onze Minister blijkens diens opgaaf bekend zijn.
4. In het belang van het toezicht op vreemdelingen of het toezicht op referenten kan Onze Minister of de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen of met het toezicht op referenten bepalen dat de referent de gegevens in persoon verstrekt.

Artikel 4.44b

1. De houder van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Wet, ten behoeve van wiens verblijf geen referent optreedt, verstrekt Onze Minister gegevens die van belang zijn voor de toepassing van de wet.
2. In het belang van het toezicht op vreemdelingen kan Onze Minister of de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen bepalen dat de vreemdeling de gegevens in persoon verstrekt.
3. Bij regeling van Onze Minister worden nadere regels worden gesteld omtrent het eerste lid.

HHHH

Artikel 4.45 wordt gewijzigd als volgt:

1. In onderdeel a wordt voor “een ambtenaar belast met de grensbewaking” ingevoegd: Onze Minister,.
2. In onderdeel b wordt voor “de ambtenaar, belast met de grensbewaking” ingevoegd: Onze Minister,.

IIII

In artikel 4.47, eerste lid, wordt “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente is gelegen waar hij woon- of verblijfplaats heeft” vervangen door: Onze Minister.

JJJJ

Artikel 4.52 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de aanhef van het eerste lid wordt voor “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de gemeente van verblijf is gelegen” ingevoegd: Onze Minister of.
2. In het tweede lid wordt voor “de korpschef van het regionale politiekorps waarin de

gemeente waar hij zijn woon- of verblijfplaats heeft is gelegen” ingevoegd: Onze Minister of.

KKKK

Na artikel 4.52 wordt een paragraaf toegevoegd, luidende:

Paragraaf 8. Administratieplichten

Artikel 4.53

1. De referent voert overeenkomstig bij regeling van Onze Minister gestelde regels een administratie met gegevens met betrekking tot:
 - a. de vreemdeling wiens referent hij is of was;
 - b. de nakoming van zijn verplichtingen als referent, en
 - c. zijn positie als referent.
2. In de administratie, bedoeld in het eerste lid, worden in ieder geval opgenomen:
 - a. een kopie van het geldig document voor grensoverschrijding van de vreemdeling, tenzij Onze Minister overeenkomstig artikel 3.72 heeft geoordeeld dat die vreemdeling niet in het bezit kan worden gesteld van een dergelijk document;
 - b. gegevens waaruit blijkt dat de referent tijdig en volledig heeft voldaan aan zijn verplichtingen op grond van de artikelen 2a, tweede lid, onder b, 24a, eerste lid, onder a en tweede lid, en 54, tweede lid, onder a, van de Wet;
 - c. de bij regeling van Onze Minister genoemde gegevens.
3. Voor zover zulks noodzakelijk is voor de naleving van diens informatieplicht en administratieplicht, en de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene daardoor niet onevenredig wordt geschaad, verlangt de referent van de vreemdeling opgave van gegevens die van belang zijn voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens de Wet en verstrekt de vreemdeling die gegevens.
4. De referent verstrekt Onze Minister of de ambtenaar belast met het toezicht op referenten overeenkomstig door Onze Minister te stellen regels gegevens uit de administratie. Gedurende vijf jaar na beëindiging van het referentschap bewaart de gewezen referent de administratie en verstrekt hij op verzoek van de ambtenaar belast met het toezicht op referenten daaruit de gegevens en bescheiden, welke van belang zijn voor het toezicht op referenten.

LLLL

In artikel 6.2 wordt “op de vreemdeling of op een vervoersonderneming” vervangen door: op de referent of gewezen referent, de vreemdeling zelf en, indien hij minderjarig is, op degenen die het wettelijk gezag over hem uitoefenen of uitoefenden of op een vervoersonderneming.

MMMM

Artikel 6.4 komt te luiden:

Artikel 6.4

1. De noodzakelijke kosten van uitzetting die ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen kunnen door de Staat, of door het andere openbare lichaam te welks laste zij zijn gekomen, worden verhaald op de referent of gewezen referent of vreemdeling en, indien hij minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen of uitoefenden.
2. De in het voorgaande lid bedoelde kosten van uitzetting omvatten de kosten, genoemd in artikel 6.3, tweede lid, onder a en b, met dien verstande dat de kosten, genoemd in artikel 6.3, tweede lid, onder b, niet worden verhaald op de referent of de gewezen referent. Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent de op de vreemdeling, diens wettelijk vertegenwoordiger en diens referent of diens gewezen referent te verhalen kosten.

3. In afwijking van het eerste lid, worden kosten van uitzetting niet verhaald op de referent of de gewezen referent, indien:

- a. die kosten ingevolge artikel 65, tweede lid, van de Wet op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald;
- b. die kosten zijn gemaakt een jaar of langer nadat het referentschap is geëindigd;
- c. ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling in Nederland een ander als referent optreedt;
- d. de verblijfsvergunning van de vreemdeling is gewijzigd;
- e. de vreemdeling in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20;
- f. de vreemdeling Nederlander wordt of krachtens enige wet als Nederlander moet worden behandeld;
- g. de vreemdeling is overleden.

4. In afwijking van het derde lid, onder b, worden de kosten van uitzetting niet verhaald op de referent of de gewezen referent van een vreemdeling, met wie die referent of gewezen referent een gastovereenkomst als bedoeld in artikel 6 van richtlijn 2005/71/EG heeft gesloten, voor zover die kosten zijn gemaakt zes maanden of langer, nadat die gastovereenkomst is beëindigd.

5. De noodzakelijke kosten van uitzetting worden niet verhaald op de vreemdeling of, indien deze minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen of uitoefenden, indien die kosten kunnen worden verhaald op diens referent of gewezen referent.

NNNN

Artikel 8.1 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste en tweede lid wordt “onderscheidenlijk de korpschef” geschrapt.
2. In het eerste, derde, vierde en vijfde lid wordt “artikel 107, vijfde lid, van de Wet” telkens vervangen door: artikel 107, achtste lid, van de Wet.
3. Het zesde lid vervalt.

OOOO

Artikel 8.2 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt “of de korpschef” geschrapt.
2. In het eerste, tweede en derde lid wordt “artikel 107, vijfde lid, van de Wet” telkens vervangen door: artikel 107, achtste lid, van de Wet.
3. Het vijfde lid vervalt.

PPPP

Na artikel 8.2 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 8.2a

1. Gegevens en inlichtingen ten behoeve van de vreemdelingenadministratie kunnen in ieder geval worden verstrekt door:
 - a. de colleges van burgemeester en wethouders, voor zover deze zijn belast met de uitvoering van de Wet werk en bijstand en aanverwante inkomensvoorzieningswetten en de Wet inburgering;
 - b. de Sociale Verzekeringsbank;
 - c. het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen;
 - d. de Rijksbelastingdienst;
 - e. de Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens;
 - f. de Informatie Beheergroep;

- g. de Gemeentelijke gezondheidsdienst, bedoeld in artikel 17 van de Wet publieke gezondheid;
 - h. de Arbeidsinspectie van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
 - i. de Kamers van Koophandel;
 - j. de FIOD-ECD, en
 - k. de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.
2. Gegevens en inlichtingen worden in ieder geval verstrekt ten behoeve van de vreemdelingenadministratie, indien zij noodzakelijk zijn voor:
- a. de voorbereiding van beschikkingen omtrent de machtiging tot voorlopig verblijf, de verblijfsvergunning en de ongewenstverklaring;
 - b. de erkenning als referent, en de schorsing en intrekking van die erkenning;
 - c. het toezicht op naleving van wettelijke voorschriften met betrekking tot de grensbewaking, het toezicht op vreemdelingen en het toezicht op referenten;
3. Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent:
- a. de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens en inlichtingen worden verstrekt;
 - b. de doorlevering van gegevens en inlichtingen;
 - c. de verwijdering en vernietiging van de in de vreemdelingenadministratie opgenomen gegevens;
 - d. de gevallen waarin de verstrekking van gegevens en inlichtingen anders dan kosteloos geschiedt.
- De regels, bedoeld onder a en b, worden gesteld in overeenstemming met Onze Minister die het mede aangaat, tenzij uit de aard van de gegevens volgt dat daaraan geen behoefte bestaat.

QQQQ

De artikelen 9.1, 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7, 9.8, 9.10 en 9.11 vervallen.

Artikel II

Het **Besluit politiegegevens** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 4:1, eerste lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. de Immigratie- en Naturalisatiedienst, ten behoeve van:

1°. het vaststellen van de identiteit van personen;

2°. het nemen van beslissingen omtrent de erkenning als referent en de toelating, het verblijf en de ongewenstverklaring als bedoeld in de Vreemdelingenwet 2000, en van beslissingen op grond van de Rijkswet op het Nederlanderschap of een verdrag dan wel een voor Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, als bedoeld in artikel 112 van de Vreemdelingenwet 2000;

3°. het opstellen van profielen voor de geautomatiseerde behandeling van aanvragen en voor de uitoefening van het toezicht op de naleving van de wettelijke voorschriften met betrekking tot vreemdelingen en tot referenten als bedoeld in de artikelen 47 en 47a van de Vreemdelingenwet 2000;.

B

Artikel 4:3, eerste lid, onderdeel h, komt te luiden:

h. de Immigratie- en Naturalisatiedienst, ten behoeve van de taken, bedoeld in artikel 4:1,

eerste lid, onderdeel a, onder 2° en 3°.

Artikel III

In artikel 19, onderdeel b, van het **Besluit justitiële gegevens** wordt “de artikelen 46 en 47 van de Vreemdelingenwet 2000” vervangen door: de artikelen 46, 47 en 47a van de Vreemdelingenwet 2000.

Artikel IV

Artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van het **Besluit studiefinanciering 2000** wordt gewijzigd als volgt:

1. In subonderdeel 1° wordt “gezinshereniging of gezinsvorming als bedoeld in artikel 15 van de Vreemdelingenwet 2000 met een Nederlander of met” gewijzigd in: verblijf als familie- of gezinslid van een Nederlander of van.
3. In subonderdeel 2° wordt “verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling” vervangen door: verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden.
4. De subonderdelen 3°, 4° en 5° vervallen.
5. De subonderdelen 6° en 7° worden vernummerd tot subonderdelen 3 en 4.
6. In de subonderdelen 1°, 2°, 3° en 4° wordt “hiermee verband houdend voortgezet verblijf” telkens vervangen door: hiermee verband houdende niet-tijdelijke humanitaire gronden.

Artikel V

Artikel 3, eerste lid, van het **Besluit tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten** wordt gewijzigd als volgt:

1. In onderdeel a wordt “gezinshereniging of gezinsvorming als bedoeld in artikel 15 van de Vreemdelingenwet 2000 met een Nederlander of met” gewijzigd in: verblijf als familie- of gezinslid van een Nederlander of van.
3. In onderdeel b wordt “verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling” vervangen door: verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden.
4. De onderdelen c, d en e vervallen.
5. De onderdelen f en g worden verletterd tot onderdelen c en d.
6. In de onderdelen a, b, c en d wordt “hiermee verband houdend voortgezet verblijf” telkens vervangen door: hiermee verband houdende niet-tijdelijke humanitaire gronden.

Artikel VI

Artikel 2.1, eerste lid, van het **Besluit inburgering** komt te luiden:

1. Het doel van het verblijf in Nederland van de houder van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 is tijdelijk in de zin van artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de wet, indien die verblijfsvergunning is verleend onder een beperking verband houdend met:
 - a. uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst;
 - b. studie;
 - c. seizoenarbeid;

- d. lerend werken;
- e. arbeid in loondienst;
- f. grensoverschrijdende dienstverlening;
- g. arbeid als niet-geprivilegieerd militair of niet-geprivilegieerd burgerpersoneel;
- h. arbeid als kennismigrant;
- i. wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG;
- j. arbeid als zelfstandige;
- k. het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst;
- l. verblijf als familie- of gezinslid bij een persoon die voor een tijdelijk doel in Nederland verblijft;
- m. medische behandeling;
- n. het afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
- o. tijdelijke humanitaire gronden.

Artikel VII

In artikel 23, tweede lid, van het **Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg** wordt “artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder q, van het Vreemdelingenbesluit 2000” vervangen door: artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000.

Artikel VIII

1. Op het tijdstip waarop de Wet modern migratiebeleid in werking treedt, is referent van de houder van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Wet onder een beperking verband houdend met:
 - a. gezinshereniging of gezinsvorming, verblijf ter adoptie of als pleegkind, het afwachten van onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders, bedoeld in artikel 11 van de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie, of familiebezoek: de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling als familie- of gezinslid verblijft;
 - b. het verrichten van arbeid in loondienst, het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar, verblijf als kennismigrant, stagiaire of practisant: de werkgever van de vreemdeling;
 - c. verblijf als onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG: de onderzoeksinstelling;
 - d. het volgen van studie of de voorbereiding op studie: de onderwijsinstelling waaraan de vreemdeling studeert;
 - e. verblijf als au pair: het gastgezin waarin de vreemdeling als au pair verblijft;
 - f. verblijf in het kader van uitwisseling: de persoon of organisatie die ten behoeve van het verblijf van de uitwisselingsjongere een garantverklaring heeft ondertekend.
2. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de toepassing van het eerste lid.

Artikel IX

1. Een op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet Modern migratiebeleid geldige verblijfsvergunning, verleend onder een beperking als genoemd in kolom A, wordt vanaf dat tijdstip aangemerkt als een verblijfsvergunning, verleend onder een beperking als genoemd in

kolom B:

A	B
Gezinshereniging of gezinsvorming	Familie- of gezinslid
Verblijf ter adoptie	Familie- of gezinslid
Verblijf als pleegkind	Familie- of gezinslid
Afwachten van onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders, bedoeld in artikel 11 van de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie	Familie- of gezinslid
Het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar	Arbeid in loondienst
Verblijf als stagiaire of practisant	Lerend werken
Het volgen van studie	Studie
De voorbereiding op studie	Studie
Verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene	Verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene of vermogende vreemdeling
Verblijf als au pair	Uitwisseling
Verblijf in het kader van uitwisseling	Uitwisseling
De vervolging van mensenhandel	Tijdelijke humanitaire gronden
Verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken	Tijdelijke humanitaire gronden
Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling	Tijdelijke humanitaire gronden
Voortgezet verblijf	Niet-tijdelijke humanitaire gronden
Wedertoelating	Niet-tijdelijke humanitaire gronden

2. Voor de toepassing van de bepaling in kolom A wordt met de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het verblijfsdoel in kolom B gelijk gesteld de verblijfsvergunning, die voor inwerkingtreding van dit besluit is verleend onder een beperking verband houdend met het verblijfsdoel in kolom C:

A	B	C
artikel 3.39, onder b	Lerend werken	verblijf als stagiaire; verblijf als practisant
artikel 4.43, eerste lid, onder c	Uitwisseling	verblijf als au pair; verblijf in het kader van uitwisseling
artikel 3.50, eerste lid, onder a; artikel 3.51, eerste lid, onder a, onder 1 ^o , en onder b; artikel 3.86, negende lid artikel 3.90, eerste lid	Familie- of gezinslid	verblijf in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming; verblijf ter adoptie; verblijf als pleegkind; verblijf in afwachting van onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders, bedoeld in artikel 11 van de Wet

		opneming buitenlandse kinderen ter adoptie
artikel 3.51, eerste lid, onder a, onder 2 ^o	Tijdelijke humanitaire gronden	verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling; verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken

3. Onze Minister kan nadere regels stellen omtrent de verblijfsvergunningen, verleend onder een andere beperking als bedoeld in artikel 3.4, derde lid.

Artikel X

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000, wordt niet ingetrokken met toepassing van artikel 18, eerste lid, onder h, van die wet, indien zij is verleend voor de inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid.

Artikel XI

Het is artikel XII, tweede lid, van de Wet modern migratiebeleid bedoelde tijdstip is 1 juli 2010.

Artikel XII

Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de invoering van de Wet modern migratiebeleid en dit besluit.

Artikel XIII

De artikelen van dit besluit treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen en onderdelen daarvan en voor de verschillende verblijfsdoelen verschillend kan zijn.

Artikel XIII

Dit besluit wordt aangehaald als : Besluit modern migratiebeleid.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, *

De Staatssecretaris van Justitie,

Nota van toelichting

1. Algemeen

Deze algemene maatregel van bestuur strekt tot uitvoering van de Wet modern migratiebeleid (wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: de wet) en enkele andere wetten in verband met de versterking van de positie van de referent in het reguliere vreemdelingenrecht en versnelling van de vreemdelingenrechtelijke procedure, Kamerstukken 2008/09, 32 052, nrs. 1-3), waarin onder meer de positie van de referent in het Nederlandse vreemdelingenrecht wordt versterkt en de reguliere vreemdelingenrechtelijke procedure wordt versneld en vereenvoudigd.

In het coalitieakkoord is opgenomen dat de herijking van het reguliere vreemdelingenbeleid conform de nota 'Naar een modern migratiebeleid' van 22 mei 2006 (Kamerstukken II 2005/06, 30 573, nr. 1) wordt uitgewerkt in een meerjarenprogramma voor de immigratie ten behoeve van de arbeidsmarkt en door continuering en verdere verbetering van het beleid ten aanzien van kennismigranten (Kamerstukken II 2006/07, 30 891, nr. 4). In de Blauwdruk Modern Migratiebeleid, die op 27 juni 2008 aan de Tweede Kamer is aangeboden, is de toelatingssystematiek uitgewerkt die in de beleidsnotitie van mei 2006 op hoofdlijnen is geschetst (Kamerstukken II 2007/08, 30 573, nr. 10). De Tweede Kamer heeft na schriftelijke voorbereiding tijdens het algemeen overleg op 29 oktober en 11 november 2008 hiermee ingestemd.

Voor een uitgebreide toelichting op de inhoud en achtergronden van de uit de beleidsnota en de blauwdruk voortvloeiende wijzingen wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel Wet modern migratiebeleid (Kamerstukken II 2008/09, *) en de nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II *). Hieronder worden de belangrijkste aanpassingen van het besluit nader toegelicht.

2. Versterking van de positie van de referent

De positie van de referent is in het nieuwe reguliere vreemdelingenrecht versterkt. De referent en de erkende referent zijn gedefinieerd in artikel 1, onder s en t, van de wet. Alle referenten, ongeacht of zij als zodanig zijn erkend en daarmee toegang hebben gekregen tot de zogeheten versnelde procedure, hebben bepaalde verplichtingen. Het gaat hierbij om zorgplichten jegens de vreemdeling en om informatie- en administratieplichten. Bij niet-naleving van deze verplichtingen kan een bestuurlijke boete worden opgelegd (artikel 55a van de wet) of in ernstige gevallen strafvervolging worden ingesteld (artikel 108 van de wet). In ernstiger gevallen kan, zo de referent als zodanig is erkend, ook de erkenning worden geschorst of ingetrokken. Indien de vreemdeling na beëindiging van diens rechtmatige verblijf Nederland niet verlaat, kan de referent ook worden aangesproken voor bepaalde kosten van de uitzetting van die vreemdeling (artikel 66 van de wet). De voorheen gehanteerde garantstelling, die vanwege de hoge transactiekosten in de uitvoeringspraktijk niet of nauwelijks werd geëffectueerd, is vervallen.

Referenten kunnen ten behoeve van de vreemdeling wiens referent zij zijn, vreemdelingenrechtelijke aanvragen indienen, bezwaar maken en (hoger) beroep instellen (artikelen 23 en 70 van de wet).

Referenten kunnen zich als zodanig voor onbepaalde tijd laten erkennen (artikel 2c van de wet). De erkende referent heeft, in tegenstelling tot de referent die niet is erkend, toegang tot de door de IND ontwikkelde versnelde toelatingsprocedure. De erkende referent hoeft de voor verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf of een verblijfsvergunning relevante bescheiden en gegevens niet bij de aanvraag over te leggen en de IND gaat bij de beoordeling van de aanvraag in beginsel uit van de juistheid van de verklaringen, die de referent over die bescheiden en gegevens heeft afgelegd. De erkenning kan worden geschorst en ingetrokken (artikelen 2f en 2g van de wet), onder meer indien onjuiste verklaringen zijn afgelegd. Dit laatste levert een beboetbaar feit op (artikel 55a van de wet) en kan leiden tot aangifte van een strafbaar feit. In beleidsregels is nader geregeld, in welke gevallen een bestuurlijke boete wordt opgelegd en in welke gevallen aangifte wordt gedaan.

Het toezicht op naleving van de wettelijke voorschriften met betrekking tot referenten wordt uitgeoefend door daartoe aangewezen ambtenaren van de IND (artikel 47a van de wet).

2.1. Hoofdstuk 1, afdeling 3

In hoofdstuk 1, afdeling 3, paragraaf 1 (artikelen 2a en 2b) van de wet zijn algemene regels omtrent de referent gesteld. In artikel 2a, eerste en tweede lid, van de wet is op hoofdlijnen geregeld wie als referent ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling in Nederland kan optreden. Op grond van het tweede lid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld over de natuurlijke personen en organisaties die als referent kunnen optreden en wordt ten aanzien van referenten voorzien in zorgplichten jegens de vreemdeling wiens referent zij zijn. Ook kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent de aanwijzing als referent. Artikel 2b van de wet regelt op hoofdlijnen het einde van het referentschap. Op grond van het derde lid van dat artikel kunnen hierover bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld.

In hoofdstuk 1, afdeling 3, paragraaf 1 (artikelen 1.8 tot en met 1.17) van het onderhavige besluit zijn algemene regels met betrekking tot de referent gesteld, die betrekking hebben op zowel referenten die niet op grond van artikel 2c van de wet als zodanig zijn erkend, als op referenten die dat wel zijn.

Geregeld is welke natuurlijke personen, rechtspersonen en ondernemingen in welke gevallen als referent kunnen optreden (artikelen 1.8 tot en met 1.15) en welke zorgplichten de referent heeft jegens de vreemdeling (artikel 1.16). Daarbij wordt onderscheid gemaakt naar gelang het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven. Bij uitwisseling, studie en verblijf als familie- of gezinslid zal er in de praktijk weinig onduidelijkheid ontstaan wie de referent van de vreemdeling is. Het begrip werkgever kan, mede gelet op het ruime werkgeversbegrip in de Wet arbeid vreemdelingen en de diverse situaties, die zich in de praktijk kunnen voordoen, vragen oproepen. Als referent wordt beschouwd het bedrijf(sonderdeel) in Nederland dat een dienstverband met de vreemdeling heeft. Voor het geval sprake is van een arbeidscontract met een buitenlands bedrijf, zal het bedrijf(sonderdeel) in Nederland dat een tewerkstellingsvergunning voor de vreemdeling aanvraagt, de referent zijn. Indien een tewerkstellingsvergunning niet is vereist, wordt referent het bedrijf(sonderdeel) waar de vreemdeling feitelijk aan de slag gaat.

Uitgangspunt is dat een vreemdeling slechts één referent heeft. Dit geeft helderheid zowel voor de vreemdeling als voor de referent en de IND, en voorkomt twijfel over de vraag op

welke referent welke informatieverplichtingen rusten. De oorspronkelijke referent blijft referent totdat zich een situatie voordoet als bedoeld in artikel 2b van de wet. Dit is bijvoorbeeld het geval als er ten behoeve van de vreemdeling een andere referent optreedt of de vreemdeling Nederlander is geworden. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 kunnen hierover nadere regels worden opgenomen (artikel 1.17).

In hoofdstuk 1, afdeling 3, paragraaf 2 (artikelen 2c tot en met 2h) van de wet zijn regels gesteld omtrent de erkenning als referent, de voorwaarden voor erkenning, de schorsing en de intrekking van de erkenning en de procedure. Op grond van artikel 2h van de wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld over de erkenning, intrekking en schorsing, en de indiening en behandeling van aanvragen omtrent erkenning. In hoofdstuk 1, afdeling 3, paragraaf 2 (artikelen 1.18 tot en met 1.21) van het onderhavige besluit zijn regels opgenomen over de beoordeling van de continuïteit en solvabiliteit (artikel 1.18) en de betrouwbaarheid (artikel 1.19) van de aanvrager en over de erkenning van de onderwijsreferent (artikel 1.20). Geregeld is voorts dat de referent van een gezinsmigrant niet kan worden erkend (artikel 1.21). Hierover kunnen nadere regels worden gesteld in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (artikel 1.22). Deze regels zijn gebaseerd op artikel 2h van de wet.

2.2. Hoofdstuk 2

De garantstelling door de referent is vervallen, aangezien zij in de uitvoeringspraktijk van de afgelopen decennia geen rol van enige betekenis vervulde voor de daadwerkelijke financiële zekerheid. Door de hoge kosten zijn in de praktijk nauwelijks of geen kosten op basis van die garantverklaring op de garantsteller verhaald. In plaats van de garantverklaring is thans in artikel 66 van de wet en de artikelen 6.2 en 6.4 van het besluit voorzien in de mogelijkheid dat bepaalde kosten van de uitzetting van de vreemdeling kunnen worden verhaald op de (rechts)persoon of onderneming, die diens referent was.

De nodige financiële zekerheid kan voortaan ook worden geboden door onder meer het stellen van een bankgarantie. Dit geldt voor het middelenvereiste bij de toegang (hoofdstuk 2, artikel 2.11) en voor toelating (hoofdstuk 3, artikel 3.7). Over het gebruik van de bankgarantie in het vreemdelingenrecht zijn beleidsregels in de Vreemdelingencirculaire 2000 opgenomen, die op termijn na evaluatie tot algemeen verbindend voorschrift kunnen worden verheven. Ook de artikelen 3.7, 3.12, 3.22, 3.28 en 3.56a zijn aangepast aan het vervallen van de garantverklaring.

2.3. Hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1

In het nieuwe reguliere vreemdelingenrecht komen bepaalde vreemdelingen, afhankelijk van het doel waarvoor zij in Nederland willen verblijven, niet langer in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, indien zich voor dat verblijf in Nederland geen referent heeft gesteld. In artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de wet is dit als nieuwe afwijzingsgrond opgenomen. In de imperatief geredigeerde artikelen van dit besluit, die bepalen wanneer een verblijfsvergunning moet worden verleend, is dit aanvullende vereiste uitdrukkelijk opgenomen. Het gaat hierbij om de artikelen 3.13 tot en met 3.22a, 3.23, 3.23a en 3.24a voor verblijf als familie- of gezinslid, artikel 3.30b voor verblijf als seizoenarbeider, artikel 3.31 voor het verrichten van (andere) arbeid in loondienst en artikel 3.33 voor arbeid

als wetenschappelijk onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG. Het nieuwe vereiste is niet opgenomen als voorwaarde in het imperatief geredigeerde artikel 3.50, aangezien voor verblijf op niet-tijdelijke humanitaire gronden (voorheen: voortgezet verblijf) geen referent wordt vereist.

Tevens is aangegeven in welke gevallen geen referent is vereist voor de verlening van een verblijfsvergunning. Het gaat hierbij om verblijfsvergunningen onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid als zelfstandige (artikel 3.30) of als niet-geprivilegieerd militair (artikel 3.40), met het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst (artikel 3.41), met het ondergaan van medische behandeling (artikel 3.46), het afwachten van de beslissing op het verzoek tot vaststelling van het Nederlanderschap (artikel 3.49) of op andere tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.48), dan wel een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.51). Deze regels zijn gebaseerd op artikel 16, tweede lid, van de wet.

2.4. Hoofdstuk 3, afdeling 4

De referent kan in het nieuwe reguliere vreemdelingenrecht ten behoeve van de vreemdeling wiens referent hij is, aanvragen indienen tot verlening, verlenging en wijziging van de verblijfsvergunning. Voortaan kunnen de referent en de vreemdeling zich bij de indiening van aanvragen laten bijstaan door een gemachtigde. Op grond van het nieuwe artikel 23 van de wet wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur geregeld, in welke gevallen de aanvraag desalniettemin moet worden ingediend door de vreemdeling in persoon, en in welke gevallen de aanvraag niet door een gewone referent, maar door een erkende referent in de versnelde procedure, wordt ingediend.

In het nieuwe artikel 3.99 van het onderhavige besluit is als uitgangspunt geformuleerd dat de aanvraag omtrent de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of door de referent. De referent moet echter zijn erkend, indien de vreemdeling in Nederland wil verblijven in het kader van uitwisseling of studie, dan wel voor het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek, en in bepaalde gevallen blijft het in het kader van het toezicht op vreemdelingen en de efficiënte behandeling van aanvragen noodzakelijk dat de vreemdeling de aanvraag in persoon indient. Deze regels zijn gebaseerd op artikel 23 van de wet.

Op grond van artikel 24, eerste lid, van de wet worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels gesteld omtrent het al dan niet in persoon door de referent verstrekken van gegevens en het bekendmaken van beschikkingen. Op grond van het gewijzigde artikel 3.102 van het onderhavige besluit verstrekt de referent, indien deze ten behoeve van een vreemdeling een aanvraag omtrent een verblijfsvergunning indient, de gegevens die voor de behandeling van die aanvraag noodzakelijk zijn en die door de IND niet uit andere registraties kunnen worden onttrokken. Indien de referent de aanvraag indient, wordt de beslissing aan de referent bekendgemaakt (artikel 3.104). Deze regels zijn gebaseerd op artikel 24 van de wet.

2.5. Hoofdstuk 4, afdeling 3, paragraaf 2

Op grond van artikel 54, tweede lid, onder a, van de wet kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ten aanzien van referenten en gewezen referenten worden voorzien in

verplichtingen tot het al dan niet in persoon verstrekken van gegevens en bescheiden. In het nieuwe reguliere vreemdelingenrecht moet de referent in kader van toezicht gegevens verstrekken omtrent de vreemdeling, wiens referent hij is, en omtrent zichzelf. Aan de hand daarvan kan worden beoordeeld of de vreemdeling nog steeds voldoet aan de voorwaarden voor het bezit van de verblijfsvergunning en of de referent – zo deze is erkend – nog steeds voldoet aan de voorwaarden voor erkenning. Dit is op grond van artikel 54, tweede lid, onderdeel a, van de wet geregeld in artikel 4.44a van het onderhavige besluit. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden hierover nadere regels gesteld. De houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die geen referent (nodig) heeft, verstrekt de nodige gegevens over zichzelf (artikel 4.44b)

2.6. Hoofdstuk 4, afdeling 3, paragraaf 8

Op grond van artikel 54, tweede lid, onder b, van de wet kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ten aanzien van referenten en gewezen referenten worden voorzien in verplichtingen tot het administreren en beheren van gegevens en bescheiden. Artikel 4.53 voorziet hierin. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden hierover nadere regels gesteld.

2.7. Hoofdstuk 6, afdeling 2

De garantstelling door de referent is vervallen, aangezien zij vanwege de hoge kosten in de uitvoeringspraktijk van de afgelopen decennia geen rol van enige betekenis bij het verhalen van kosten vervulde. In plaats van de garantverklaring is thans in artikel 66 van de wet en de artikelen 6.2 en 6.4 van het besluit voorzien in de mogelijkheid dat bepaalde kosten van de uitzetting van de vreemdeling kunnen worden verhaald op de (rechts)persoon of onderneming die diens referent was. De aansprakelijkheid voor die kosten is in tijd beperkt. Waar de garantstelling door de referent als regel voor vijf jaren bindend was, is de aansprakelijkheid van de referent voor (een deel van) de kosten van uitzetting thans beperkt tot een jaar, nadat de referentstelling is geëindigd. Een uitzondering op de termijn van een jaar vormen (voormalige) referenten van wetenschappelijk onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG. Voor deze referenten zal een termijn van zes maanden worden aangehouden. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 zijn nadere regels opgenomen over de kosten die op de gewezen referent worden verhaald.

3. Aansluiting van de mvv- procedure op de vvr-procedure

De machtiging tot voorlopig verblijf blijft bestaan als nationaal visum, dat op aanvraag van de vreemdeling of referent wordt afgegeven op een tijdstip waarop de vreemdeling nog in het buitenland verblijft. De procedure tot verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf is geregeld in het voorstel tot aanpassing van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met nationale visa en enkele andere onderwerpen (Kamerstukken 31 549). In de wet zijn de procedures tot verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf en tot verlening van verblijfsvergunning regulier op elkaar afgestemd. Op grond van het nieuwe tweede lid van artikel 14 van de wet verleent de Minister van Justitie (IND) de houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf binnen twee weken nadat deze zich overeenkomstig artikel 54, eerste lid, onder e, van de wet bij de IND heeft aangemeld, ambtshalve een

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder dezelfde beperking als die waaronder de machtiging tot voorlopig verblijf is verleend.

De ambtshalve verlening van de verblijfsvergunning vindt als regel plaats op het moment waarop de houder van de machtiging tot voorlopig verblijf zich aanmeldt bij de IND. De vreemdeling is gehouden zich binnen drie dagen na zijn inreis aan te melden. In de meeste gevallen kan het verblijfsdocument op dat moment worden uitgereikt. Die uitreiking geldt in het algemeen als de bekendmaking van de beschikking, waarbij de verblijfsvergunning wordt verleend.

Aangezien met het aanmaken van het verblijfsdocument maximaal twee weken kunnen zijn gemoeid, kan het verblijfsdocument in een voorkomend geval ook iets later, maar uiterlijk twee weken na de aanmelding worden uitgereikt. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie waarin de vreemdeling direct na de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf Nederland is ingereisd en zich bij de IND heeft aangemeld. Ook kan worden gedacht aan situaties waarin technische beletselen er aan in de weg hebben gestaan dat de voor het aanmaken van het verblijfsdocument noodzakelijke gegevens, die bij de Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland zijn afgenomen, naar de IND in Nederland zijn gezonden en op het verblijfsdocument zijn verwerkt. In die gevallen zal het verblijfsdocument bij aankomst in Nederland nog niet klaar liggen. Het is echter de bedoeling dat het verblijfsdocument in de meeste gevallen wordt aangemaakt op een tijdstip waarop de vreemdeling nog in het buitenland verblijft.

De machtiging tot voorlopig verblijf wordt aan de vreemdeling in persoon afgegeven. Bij die gelegenheid kunnen de biometrische kenmerken worden afgenomen die op grond van Verordening (EG) Nr. 1030/2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) Nr. 380/2008 van 18 april 2008, in het verblijfsdocument moeten worden verwerkt. Het gebruik van biometrische kenmerken in de vreemdelingenketen wordt separaat geregeld.

Bij de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling, kan deze tevens aangeven wanneer hij Nederland denkt te zullen inreizen. Indien bekend, geldt die datum als ingangsdatum van de (na inreis in Nederland) ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning. Indien de verwachte inreisdatum nog niet bekend is, wordt als ingangsdatum aangehouden de dag na afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf. Dit is geregeld in artikel 3.57 van het onderhavige besluit. De biometrische kenmerken van de vreemdeling en, voor zover bekend, de verwachte inreisdatum worden doorgegeven aan de IND, die aan de hand daarvan het verblijfsdocument kan aanmaken en dat document na inreis van de vreemdeling kan uitreiken.

Voor de verlening van de verblijfsvergunning hoeft geen nieuwe aanvraag te worden ingediend, zijn geen leges verschuldigd en hoeft geen nieuwe beoordeling plaats te vinden. Kort voor de inreis heeft een toetsing door de minister (IND) in het kader van de mvv-aanvraag immers al uitgewezen dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning. De vreemdeling en de referent zijn gehouden melding te maken van relevante wijzigingen die aanleiding kunnen vormen om de machtiging tot voorlopig verblijf in te trekken of te annuleren. In dat geval is de vreemdeling geen houder (meer) van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf en noopt het nieuwe tweede lid van artikel 14 ook niet tot vergunningverlening.

In verband met de mogelijkheid dat de verblijfsvergunning die bij de aanmelding van de

vreemdeling voor hem klaar ligt, een latere ingangsdatum vermeldt dan de datum waarop de vreemdeling zich heeft aangemeld, voorziet het gewijzigde artikel 3.3 van het onderhavige besluit op grond van artikel 12, tweede lid, van de wet in het doorlopen van de vrije termijn van deze vreemdeling tot de verblijfsvergunning ingaat.

De vreemdeling die zich niet tijdig – dat wil zeggen binnen drie dagen na inreis – meldt, is in overtreding (zie artikel 108 van de wet). Dit staat er als regel echter niet aan in de weg dat de verblijfsvergunning, nadat de vreemdeling zich iets later aanmeldt, ambtshalve kan worden verleend. De machtiging tot voorlopig verblijf is ten hoogste drie maanden vanaf de datum van afgifte geldig. In de tussentijd heeft deze vreemdeling uiteraard geen rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, onder a, van de wet, maar op grond van artikel 8, onder i.

Indien er onverhoopt geen gebruik wordt gemaakt van de verleende machtiging tot voorlopig verblijf, is de referent gehouden dit te melden.

Ook aan niet-mvv-plichtige vreemdelingen, ten behoeve van wie voor hun komst naar Nederland een machtiging tot voorlopig verblijf is aangevraagd en afgegeven, kan bij aanmelding een verblijfsdocument worden uitgereikt. Ook de niet-mvv-plichtige vreemdeling, die na inwilliging van de mvv-aanvraag de machtiging tot voorlopig verblijf niet heeft afgehaald en bij aanmelding dus geen houder is van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, kan kort na aanmelding zonder aanvraag of nadere toetsing en zonder leges in het bezit worden gesteld van een verblijfsdocument (artikel 3.6, eerste lid, onder b). Ook in die gevallen heeft de IND kort tevoren immers al aan de toelatingsvoorwaarden getoetst.

In verband met deze nieuwe procedure, waarin slechts eenmaal een aanvraag wordt ingediend en dus ook slechts eenmaal wordt getoetst aan de voorwaarden, is het niet langer noodzakelijk een afzonderlijke procedure in stand te houden voor uitwisselingsjongeren uit Australië, Nieuw-Zeeland en Canada (artikel 3.101).

Op grond van het derde lid van artikel 14 van de wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels over de ambtshalve verlening worden gesteld. Daarbij kan uiteraard niet worden afgeweken van het nieuwe tweede lid.

4. Vermindering van het aantal beperkingen

In het onderhavige besluit is het aantal beperkingen waaronder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan worden verleend, teruggebracht (artikel 3.4). De beperkingen zijn in de beleidsnotitie en de blauwdruk omwille van de overzichtelijkheid gepresenteerd in een beperkt aantal “verblijfskolommen”. Het gaat hierbij om een achttal clusters van beperkingen waaronder de verblijfsvergunning kan worden verleend, en die de houders van een verblijfsvergunning in meer of mindere mate dezelfde rechtspositie geven. De beperkingen waaruit ieder van deze “verblijfskolommen” is opgebouwd zijn in het eerste lid van artikel 3.4 opgenomen. De “verblijfskolommen” zelf vervullen geen rechtens relevante functie en zijn om die reden niet in het onderhavige besluit opgenomen.

Waar mogelijk zijn verschillende beperkingen samengevoegd tot een enkele beperking. Het gaat hierbij met name om de beperkingen verband houdend met uitwisseling, met lerend werken, met verblijf als familie- of gezinslid, en met de tijdelijke en de niet-tijdelijke humanitaire gronden. Hiermee is beoogd het geheel aan beperkingen overzichtelijker te

maken, voor zover het nodige toezicht op vreemdelingen dat toelaat. De beperking verband houdend met familiebezoek is vervallen. Familiebezoek vindt voortaan op visumbasis plaats.

Dit komt de overzichtelijkheid van het reguliere vreemdelingenrecht ten goede. Ook is hierdoor minder vaak een wijziging van de beperking nodig, waardoor de administratieve lasten voor de burger en het bedrijfsleven en bestuurslasten voor de overheid worden bespaard. Met het oog hierop zijn de artikelen 3.13, 3.15, 3.24, 3.24a, 3.25, 3.26, 3.27, 3.28, 3.29, 3.29a, 3.39, 3.40, 3.41, 3.43, 3.48, 3.50 en 3.51 aangepast.

Het blijft mogelijk om de beperking nader te omschrijven. Hiervan zal in de uitvoeringspraktijk echter zo terughoudend mogelijk gebruik worden gemaakt. Een zeer nauwkeurige omschrijving van het verblijfsdoel noopt in de praktijk immers al bij een kleine wijziging van de omstandigheden tot een procedure tot wijziging van de beperking, hetgeen niet altijd noodzakelijk is. In dat geval ontstaan onnodige administratieve en bestuurslasten. Om die waar mogelijk te voorkomen wordt voortaan in de uitvoeringspraktijk bijvoorbeeld niet nader gespecificeerd aan welke universiteit de buitenlandse student studeert of welke opleiding hij heeft gekozen. Een verandering in dergelijke omstandigheden zal dan ook, indien de desbetreffende vreemdeling geaccrediteerd hoger of wetenschappelijk onderwijs blijft volgen, niet hoeven te leiden tot een procedure tot wijziging van de beperking.

5. Vereenvoudiging van het middelenvereiste

Het moderne migratiebeleid heeft onder meer tot doel de vreemdelingenrechtelijke procedure te versnellen en de lasten te verminderen. Tegelijkertijd moet de betrouwbaarheid van de gebruikte gegevens zo veel mogelijk gewaarborgd zijn en moeten de mogelijkheden van fraude zo veel mogelijk worden beperkt. In dit verband is het beginsel van de eenmalige gegevensvraag (artikel 24a, eerste lid, van de wet) van belang; gegevens die reeds bij een andere overheidsdienst bekend zijn, worden als regel niet nogmaals bij de burger opgevraagd. Om dit mogelijk te maken is het middelenvereiste aangepast. Het gewijzigde artikel 3.74 maakt het mogelijk dat de voor de uitvoering van het vreemdelingenbeleid noodzakelijke inkomensgegevens voortaan in veel gevallen (geautomatiseerd) kunnen worden onttrokken aan reeds bestaande bestanden van andere overheidsdiensten. Het gaat hierbij met name om gegevens afkomstig uit de polisadministratie van het UWV en van de Belastingdienst. De wijze waarop die gegevensuitwisseling gestalte zal krijgen, is nog in ontwikkeling. Eenmalige gegevensvraag en geautomatiseerde gegevensuitwisseling werken lastenverlichtend voor zowel de burger en het bedrijfsleven, als ook voor de uitvoerende overheidsdienst IND. Tevens wordt hiermee het risico op fraude met inkomensgegevens verder ingeperkt.

Beoordeling van het inkomensvereiste met geautomatiseerde ondersteuning en gebruik van reeds bij de overheid bekende gegevens heeft voor burgers en bedrijven het voordeel dat eenmaal verstrekte inkomensgegevens niet telkens opnieuw hoeven te worden overgelegd en geactualiseerd, waardoor aanvragen met minder lasten sneller en effectiever kunnen worden beoordeeld. Zonder de geautomatiseerde gegevensuitwisseling tussen de IND en andere overheidsinstellingen kan dit niet worden gerealiseerd. In voorkomende gevallen, waarin beoordeling van het middelenvereiste met geautomatiseerde ondersteuning niet mogelijk is, zal de aanvrager (de vreemdeling of diens referent) als voorheen schriftelijke bewijsmiddelen van de inkomensgegevens moeten overleggen. Dit zal echter tot een minimum beperkt blijven.

Artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing bij het gebruik van zowel authentieke als niet-authentieke gegevens. Dit betekent dat de IND, voordat een aanvraag geheel of gedeeltelijk wordt afgewezen op basis van uit overheidsadministraties reeds beschikbare gegevens, die afwijken van de gegevens die de aanvrager zelf heeft verstrekt, de aanvrager in de gelegenheid zal stellen om zijn zienswijze hierop naar voren te brengen. De aanvrager zal worden bericht om welke gegevens het gaat op basis waarvan het voornemen bestaat de aanvraag af te wijzen, en uit welke (basis)administratie het desbetreffende gegeven afkomstig is.

Indien de aanvraag tot het verlengen van de verblijfsvergunning tijdig is ingediend en op dat moment ook aan de voorwaarden voor de gevraagde verlenging werd voldaan, zal het enkele feit dat een bepaald gegeven onjuist in een andere overheidsregistratie was opgenomen, er niet toe leiden dat de verblijfsvergunning wordt verleend met ingang van de latere datum waarop de aanvrager op verzoek van de IND gegevens heeft overgelegd die aantonen dat aan de voorwaarden wordt voldaan. De aanvrager had immers bij de indiening van de aanvraag aangetoond – zij het niet bij de IND, maar bij de beheerder van die andere overheidsregistratie – dat aan de desbetreffende voorwaarde werd voldaan.

5.1. Minimumloon als nieuwe inkomensnorm

Voorheen werd bij de beoordeling van de vraag of de hoogte van het inkomen voldoende is, aangesloten bij de bijstandsnorm van artikel 21 van de Wet werk en bijstand (Wwb). Dit is een netto bedrag afgeleid van het netto minimumloon van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml) met inbegrip van de netto vakantieaanspraak zoals dat is gedefinieerd in de Wwb. Dit netto normbedrag van de Wwb is ongeschikt voor de beoordeling van de hoogte van het inkomen met geautomatiseerde ondersteuning en met gebruikmaking van reeds bij andere overheidsinstellingen bekende inkomensgegevens. In de polisadministratie van het UWV wordt bij arbeid in loondienst bijvoorbeeld uitgegaan van het sociaal-verzekeringsloon (het sv-loon, premieloon of coördinatieloon sociale verzekeringen). Dit is het loon waarover de premies op grond van de sociale verzekeringen worden berekend en waarop inkomensvervangende uitkeringen worden gebaseerd. Het is opgebouwd uit het overeengekomen (bruto)loon, onder aftrek van het werknemersdeel pensioenpremie en het spaarloon, maar met bijtelling van loon in natura (exclusief privé-gebruik van een auto). Ook vakantiegeld, een dertiende maand en onregelmatigheidstoelagen maken onderdeel uit van het sv-loon. Ook voor inkomensvervangende uitkeringen is het bruto uitkeringsbedrag opgenomen in de polisadministratie. Geautomatiseerde gegevensverwerking en eenmalige gegevensuitvraag vergen aansluiting bij bruto-bedragen. Om die reden wordt voortaan in het vreemdelingenrecht als regel uitgegaan van een bruto normbedrag en niet langer van een netto normbedrag. Dit maakt gegevensuitwisseling mogelijk tussen het geautomatiseerde systeem van de IND (INDIGO) en de polisadministratie van het UWV. Ingewikkelde omrekeningen tussen bruto en netto inkomens worden zo vermeden.

Het bruto normbedrag dat voortaan als regel in het vreemdelingenrecht wordt gehanteerd, is het wettelijk minimumloon voor personen van 23-jaar of ouder, zoals dat halfjaarlijks door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid wordt vastgesteld, of een percentage daarvan. Het sv-loon uit arbeid of de bruto-uitkering moeten voortaan ten minste gelijk zijn aan het (bruto)minimumloon of het toepasselijke percentage daarvan (zie paragraaf 5.6). Voor het wettelijke minimumloon als normbedrag is gekozen omdat het wettelijk minimumloon het uitgangspunt is voor de berekening van de bijstandsnormen. Iemand met een inkomen boven het wettelijk minimumloon zal als regel geen beroep kunnen doen op bijstand ingevolge de Wwb. Aansluiting bij de minimumloonnorm leidt tot verdergaande

eenvormigheid van de in het vreemdelingenrecht te toetsen normbedragen; niet alleen wordt sinds 2004 het inkomen bij gezinsvorming getoetst aan (120% van) het wettelijk minimumloon, maar ook het UWV/Werkbedrijf beoordeelt aanvragen om tewerkstellingsvergunningen in het kader van het wettelijk minimumloon.

Het geringe verschil in norm-inkomen blijkt uit onderstaande berekening conform de witte tabel voor loon uit tegenwoordige dienstbetrekking en wat daarmee op een lijn wordt gesteld (inclusief vakantietoeslag en exclusief heffingstoeslag van de partner) voor de periode van 1 januari 2010 tot 1 juli 2010:

Gezinssituatie	Bijstandsnorm (netto) (Wwb)	Minimumloon (bruto) (Wml)	Minimumloon (netto) (Wml)
Gehuwden (100%)	€1.299,04	€1.520,20	€1.248,89
Alleenstaande ouders (70%)	€909,33	€1.064,14	€907,89
Alleenstaanden (50%)	€649,52	€760,10	€674,20

5.2 Inkomen uit loondienstarbeid

Inkomen uit arbeid in loondienst wordt eerst dan als zelfstandig inkomen aangemerkt, indien de wettelijk verschuldigde belastingen en premies worden afgedragen. Dit brengt registratie bij de Belastingdienst mee, aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of het inkomen uit arbeid als zelfstandig inkomen kan worden aangemerkt.

Arbeidsrelaties moeten worden aangemeld, zodat deze bekend zijn bij het UWV en de Belastingdienst. Uit de registraties van het UWV en de Belastingdienst kan eveneens worden afgeleid of het inkomen duurzaam is. Bij het UWV is geregistreerd of de arbeidsovereenkomst voor bepaalde of voor onbepaalde tijd is aangegaan. Bij overeenkomsten die zijn geregistreerd als zijnde aangegaan voor onbepaalde tijd, kan de duurzaamheid van het inkomen uit arbeid worden aangenomen. Indien de arbeidsovereenkomst niet voor onbepaalde tijd is aangegaan, maar uit de UWV-registratie wel blijkt dat de afgelopen drie jaren jaarlijks voldoende middelen van bestaan uit arbeid zijn verworven, hoeft de aanvrager (vreemdeling of referent) op grond van het gewijzigde artikel 3.75, derde lid, niet langer aan te tonen dat de middelen van bestaan gedurende ten minste nog zes maanden beschikbaar zijn. Het inkomen dat de afgelopen drie jaren is verworven, hoeft daarbij niet iedere maand gelijk te zijn geweest aan de relevante brutonorm; voldoende is dat het inkomen op jaarbasis daaraan heeft voldaan.

Het inkomen dat de afgelopen drie jaren jaarlijks ten minste gelijk was aan de op het moment van de aanvraag geldende brutonorm wordt aangemerkt als duurzaam, indien de betrokkene nog steeds een arbeidsovereenkomst heeft. Ook hiermee worden de administratieve lasten voor burger en bedrijf beperkt, terwijl het raadplegen van de systemen van andere overheidsdiensten naar verwachting het gebruik zal beperken van frauduleuze overeenkomsten waarmee ten onrechte de indruk moet worden gewekt dat aan het middelenvereiste wordt voldaan. Met de termijn van drie jaar is aansluiting gezocht bij de termijn waarbij inkomen uit een flexibele arbeidsovereenkomst als duurzaam wordt aangemerkt.

Indien de betrokkene korter dan drie jaren over voldoende middelen heeft beschikt, zal de duurzaamheid, als voorheen, moeten worden aangetoond aan de hand van een arbeidsovereenkomst waaruit blijkt dat de inkomsten nog gedurende een jaar (of zoveel korter als het voorgenomen verblijf van de vreemdeling in Nederland) beschikbaar zijn. Ook in de situatie waarin betrokkene weliswaar drie jaar of langer over middelen heeft beschikt maar deze niet gedurende de afgelopen drie jaar tenminste gelijk waren aan de op het moment van de aanvraag geldende bruto norm, zal de duurzaamheid eveneens aan de hand van een arbeidsovereenkomst moeten worden aangetoond.

5.3. Inkomen uit uitkering

Uitkeringen op grond van bijvoorbeeld de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering Zelfstandigen, de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen of de Algemene ouderdomswet, worden, in tegenstelling tot uitkeringen op grond van de Wet werk en bijstand, het Besluit bijstandverlening zelfstandigen, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte zelfstandigen, de Wet inkomensvoorziening kunstenaars, de Toeslagenwet, de Wajong, de Wet werkloosheidsvoorziening en de Tijdelijke Wet beperking inkomensgevolgen arbeidsongeschiktheidscriteria aangemerkt als zelfstandige middelen van bestaan. Deze uitkeringen zijn geregistreerd in de polisadministratie van het UWV. Voor zover daarover in de polisadministratie informatie is opgenomen, kan de duurzaamheid van deze uitkeringen worden beoordeeld zonder dat de vreemdeling of diens referent hierover informatie hoeft te verstrekken. Indien niet blijkt dat de uitkering tenminste nog een jaar beschikbaar is, zal de betrokkene de duurzaamheid van het inkomen als tevoren met andere bewijsstukken moeten aantonen. Ook hier wordt voortaan met bruto bedragen gerekend. Voor de vraag of het inkomen uit uitkering voldoende is, wordt het bedrag van de bruto uitkering vergeleken met het toepasselijke bruto normbedrag, uitgedrukt in percentages van het bruto minimumloon.

5.4 Inkomen uit arbeid als zelfstandige

De polisadministratie van het UWV heeft geen meerwaarde bij de beoordeling van inkomen uit arbeid als zelfstandige of inkomen uit aanmerkelijk vermogen. Ook de gegevens van de Belastingdienst dragen in dit verband niet bij aan een accurate en actuele beoordeling van de beschikbare middelen van bestaan. De aangifte inkomstenbelasting wordt pas na afloop van het jaar ingediend. Daarin wordt het vermogen per 1 januari en per 31 december aangegeven. Omdat ondernemers in voorkomende gevallen uitstel krijgen voor het doen van de aangifte wordt de aanslag meestal meer dan een jaar na afloop van het betrokken belastingjaar vastgesteld. De beoordeling of inkomsten uit arbeid als zelfstandige voldoende zijn, werd voorheen beoordeeld aan de hand van de netto winst. Voortaan vindt deze beoordeling plaats aan de hand van de bruto winst van de zelfstandige, afgezet tegen het bruto minimumloon. Uitgangspunt blijft hierbij dat het moet gaan om wettelijk toegestane arbeid – het moet de betrokkene zijn toegestaan die arbeid als zelfstandige in Nederland te verrichten – en dat de vereiste premies en belastingen worden afgedragen.

5.5 Inkomen uit eigen vermogen

Bij de beoordeling van de hoogte en duurzaamheid van inkomsten uit eigen vermogen wordt aansluiting gezocht bij fiscale regelingen. De inkomsten uit vermogen worden door de Belastingdienst forfaitair vastgesteld op 4% van het gemiddelde eigen vermogen tussen 1 januari en 31 december van ieder jaar. Het inkomen uit eigen vermogen is voortaan voldoende, indien 4% van het eigen vermogen zoals dat in Box 3 van de belastingaangifte is opgegeven aan de Belastingdienst over het fiscale jaar voorafgaande aan de datum van de aanvraag, ten minste gelijk is aan het (toepasselijke percentage van het) minimumloon. Duurzaamheid van deze inkomsten wordt aangenomen, indien dit vastgestelde vermogen op het moment van de aanvraag of de beschikking daarop nog steeds aanwezig is. Een en ander geldt niet voor de zogeheten vermogende vreemdelingen, ten aanzien van wie andere regels worden gehanteerd (zie paragraaf 9 van deze toelichting).

5.6. Inkomenseisen

Ongewijzigd is gebleven het uitgangspunt dat de vreemdeling of de persoon bij wie hij in Nederland wil verblijven, zelfstandig en duurzaam moet beschikken over voldoende middelen van bestaan, waarbij het moet gaan om legaal verworven inkomsten die niet afkomstig zijn uit de algemene middelen. Als voortvloeiend hiervan is er voor gekozen dat de nieuwe beoordeling van de hoogte van het inkomen aan de hand van het bruto-inkomen, afgezet tegen het (bruto) minimumloon, in plaats van als voorheen aan de hand van het netto-inkomen, afgezet tegen het desbetreffende (netto) normbedrag van de Wet werk en bijstand (Wwb), geen grote gevolgen moet hebben voor het vereiste inkomen. Om deze reden is er voor gekozen het voorheen gemaakte onderscheid tussen alleenstaanden, alleenstaande ouders en gezinnen, waarmee in de Wwb verschillende normbedragen corresponderen, in het algemeen te handhaven en deze in het vervolg uit te drukken in percentages van het minimumloon (50%, 70% en 100%).

Wel is in het belang van de eenvoudige uitvoering van het beleid voorzien een uitzondering, waarbij, ongeacht de daadwerkelijke gezinssamenstelling, wordt uitgegaan van een volledig gezin. Het gaat hier om de toelating en het verblijf van uitwisselingsjongeren, waaronder au pairs (artikel 3.43). Hierbij geldt dat het gastgezin zelfstandig moet beschikken over een bruto inkomen dat voldoende is om te voorzien in zowel de kosten van het levensonderhoud van het eigen gezin, waarbij voortaan in alle gevallen wordt uitgegaan van een volledig gezin waarvoor als normbedrag 100% van het minimumloon wordt gehanteerd, als in de kosten van het levensonderhoud van de vreemdeling, waarvoor als normbedrag 50% van het minimumloon wordt gehanteerd. De desbetreffende normbedragen worden, als te voren, gecumuleerd. Het totale normbedrag is voortaan 150% van het minimumloon. Anders dan voorheen wordt niet langer gedifferentieerd naar de daadwerkelijke samenstelling van het (gast)gezin.

6. Geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd

Het voorheen gehanteerde uitgangspunt dat de verblijfsvergunning wordt verleend voor ten hoogste een jaar en jaarlijks met een jaar wordt verlengd, is vervangen door het nieuwe uitgangspunt dat de verblijfsvergunning – die ingevolge artikel 14, derde lid, van de wet voor ten hoogste vijf achtereenvolgende jaren kan worden verleend – waar mogelijk voor langere tijd wordt verleend en verlengd (artikelen 3.58 en 3.59). Hierdoor hoeven er minder

verlengingsaanvragen te worden ingediend. Ook dit drukt de administratieve lasten voor burgers en bedrijven, en de bestuurslasten voor de overheid. Desalniettemin blijft het wenselijk bepaalde verblijfsvergunningen aan een korte geldigheidsduur te binden en in voorkomende gevallen verlenging uit te sluiten, om zo de tijdelijkheid van het verblijf van bepaalde migranten in Nederland te waarborgen. Dit geldt bijvoorbeeld voor seizoenarbeid (artikelen 3.58, eerste lid, en 3.59, eerste lid), uitwisseling, al dan niet in het kader van internationale verplichtingen, en lerend werken.

7. Familiebezoek

Voorheen werd voor familiebezoek korter dan drie maanden in de regel een visum voor kort verblijf verleend en werd voor verblijf tussen drie en zes maanden een verblijfsvergunning verleend. Verlening van een verblijfsvergunning voor familiebezoek is niet meer mogelijk. Het geldende visumbeleid biedt, mede gezien het zeer tijdelijke karakter van het bezoek, voldoende mogelijkheden voor familiebezoek. Het aantal beperkingen die verband houden met verblijf bij een familie- of gezinslid is teruggebracht tot één. Het voormalige artikel 3.29 is hierop geschrapt.

8. Toelating en verblijf voor religieuze en levensbeschouwelijke doeleinden

De bestaande beleidskaders voor de toelating en verblijf voor geestelijk voorgangers en godsdienstleraren en voor religieuze of levensbeschouwelijke doeleinden (waaronder kloosterlingen en zendelingen), zijn aangepast. Sinds vele jaren bestaan er beleidsregels voor de toelating en het verblijf van voorgangers en godsdienstleraren (geestelijke bedienaren). Daarnaast wordt de toelating en het verblijf van bijvoorbeeld kloosterlingen en zendelingen vele tientallen jaren op basis van oude, veelal plaatselijk geldende afspraken met de betreffende groepering of instelling geregeld. Voor deze laatste categorieën geldt sinds januari 2004 een overgangsregeling.

Het nieuwe beleidskader voor toelating en verblijf voor religieuze en levensbeschouwelijke doeleinden is mede gebaseerd op het rapport 'Inventarisatie toelating voor religieuze doeleinden' van het WODC van 25 oktober 2004, het advies 'Toelating en verblijf voor religieuze en levensbeschouwelijke doeleinden' van de ACVZ van 13 september en een aanvullend advies van de ACVZ van 28 november 2005, de brief van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 11 mei 2006 (Kamerstukken II 2005/06, 19 637, nr. 1051) en het advies 'Immigratie op maat' van de ACVZ van 1 november 2007.

Het kunnen functioneren van geloofsgemeenschappen binnen de nationale rechtsorde wordt door de regering in het algemeen aangemerkt als een wezenlijk Nederlands (sociaal en cultureel) belang aan. Daarbij hebben de vrijheid van godsdienst, het gelijkheidsbeginsel en de scheiding van kerk en staat als uitgangspunt gediend.

De term 'geestelijke bedienaar' wordt in dit besluit gebruikt als centraal begrip. Hieronder wordt verstaan de vreemdeling die een geestelijk, godsdienstig of levensbeschouwelijk ambt bekleedt, arbeid verricht als geestelijk voorganger of godsdienstleraar, dan wel ten behoeve van een kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of

levensbeschouwelijke aard verricht of anderszins met een religieuze of levensbeschouwelijke boodschap naar buiten treedt. Hierbij is niet relevant of de vreemdeling dit in de uitoefening van zijn beroep doet of als vrijwilliger. Uitgezonderd zijn alleen personen die incidenteel in kleine kring naar buiten treden, bijvoorbeeld bij een begrafenis of een bruiloft. Het overgrote deel van de religieuzen die verblijf krijgen in het kader van twv-plichtige arbeid in loondienst treedt echter op een of andere wijze naar buiten en kan daarom worden aangeduid als 'geestelijke bedienaar'.

De vele verschillen tussen de redenen waarom de religieuze of levensbeschouwelijke vreemdeling naar Nederland komen, maken het onmogelijk één overkoepelend verblijfsdoel te benoemen en om te zetten in een beperking die in overeenstemming is met de uitgangspunten van het nieuwe migratiebeleid. Aan geestelijke bedienaren kan in het moderne migratiebeleid een verblijfsvergunning worden verleend onder verschillende beperkingen. De vergunning kan worden verleend onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst, indien het betreft vreemdelingen die op religieuze of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden in Nederland willen verrichten waarvoor een tewerkstellingsvergunning (twv) op grond van de Wet arbeid vreemdelingen vereist is (bijvoorbeeld als voorganger, zendeling, vrijwilliger, kloosterling of als interne functionaris). De vergunning kan worden verleend onder een beperking verband houdend met studie, indien het betreft vreemdelingen die op een religieuze of levensbeschouwelijke grondslag in Nederland willen studeren. De vergunning kan worden verleend onder een beperking verband houdend met uitwisseling: vreemdelingen die op een religieuze of levensbeschouwelijke grondslag aan een uitwisselingsprogramma willen meedoen. De vergunning kan worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf op niet-tijdelijke humanitaire gronden aan bijvoorbeeld oud-Nederlanders die hun werkzame leven in het buitenland, bijvoorbeeld als missionaris, hebben doorgebracht en in Nederland verblijf wensen om hun oude dag hier door te brengen.

Geestelijke bedienaren zijn als regel inburgeringsplichtig op grond van de Wet inburgering en de Wet inburgering in het buitenland.

Een bijzondere categorie vreemdelingen is niet als geestelijke bedienaar te beschouwen, maar verricht wel twv-plichtige activiteiten voor een religieuze of levensbeschouwelijke organisatie. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om bestuursleden van in Nederland gevestigde congregaties die wel (internationaal) bestuurlijk actief zijn, maar niet in Nederland met een religieuze of levensbeschouwelijke boodschap naar buiten treden, om andere interne functionarissen of om contemplatieven. Indien de gemeente ter uitvoering van de Wet inburgering oordeelt dat hiervan sprake is, is de inburgeringsplicht niet van toepassing.

9. Vermogende vreemdelingen

Voorheen werd geen toelatingsbeleid gevoerd ten aanzien van vreemdelingen met een aanzienlijk vermogen, die in Nederland geen regelmatige inkomsten uit arbeid dan wel anderszins genieten. Voortaan kan op grond van het nieuwe artikel 3.29, tweede lid, een vermogende vreemdeling verblijf worden toegestaan om in Nederland te rentenieren. Aanleiding om dergelijke vermogende vreemdelingen verblijf in Nederland toe te staan is de stimulering van de Nederlandse economie die hiervan uit gaat.

Evenmin als de economisch niet-actieve langdurig ingezetenen uit andere EU-lidstaten die

zich op de voet van hoofdstuk III van richtlijn 2003/109/EG in Nederland willen vestigen, hoeven deze vermogende vreemdelingen geen specifiek verblijfsdoel – als bijvoorbeeld arbeid of studie - in Nederland op te geven. Hun verblijf wordt enkel aanvaard op grond van hun vermogen, dat uiteraard wel aanzienlijk moet zijn. Hierbij is aangesloten bij het middelenvereiste dat bij de toelating van kennismigranten wordt gehanteerd. De vermogende vreemdeling kan kort gezegd worden toegelaten, indien deze beschikt over een vermogen waarvan de renteopbrengsten ten minste gelijk zijn aan het jaarinkomen van een kennismigrant. Hierbij wordt in aansluiting op het door de rijksbelastingdienst gehanteerde fictieve vermogensrendement uitgegaan van een fictief vermogensrendement van 4%. Aangenomen dat het vermogen van de vreemdeling €50.000 aan renteopbrengsten moet genereren (bij 4% fictief rendement), dient het vermogen derhalve minimaal €1.250.000 te bedragen. Voor het verblijf van de vermogende vreemdeling is uiteraard geen referent vereist. Het beleid inzake de toelating van dergelijke vermogende vreemdelingen is in de Vreemdelingencirculaire 2000 nader uitgewerkt en kan, na evaluatie en eventuele aanpassing, in algemeen verbindende voorschriften worden vervat.

10. Hoogopgeleide vreemdelingen

Er is een wereldwijde competitie gaande om de aandacht van kennismigranten. De regering meent dat Nederland hierbij niet mag achterblijven. Integendeel, Nederland moet aan concurrentiekracht winnen door zich van andere landen te onderscheiden. Conform de toezegging in de kabinetsreactie op het SER-advies ‘Arbeidsmigratiebeleid’ heeft de regering de mogelijkheden bestudeerd om een regeling hoogopgeleiden in combinatie met een puntensysteem te ontwerpen. Zij meent dat een dergelijke regeling het sluitstuk van een overwegend vraaggestuurd toelatingssysteem (waarbij de arbeidsmarkt vraagt) kan vormen. De regeling hoogopgeleiden moet vooral een aanbodgestuurde voorziening zijn om talentvolle migranten zonder referent tot Nederland toe te kunnen laten (waarbij het de migrant is die zich aanbiedt).

11. Administratieve lasten

In de Wet modern migratiebeleid, het onderhavige besluit en de aanpassingen van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 ter uitwerking van het moderne migratiebeleid zijn enkele maatregelen opgenomen, waardoor de lastendruk ten gevolge van administratieve verplichtingen, toezicht en naleving enigszins kan stijgen, zoals de erkenningsregeling van referenten en het bijhouden van een administratie. Anderzijds is een groot aantal maatregelen ingevoerd, waardoor de lastendruk voor burgers en bedrijven zal verminderen. In algemene zin is steeds gezocht naar alternatieven die het minst belastend zijn voor burgers en bedrijven. Administratieve verplichtingen zijn echter in bepaalde gevallen noodzakelijk in verband met de mogelijkheden tot toezicht en handhaving van de regelgeving.

De nieuwe regelgeving richt zich tot drie doelgroepen: vreemdelingen, referenten en erkende referenten. Een aantal maatregelen om de lastendruk te verminderen hebben betrekking op al deze doelgroepen. Bij de verplichting tot het overleggen van gegevens en bescheiden wordt het voorbehoud gemaakt dat deze verplichting niet geldt voor gegevens en bescheiden die de overheid zelf uit allerlei administraties kan halen. Tevens is ernaar gestreefd om de indiening van aanvragen, wijziging van gegevens, enz. zo veel mogelijk digitaal te laten plaatsvinden.

Daarnaast is per doelgroep een aantal maatregelen getroffen om de lastendruk te verminderen. Voor de vreemdelingen geldt dat de machtiging tot voorlopig verblijf binnen twee weken na aanmelding in Nederland ambtshalve wordt omgezet in een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Hiertoe moet de houder van een machtiging tot voorlopig verblijf zich, zodra hij in Nederland is, melden bij de IND. Hij hoeft hierbij geen nieuwe vergunningaanvraag in te dienen of de onderliggende stukken te overleggen. De geldigheidsduur van de vergunning wordt afhankelijk van de voorziene duur van het verblijf waarvoor een verblijfsvergunning wordt aangevraagd. Ten slotte maken steeds meer vreemdelingen gebruik van het sinds 1 oktober 2008 functionerende gecombineerde (IND/UWV) loket voor de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf en de aanvraag om een tewerkstellingsvergunning.

Bij de referenten is de mogelijke vermindering van de lastendruk afhankelijk van de wijze waarop zij invulling zullen geven aan de zorgplichten. De wet biedt de mogelijkheid om hieraan invulling te geven via zelfregulering, namelijk aan te sluiten bij een onderling afgesproken gedragscode. De verwachting is dat de lastendruk daardoor tot een minimum kan worden teruggebracht.

Bij de regeling van de erkende referenten is als overgangsmaatregel voorgesteld dat bedrijven en uitwisselingsorganisaties waarmee de IND voor de inwerkingtreding van het nieuwe stelsel een convenant heeft gesloten en die op grond daarvan zijn toegelaten tot de verkorte mvv-procedure, van rechtswege worden erkend als referent. Voorwaarde daarvoor is wel dat in het voorafgaande jaar een mvv-aanvraag is ingewilligd. Zij behoeven derhalve geen aanvraag tot erkenning als referent meer in te dienen. Dit betekent een belangrijke maatregel tot beperking van de lastendruk. Tevens zal de erkenning voor onbepaalde tijd gelden (behoudens de mogelijkheid tot schorsen of intrekken).

In opdracht van het Ministerie van Justitie zijn de bovenstaande maatregelen door een extern bureau doorgerekend op de gevolgen voor de lastendruk voor burgers en bedrijven. Uit dit onderzoek blijkt dat de totale lasten voor de bedrijven na de voorgenomen wijzigingen zullen dalen van €2,6 miljoen naar €2,2 miljoen per jaar. De AL voor bedrijven zullen derhalve met ongeveer 15% dalen, terwijl de toezichtlasten en nalevingskosten gelijk zullen blijven.

De totale lasten voor burgers (inclusief migranten) worden na de voorgenomen wijzigingen geraamd op 1.008.900 uur en ongeveer €733.000 aan externe (out-of-pocket) kosten. Voor de administratieve lasten voor burgers (inclusief migranten) geldt dat deze na de voorgenomen wijzigingen worden geraamd op 765.000 uur en €567.000. De administratieve lasten voor burgers zullen hierdoor met ca. 20% en de out-of-pocket kosten met 8% afnemen. De toezichtlasten en nalevingskosten voor burgers zullen naar verwachting gelijk blijven. Mede naar aanleiding van dit onderzoek is de verplichting tot het bijhouden van een administratie door de migrant komen te vervallen.

12. Financiële consequenties

Zoals in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is aangegeven, leiden alle in het kader van het modern migratiebeleid getroffen maatregelen te samen niet tot een extra beslag op overheidsmiddelen. Wel treden verschuivingen en aanpassingen van taken in de vreemdelingenketen op. De implementatie van INDIGO, het nieuwe informatiesysteem van

de IND, wordt beschouwd als een kritische succesfactor voor de invoering van het moderne migratiebeleid. Dit betekent dat de effecten van het moderne migratiebeleid en INDIGO als onderdeel van het vernieuwingsprogramma van de IND nauw met elkaar zijn verweven. De financiële effecten voor de IND als gevolg van de invoering van het moderne migratiebeleid, zijn om deze reden in genoemd vernieuwingsprogramma meegenomen.

13. Totstandkoming

In het kader van de voorbereiding van de Blauwdruk Modern Migratiebeleid heeft de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ) in oktober 2007 het advies "Migratie op maat" uitgebracht. Begin 2008 zijn diverse, al dan niet maatschappelijke organisaties, waaronder sociale partners, het onderwijsveld, au pair organisaties, niet-gouvernementele humanitaire organisaties, en religieuze en levensbeschouwelijke organisaties, geconsulteerd en is het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal) om advies gevraagd. In september 2008 heeft de Europese Commissie haar reactie op de Blauwdruk Modern Migratiebeleid gegeven. Op het onderhavige wetsvoorstel en het ontwerp-besluit tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 ter uitvoering van de Blauwdruk Modern Migratiebeleid zijn in de eerste helft van 2009 adviezen en reacties uitgebracht door VNO NCW, MKB-NL, AWWN, FNV, de Werkgeversvereniging Onderzoeksinstituten (WVOI), de Vereniging van Universiteiten (VSNU), Nuffic, de Koninklijke Akademie van Wetenschappen (KNAW), de TU Eindhoven, de HBO Raad, de Landelijke Commissie Gedragscode internationale student in het Nederlandse hoger onderwijs, Shell International B.V., de Nederlandse Au pair Organisatie, de Stichting Buitenlandse Partner, de Stichting Nidos, de Konferentie Nederlandse Religieuzen en CMC Mensen met een Missie, The Church of Jesus Christ of Latter-Day Saints, het Instituut voor Multiculturele Ontwikkeling (Forum), Everaert Advocaten, het Instituut voor Migratierecht van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Leiden, de Adviescommissie Vreemdelingenrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten, de Raad voor de Rechtspraak, de taakorganisatie vreemdelingenzorg van de politie, de Koninklijke marechaussee, de Arbeidsinspectie, het UWV/Werkbedrijf, de ACVZ, College bescherming persoonsgegevens en Actal. De koepelorganisaties HBO Raad, PAEPON, SAIL en VSNU hebben daarnaast een voorstel gedaan ten aanzien van de studievoortgang van buitenlandse studenten). De IND heeft in deze periode een ex ante uitvoeringstoets verricht. Op 15 april 2009 heeft Sira Consult gerapporteerd over de administratieve lasten, de nalevingskosten en de toezichtlasten van het moderne migratiebeleid. Eind november en begin december 2009 zijn aanvullende adviezen met betrekking tot de regeling van het middelenvereiste ontvangen van de ACVZ, Everaert Advocaten en de Adviescommissie Vreemdelingenrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten. PM: De reacties zijn verwerkt in het wetsvoorstel modern migratiebeleid, het onderhavige besluit en de toelichtingen.

Artikelen

Artikel I

Onderdeel A (artikel 1.1)

In artikel 1.1, onderdeel t, is een definitie opgenomen van geestelijke bedienaar. Deze verwijst

naar de definitie van hetzelfde begrip in de Wet inburgering en de Regeling inburgering. Er is geen aanleiding dit begrip voor de toepassing van de vreemdelingenwetgeving anders te definiëren dan van de toepassing van de inburgeringswetgeving. Het gaat hierbij om de persoon die een geestelijk, godsdienstig of levensbeschouwelijk ambt bekleedt, arbeid verricht als geestelijk voorganger, godsdienstleraar of zendeling, dan wel ten behoeve van een kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard verricht (artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de Wet inburgering). Onder kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag wordt tevens verstaan een onderdeel daarvan of een rechtspersoon waarin twee of meer van deze genootschappen samenwerken. Van werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard is in ieder geval sprake in geval van werkzaamheden als voorganger, godsdienstleraar, zendeling, leraar levensbeschouwelijk onderwijs, vertrouwenspersoon of pastoraal werker binnen een godsdienstige of levensbeschouwelijke gemeenschap, dan wel op het terrein van het uitdragen en verklaren van een bepaalde geloofsleer of levensbeschouwelijke opvattingen. Als geestelijke bedienaar wordt niet aangemerkt degene die op louter incidentele basis werkzaamheden als bedoeld in het derde lid, verricht (artikel 1.3 van de Regeling inburgering).

Onderdeel B

Afdeling 3

De positie van de referent in het reguliere vreemdelingenbeleid is versterkt. Alle referenten hebben verplichtingen tot informatieverstrekking aan de overheid en tot administratie en beheer van bepaalde gegevens en bescheiden (artikel 54, tweede lid, van de wet). In bepaalde gevallen is er daarnaast ook sprake van een zorgplicht (artikel 2a, tweede lid, onderdeel b, van de wet). Bij niet-naleving van deze verplichtingen kan een bestuurlijke boete worden opgelegd (artikel 55a van de wet). Bij ernstiger overtreding kan strafvervolging worden ingesteld (artikel 108 van de wet) en kan de erkenning worden geschorst of ingetrokken (artikelen 2f en 2g van de wet). Indien de vreemdeling na beëindiging van diens rechtmatige verblijf Nederland niet verlaat, kan de referent ook worden aangesproken voor een deel van de kosten van de uitzetting van die vreemdeling (artikel 66 van de wet).

De nieuwe afdeling 3 van hoofdstuk 1 bevat bepalingen over de referent. Paragraaf 1 (artikelen 1.8 tot en met 1.17) heeft betrekking op alle (al dan niet erkende) referenten. In de artikelen 1.8 tot en met 1.15 is geregeld welke organisaties of personen als referent kunnen optreden en voor welke categorieën vreemdelingen. In artikel 1.16 zijn de zorgplichten van de referent jegens de vreemdeling op hoofdlijnen geregeld. Artikel 1.17 bevat een delegatiebasis die het mogelijk maakt om in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels over de referent te stellen. Ook kunnen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels worden opgenomen over de zorgplichten van de referent, en over het einde van het referentschap. Volledigheidshalve wordt hierbij ook verwezen naar artikel 4.53, op grond waarvan de referent ook na beëindiging van het referentschap gehouden is de administratie te bewaren en daaruit op verzoek gegevens te verstrekken.

Paragraaf 2 heeft alleen betrekking op de erkenning als referent, die toegang geeft tot de versnelde toelatingsprocedure. In die versnelde procedure kan de erkende referent, wiens betrouwbaarheid voorafgaand aan de erkenning is onderzocht en vastgesteld, op basis van

diens eigen verklaringen binnen een zeer korte termijn de verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf of een verblijfsvergunning bewerkstelligen. Daarbij geldt een streeftermijn van twee weken.

Paragraaf 1

Op grond van artikel 2a, tweede lid, van de wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld omtrent de natuurlijke personen, rechtspersonen en ondernemingen die als referent kunnen optreden. Niet iedere persoon of organisatie, die ook maar enig willekeurig belang heeft bij het verblijf van een vreemdeling in Nederland, kan als referent optreden. Als regel moet de referent voldoende belang hebben bij de overkomst en het verblijf van die vreemdeling om zich (duurzaam) te committeren aan zijn verplichtingen. Dat vergt een zekere bestendige band tussen de vreemdeling en diens referent.

Welke (rechts)persoon of onderneming voldoende belang heeft om als referent van een vreemdeling op te kunnen treden, is afhankelijk van het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven. Dit verblijfsdoel komt tot uitdrukking in de beperking waaronder de machtiging tot voorlopig verblijf en de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt aangevraagd en verleend. Bij de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf of een verblijfsvergunning wordt aangegeven, om welke reden de vreemdeling in Nederland wil verblijven. Hiermee is het bij de eerste toelating van vreemdelingen in de meeste gevallen duidelijk wie als referent optreedt. Met name bij wijziging van de omstandigheden na de eerste toelating – bijvoorbeeld indien de arbeidsmigrant voor een andere werkgever gaat werken of de buitenlandse student aan een andere hogeschool of universiteit gaat studeren – is van belang, dat duidelijk is wie als diens nieuwe referent kan optreden.

In die gevallen waarin slechts verblijf kan worden toegestaan bij een erkende referent is hierbij van belang het openbare register van erkende referenten, dat de Minister van Justitie (IND) op grond van artikel 2c, zesde lid, van de wet bijhoudt. Het gaat hierbij om instanties die kunnen optreden als referent van vreemdelingen, die in het kader van uitwisseling, studie, kennismigratie of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG in Nederland willen verblijven. Dit register kan ook van belang zijn voor vreemdelingen die voor een ander doel – met uitzondering van gezinsmigratie – in Nederland willen verblijven. In deze laatste gevallen is erkenning als referent niet verplicht.

De artikelen 1.8 tot en met 1.15 bevatten geen limitatieve opsomming van de organisaties en personen, die als referent kunnen optreden. In dit verband is van belang dat de beperkingen waaronder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan worden verleend, niet limitatief zijn omschreven. Gewezen wordt op artikel 3.4, derde lid. Ook voorheen was geen sprake van een limitatieve opsomming van verblijfsdoelen, waarvoor verblijf in Nederland kan worden toegestaan. Er moet altijd de mogelijkheid bestaan om in individuele gevallen tot de juiste beslissing te kunnen komen. Het moderne migratiebeleid brengt hierin geen verandering. Wel zullen eventuele nieuwe verblijfsdoelen die tot verblijfsaanvaarding kunnen leiden, waar mogelijk worden ingepast bij een van de bestaande verblijfsdoelen. Het stelsel van de wet en het onderhavige besluit laat de (voorheen reeds aanwezige) mogelijkheid open dat op grond van artikel 3.4, derde lid, andere verblijfsdoelen worden benoemd, waarvoor vreemdelingen tot Nederland kunnen worden toegelaten. In dat geval moet het uiteraard ook mogelijk zijn te bepalen of een referent vereist is en, indien dat het geval is, welke (rechts)persoon als referent kan optreden. Ten slotte is niet uitgesloten dat er in de praktijk

behoefte blijkt te bestaan om, al dan niet uit oogmerk van het economisch welzijn van Nederland, ook anderen als referent te kunnen laten optreden. In dat geval kunnen op grond van artikel 1.17 in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels worden gesteld, op grond waarvan andere (rechts)personen en organisaties als referent van een vreemdeling kunnen optreden.

Artikel 1.8

Op grond van artikel 1.8 kan als uitwisselingsreferent optreden een organisatie, die een culturele doelstelling nastreeft en een door de Minister van Justitie goedgekeurd uitwisselingsprogramma uitvoert. De culturele doelstelling zal voor de IND voldoende kenbaar zijn uit de inschrijving in het handelsregister. Voorts moet de referent een uitwisselingsprogramma uitvoeren, dat door de minister (IND) is goedgekeurd. Uit dit programma moet onder meer genoegzaam blijken, dat de vreemdeling inderdaad in Nederland zal verblijven om in korte tijd als uitwisselingsjongere of au pair kennis te maken met de Nederlandse taal en cultuur. Ook moet uit dat programma duidelijk blijken of de vreemdeling arbeid zal verrichten, en zo dat het geval is, van welke aard en omvang de desbetreffende werkzaamheden zullen zijn. Indien die werkzaamheden niet verenigbaar zijn met het verblijf als uitwisselingsjongere of au pair, wordt het programma niet goedgekeurd. Voor de beoordeling van de arbeidsmarkttechnische aspecten van het uitwisselingsprogramma zal de Minister van Justitie (IND) advies inwinnen bij de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, tot wiens verantwoordelijkheden het arbeidsmarktbeleid behoort. In dit verband wordt tevens verwezen naar artikel 3.43 en de toelichting daarbij. Indien daaraan in de praktijk behoefte bestaat, kunnen op grond van artikel 1.17 nadere regels worden opgenomen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000.

De referent van uitwisselingsjongeren moet als zodanig zijn erkend. Dit betekent dat de betrouwbaarheid, solvabiliteit en continuïteit van de organisatie vooraf door de Minister van Justitie wordt beoordeeld en dat de als referent erkende uitwisselingsorganisatie de overkomst van de uitwisselingsjongeren via de versnelde procedure snel kan bewerkstelligen.

In artikel 1.8 is niet voorzien in de mogelijkheid dat het gastgezin van de uitwisselingsjongere optreedt als referent. Het is de bedoeling dat toelating en verblijf van vreemdelingen in het kader van culturele uitwisseling, waaronder het verblijf in Nederland van buitenlandse au pairs, uitsluitend plaatsvindt door tussenkomst van uitwisselingsbureaus, die optreden als erkende referenten.

Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat dit artikel 1.8 niet ziet op uitwisseling in het kader van internationale overeenkomsten als het Working Holiday Scheme of het Working Holiday Programme. Canadese, Australische en Nieuw-Zeelandse jongeren die in het kader van dergelijke overeenkomsten enige tijd in Nederland willen verblijven, behoeven geen referent.

Artikel 1.9

Bij de eerste toelating van buitenlandse studenten wordt bij de aanvraag aangegeven aan welke onderwijsinstelling de vreemdeling wil gaan studeren. In verreweg de meeste gevallen zal die onderwijsinstelling de aanvraag indienen. Die onderwijsinstelling is in dat geval de

referent van de student.

Vreemdelingen worden niet toegelaten voor alle vormen van onderwijs. Toelating kan onder bepaalde voorwaarden worden toegestaan voor hoger en wetenschappelijk onderwijs, en in bijzondere gevallen voor voortgezet of beroepsonderwijs voor zover Nederland daarvoor het meest aangewezen land is en de vreemdeling daarmee een positieve bijdrage kan leveren aan de ontwikkeling van het land van herkomst. Toelating kan eveneens worden toegestaan voor opleidingen in het kader van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid – hetgeen overwegend hoger en wetenschappelijk onderwijs betreft - of voor opleidingen in het kader van de Wet op het specifiek cultuurbeleid. In dit verband wordt verwezen naar artikel 3.41 en de toelichting daarbij. Op grond van artikel 1.9 kan als referent van een vreemdeling, die in Nederland verblijft of wil verblijven voor het volgen van studie, slechts optreden een onderneming of rechtspersoon, die een of meer van deze soorten onderwijs aanbiedt waarvoor vreemdelingen tot Nederland kunnen worden toegelaten. Aanbieders van andersoortig onderwijs kunnen geen buitenlandse studenten met de nationaliteit van een derde land aantrekken en komen derhalve ook niet in aanmerking voor erkenning als referent.

Onderwijsinstellingen moeten veelal, hetzij als onderneming, hetzij als vestiging van de rechtspersoon die die instelling in stand houdt, op grond van de Handelsregisterwet 2007 in het handelsregister worden ingeschreven. Omdat niet kan worden uitgesloten, dat met name de volledig bekostigde onderwijsinstellingen niet op grond van de Handelsregisterwet 2007 als onderneming inschrijvingsplichtig zijn, is inschrijving slechts een vereiste voor referentschap, voor zover dit op grond van de Handelsregisterwet 2007 is vereist. De inschrijvingsplicht op grond van de Handelsregisterwet 2007 wordt niet op grond van de Vreemdelingenwet 2000 uitgebreid.

Artikel 1.10

Bij kennismigratie wordt bij de aanvraag om eerste toelating van de vreemdeling aangegeven, bij welke werkgever de vreemdeling als kennismigrant wil gaan werken. De referent is in dat geval de werkgever, die met de vreemdeling een arbeidsovereenkomst heeft gesloten of deze vreemdeling als kennismigrant heeft aangesteld. De aanvraag tot het verlenen van de machtiging tot voorlopig verblijf of verblijfsvergunning ten behoeve van de vreemdeling zal in verreweg de meeste gevallen door deze werkgever worden ingediend. Aangezien de werkgever als referent moet zijn erkend, zal die aanvraag worden behandeld in de versnelde procedure. Voor wijzigingen van werkgever na de eerste toelating is ook in dit verband van belang het openbare register dat de IND op grond van artikel 2c, zesde lid, van de wet bijhoudt.

Artikel 1.11

Als referent van een vreemdeling met de nationaliteit van een derde land die in Nederland verblijft of wil verblijven voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek, kan slechts optreden een onderneming of rechtspersoon, die onderzoeksinstelling is en op grond van artikel 2c van de wet als referent is erkend. Als voorheen wordt hierbij aangesloten bij het Besluit uitvoering wet arbeid vreemdelingen, de bijlage bij de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk

onderzoek en de S&O-verklaring, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (zie Stb. 2007, 366, en Stcrt. 2008, 39). Richtlijn 2005/71/EG voorziet in een versnelde toelatingsprocedure en een versterkte positie van de onderzoeksreferent, die overeenkomt met de uitgangspunten van het moderne migratiebeleid.

De toelating van buitenlandse onderzoekers in de zin van de richtlijn is geregeld in artikel 3.33 van het onderhavige besluit. Korthedshalve wordt verwezen naar de toelichting op dat artikel. Daarnaast kunnen wetenschappelijk onderzoekers met de nationaliteit van een derde land op grond van artikel 3.30a van het onderhavige besluit ook worden toegelaten als kennismigrant in de zin van artikel 1d van het Besluit uitvoering wet arbeid vreemdelingen, indien aan de voorwaarden voor verblijf als kennismigrant en met name het inkomenscriterium op grond van de Vreemdelingenwet 2000 wordt voldaan. In het belang van de Nederlandse kenniseconomie heeft die laatste regeling betrekking op een bredere groep onderzoekers dan richtlijn 2005/71/EG. Onderzoekers die niet op grond van de richtlijn, maar op grond van de kennismigrantenregeling worden toegelaten, hebben uiteraard niet de mobiliteitsrechten die de richtlijn toekent.

Artikel 1.12

Bij arbeidsmigratie wordt bij de aanvraag om eerste toelating van de vreemdeling aangegeven, bij wie deze vreemdeling wil gaan werken. De referent is in dat geval de werkgever van de vreemdeling, met wie een arbeidsovereenkomst is gesloten. Veelal zal deze moeten beschikken over een tewerkstellingsvergunning, die met hetzelfde aanvraagformulier tegelijkertijd met de machtiging tot voorlopig verblijf of verblijfsvergunning kan worden aangevraagd. Indien geen sprake is van een arbeidsovereenkomst en op grond van de Wet arbeid vreemdelingen ook geen tewerkstellingvergunning is vereist, kan als referent van de arbeidsmigrant optreden die organisatie, die de vreemdeling feitelijk tewerkstelt.

Artikel 1.13

Bij toelatingsaanvragen voor stagiaires en practicanten wordt aangegeven, met welke onderneming de vreemdeling een leer-werkovereenkomst heeft gesloten om in korte tijd relevante werkervaring in Nederland op te doen. Deze zal als referent optreden.

Artikel 1.14

Bij gezinsmigratie wordt aangegeven bij wie de vreemdeling in Nederland als familie- of gezinslid wil verblijven. Die persoon is in dat geval de referent van de gezinsmigrant.

Artikel 1.15

Artikel 1.15 bevat nadere regels over de religieuze of levensbeschouwelijke organisatie, die als referent optreedt. Het gaat hierbij niet slechts om de referent van de geestelijke bedienaar (als gedefinieerd in artikel 1.1, onderdeel t), maar ook bijvoorbeeld om de referent van de contemplatieve en andere al dan niet interne functionarissen van een dergelijke organisatie.

De referent in kwestie is veelal een arbeidsreferent, zij het dat er in deze gevallen niet altijd sprake zal zijn van een formele arbeidsverhouding tussen de vreemdeling en de religieuze organisatie die als referent optreedt. Indien bijvoorbeeld geen sprake is van een formele arbeidsovereenkomst tussen de vreemdeling, die voor religieuze of levensbeschouwelijke doeleinden naar Nederland komt, en de organisatie, die hij als zodanig bedient, zal die organisatie desalniettemin als werkgever in de zin van de Wet arbeid vreemdelingen moeten beschikken over een tewerkstellingvergunning en als referent van die vreemdeling moeten optreden (zie artikel 1.15). Ook kunnen religieuze organisaties als referent optreden van uitwisselingsjongeren, in welk geval zij als uitwisselingsreferent erkend moeten zijn.

In artikel 1.15 worden aanvullende eisen gesteld aan de religieuze of levensbeschouwelijke organisatie die als referent optreedt. Die organisatie moet in beginsel zijn ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, en voldoen aan een aantal nadere voorwaarden met betrekking tot de solvabiliteit, continuïteit en betrouwbaarheid. Dit laatste zal worden beoordeeld aan de hand van onder meer de doelstelling van de organisatie, diens belasting- en premieafdrachten, naleving van bepaalde wetgeving als de Wet arbeid vreemdelingen en de Wet op het minimumloon en de minimum vakantiebijslag, naleving van de vreemdelingenwetgeving en eventuele strafrechtelijke antecedenten. In de Vreemdelingencirculaire 2000 zijn hierover beleidsregels opgenomen.

Het vereiste van inschrijving in het handelsregister lijdt uitzondering. Als referent kunnen ook optreden kerkgenootschappen, zelfstandige onderdelen daarvan en organisaties waarvan een of meer kerkgenootschappen deel uitmaken. Anders dan bij andere rechtspersonen en ondernemingen, volgt voor deze kerkelijke organisaties uit de Handelsregisterwet 2007 slechts een beperkte verplichting tot inschrijving in het handelsregister. Vestigingen, zelfstandige onderdelen van een kerkgenootschap of kerkgenootschappen, die onderdeel uitmaken van een koepelorganisatie met rechtspersoonlijkheid van een of meer kerkgenootschappen, hoeven niet in het handelsregister te worden geregistreerd. Inschrijving in het handelsregister is daarom slechts vereist om als referent te kunnen optreden, indien een inschrijvingsplicht uit de Handelsregisterwet 2007 voortvloeit. De inschrijvingsplicht op grond van de Handelsregisterwet 2007 wordt niet op grond van de vreemdelingenwetgeving uitgebreid. Dit zou geen meerwaarde hebben voor de effectieve inrichting van de toelatingsprocedures en het toezicht aan de hand van hergebruik van reeds beschikbare informatie. Van een dergelijk genootschap, onderdeel of organisatie worden in het handelsregister slechts geregistreerd de naam en de adresgegevens van de entiteit op het hoogste aggregatieniveau, zoals door het kerkgenootschap zelf gekozen. Wel kunnen zij als referent optreden. Ook worden geen persoonsgegevens in het handelsregister geregistreerd. De gegevens die op grond van artikel 6, derde lid, van de Handelsregisterwet 2007 en de artikelen 8 en 31 van het Handelsregisterbesluit 2008 in het handelsregister worden ingeschreven, zijn, kort gezegd, het post- en bezoekadres, het telefoonnummer, het faxnummer, het e-mailadres en het internetadres. Dergelijke gegevens van de referent zijn in het normale verkeer met de overheid al bekend.

Artikel 1.16

In het nieuwe bestuursrechtelijk ingebedde stelsel van verplichtingen van de referent is de referent mede verantwoordelijk voor het bereiken van maatschappelijk gewenste doelen bij de toelating en het verblijf van de vreemdeling in Nederland. Daartoe zijn verplichtingen van de referent in het leven geroepen, waarvan de naleving kan worden afgedwongen met

bestuurlijke boetes. Het onderhavige artikel 1.16 bevat, naast de elders geregelde informatie- en administratieverplichtingen, dergelijke verplichtingen van de referent. In lijn met de nota "Vertrouwen in wetgeving, een programma voor een integraal wetgevingsbeleid" (Kamerstukken II, 2008/09, 31 731, nr. 1) gaat het hierbij om doel- of zorgplichten van de referent jegens de vreemdeling, die de referent zoveel mogelijk ruimte laten om zelf te bepalen hoe hij aan die verplichtingen voldoet. Doordat vertrouwen wordt gegeven aan instellingen en bedrijven, is de referent min of meer vrij in de keuze van de middelen. Door minder gedetailleerde regels kan de referent zelf het nodige maatwerk leveren. Branches in, bijvoorbeeld, het onderwijs of bedrijfsleven kunnen hiervoor gedragscodes opstellen, waarbij institutionele referenten zich kunnen aansluiten. Een voorbeeld hiervan uit de migratiepraktijk is de Gedragscode internationaal student in het Nederlands hoger onderwijs. Ook bij uitwisselingsorganisaties bestaan voornemens om te komen tot een gedragscode.

Dit betekent niet dat de zorgplichten vrijblijvend zijn. Op de naleving ervan zal worden toegezien door de ambtenaren belast met het toezicht op referenten. Toezicht zal plaatsvinden aan de hand van de zogeheten behandelprofielen en concrete signalen van bijvoorbeeld de vreemdeling zelf, inspectiediensten als de Arbeidsinspectie, of diensten die belast zijn met de uitvoering van andere regelgeving als de Wet inburgering. In dit verband kan het Meldpunt Misbruik Au Pair worden vermeld, dat naar aanleiding van de evaluatie van de au-pairregeling (zie Kamerstukken II 2003/04, 28 442, nr. 9) is ingesteld. Ook zal steekproefsgewijs toezicht worden uitgeoefend. Indien moet worden vastgesteld, dat het met de zorgplicht gewenste doel niet is bereikt, omdat de referent, bijvoorbeeld uit gemak of kostenoverwegingen, heeft gekozen voor middelen die ten enenmale ongeschikt zijn om het doel te bereiken, kan hem daarvan een verwijt worden gemaakt en kan een bestuurlijke boete worden opgelegd. Ook kan de erkenning van de referent zo nodig worden geschorst of ingetrokken.

Op grond van artikel 2a, tweede lid, onderdeel b, van de wet zijn in de eerste drie leden van artikel 1.16 zorgplichten opgenomen voor de referenten van uitwisselingsjongeren, geestelijke bedienaren, studenten en kennismigranten. Op grond van artikel 1.17 kan ten aanzien van deze referenten worden voorzien in aanvullende verplichtingen en kunnen ook ten aanzien van andere referenten verplichtingen in het leven worden geroepen.

Eerste lid

Het eerste lid bevat een zorgplicht van de uitwisselingsreferent. Deze is verantwoordelijk voor de juiste uitvoering van het (door de minister goedgekeurde) uitwisselingsprogramma. Uitwisselingsjongeren en au pairs worden veelal geplaatst in gastgezinnen. Daarmee is de verantwoordelijkheid van de referent echter niet ten einde. Deze zal er gedurende het verblijf van de vreemdeling in Nederland op moeten blijven toezien dat ook het gastgezin zich houdt aan de kaders die het uit te voeren uitwisselingsprogramma stelt, en dat het verblijf in Nederland van de au pair ook daadwerkelijk in het teken staat van culturele uitwisseling en niet, bijvoorbeeld, van verkapte loondienstarbeid, waarbij de au pair in wezen fungeert als goedkope arbeidskracht in het huishouden van het gastgezin. Voor zulke arbeid is immers prioriteitgenietend aanbod op de Nederlandse arbeidsmarkt aanwezig. Het toezicht vindt plaats aan de hand van op deze specifieke groep referenten toegespitste behandelprofielen, aan de hand van concrete signalen, zoals bijvoorbeeld klachten van de au pair bij de IND of signalen van de Arbeidsinspectie, of op basis van steekproeven .

Tweede lid

Het tweede lid bevat een zorgplicht van de referent van de geestelijke bedienaar met betrekking tot diens deelname aan de speciaal voor geestelijke bedienaren ontwikkelde inburgeringsvoorziening op grond van artikel 19, eerste lid, onder b, van de Wet inburgering. Deze worden tegen een geringe eigen bijdrage (artikel 23 van de Wet inburgering) door de gemeente aan alle geestelijke bedienaren aangeboden. De referent bewerkstelligt dat dit aanbod door de geestelijke bedienaar wordt aanvaard en dat deze ook feitelijk in de gelegenheid wordt gesteld om deel te nemen aan die voorziening. Aan de hand van signalen van de gemeente dat de geestelijke bedienaar het aanbod niet heeft aanvaard of van de desbetreffende cursusinstelling dat de geestelijke bedienaar niet daadwerkelijk deelneemt aan die voorziening, kan gericht toezicht worden uitgeoefend.

Derde lid

Het derde lid heeft betrekking op de selectie en werving van uitwisselingsjongeren, kennismigranten en studenten. Werkgevers, uitwisselingsorganisaties en onderwijsinstellingen hebben een grote vrijheid in de werving en selectie van de vreemdelingen, die zij naar Nederland willen laten overkomen. Gelet op de mogelijk negatieve impact op zowel de vreemdeling zelf als op de Nederlandse samenleving als geheel van een onzorgvuldige werving en selectie, past daarbij de nodige zorgvuldigheid. Uitwisselingsjongeren en studenten vormen relatief kwetsbare groepen. Naar verwachting bevordert zorgvuldige werving en selectie en goede voorlichting, dat deze vreemdelingen ook daadwerkelijk naar Nederland komen voor culturele uitwisseling of studie en vermindert het de kans op uitval en daarmee op verblijf in de illegaliteit. Indien werving en selectie van buitenlandse werknemers of studenten plaatsvindt door tussenkomst van agenten in het buitenland, ontslaat dit de referent niet van zijn zorgvuldigheidsverplichtingen.

Artikel 1.17

Zoals hiervoor is aangegeven, bevatten de artikelen 1.8 tot en met 1.15 geen limitatieve opsomming van de organisaties en personen die als referent kunnen optreden. Niet uitgesloten is dat er in de praktijk behoefte blijkt te bestaan om, al dan niet uit oogmerk van het economisch welzijn van Nederland, ook anderen als referent te kunnen laten optreden. In dat geval kunnen op grond van artikel 1.17 in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels worden gesteld op grond waarvan andere (rechts)personen en organisaties als referent van een vreemdeling kunnen optreden.

In het nieuwe reguliere vreemdelingenbeleid wordt een belanghebbende referent met de indiening van een daartoe strekkende schriftelijke verklaring (artikel 1, onder s, van de wet). Vanaf dat moment is die belanghebbende gehouden aan zijn verplichtingen als referent. Niet-naleving van die verplichtingen kan leiden tot het opleggen van bestuurlijke boetes. Ook kan tijdens of na beëindiging van de verplichtingen als referent een deel van de kosten van de eventuele uitzetting van de vreemdeling op deze referent worden verhaald. In artikel 2b van de wet is geregeld in welke gevallen het referentschap eindigt en daarmee in welke gevallen de zorg- en informatieverplichtingen van de referent eindigen. Op grond van artikel 1.17

kunnen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels worden gesteld over het beëindigen van het referentschap.

Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan beëindiging na verloop van een bepaalde termijn. In veel gevallen zullen de verplichtingen van een referent niet langer dan vijf jaren hoeven te duren, aangezien daarna de verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd of het Nederlanderschap in beginsel tot de mogelijkheden behoort. In bepaalde gevallen bestaat na een of drie jaar aanspraak op wijziging van de verblijfsvergunning in een vergunning voor voortgezet verblijf, waarvoor geen referent nodig is. Op voorhand kan echter niet worden uitgesloten dat aan een dergelijke termijnstelling in een voorkomend geval behoefte kan bestaan om onbillijke situaties van langdurige wederzijdse afhankelijkheid van de vreemdeling en zijn referent te voorkomen.

Op grond van artikel 1.17 kunnen de zorgplichten van de referent jegens de vreemdeling nader worden geconcretiseerd. Dit kan noodzakelijk zijn, aangezien niet-naleving beboetbaar is en de rechtszekerheid vereist dat de referent zijn verplichtingen moet kennen om die ook te kunnen naleven. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan nadere eisen ten aanzien van de vooropleiding en taalvaardigheid van de buitenlandse student die door een Nederlandse hogeronderwijsinstelling wordt aangetrokken. Indien zich in de praktijk op enig moment een dringende noodzaak aandoeft om nadere zorgplichten te introduceren, kunnen deze in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden opgenomen.

Paragraaf 2. Erkenning als referent

In de artikelen 2c en verder van de wet zijn regels gesteld met betrekking tot de erkende referent. In het nieuwe artikel 2e van de wet zijn de gronden opgenomen waarop de aanvraag tot erkenning als referent kan worden afgewezen. De erkenning als referent houdt verband met het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven (artikel 2c, tweede lid, van de wet). Op grond van artikel 2e, eerste lid, aanhef en onder e, van de wet kan de aanvraag tot erkenning als referent worden afgewezen, indien de aanvrager niet voldoet aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur gestelde vereisten die verband houden met het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland verblijft of wil verblijven. Op grond van artikel 2h van de wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent de toepassing van de artikelen 2c tot en met 2g, waarbij onderscheid kan worden gemaakt naar gelang het verblijfsdoel van de vreemdeling. Daarbij kunnen beperkingen worden aangewezen waarvoor erkenning als referent niet mogelijk is. Voorts kunnen regels worden gesteld over de indiening en behandeling van een aanvraag omtrent de erkenning als referent en de door de aanvrager te verstrekken gegevens. In paragraaf 2 van hoofdstuk 1, afdeling 3 van het besluit (de artikelen 1.18 tot en met 1.22) is hieraan nadere uitwerking gegeven.

Vreemdelingen die in Nederland arbeid als kennismigrant of als wetenschappelijk onderzoeker willen verrichten, die in Nederland willen verblijven in het kader van uitwisseling of die in Nederland willen studeren, kunnen slechts worden toegelaten, indien de referent als zodanig op grond van artikel 2c van de wet is erkend. Dit volgt uit de artikelen in dit besluit waarin op grond van artikel 16, eerste lid, onder g, van de wet de specifieke voorwaarden voor toelating zijn geregeld.

Artikel 1.18

Een duurzame relatie tussen de IND als uitvoeringsorganisatie en een organisatie die op basis van eigen verklaringen gebruik kan maken van de versnelde procedure is niet goed denkbaar, indien de continuïteit en solvabiliteit van die organisatie onvoldoende vast staat. In dit verband kan worden gedacht aan gevallen waarin een onderneming in surseance verkeert. Ook kan worden gedacht aan kortlopende ondernemingen, waarvan de eigenaren, financiers of leidinggevendenden een geschiedenis aan faillissementen hebben achtergelaten. Bij de aanvraag om erkenning zal derhalve ook worden beoordeeld of het opbouwen en onderhouden van een langdurige vertrouwensband tot de mogelijkheden behoort. In ieder geval wordt, zo de referent op grond van de Handelsregisterwet 2007 inschrijvingsplichtig is, bij de Kamer van Koophandel diens bedrijfsprofiel - een uittreksel uit het handelsregister, jaarrekeningen, concernrelaties, deponeringen en bedrijfshistorie - opgevraagd en wordt gecontroleerd of de aanvrager eerder failliet is gegaan of in surseance van betaling heeft verkeerd. In de lagere regelgeving zal de invulling van de begrippen continuïteit en solvabiliteit nader worden uitgewerkt. Om het ook voor startende ondernemingen mogelijk te maken erkenning te verkrijgen, zal van hen onder meer worden gevraagd een ondernemingsplan over te leggen. Een betekenisvolle verklaring omtrent het betalingsgedrag van de belastingdienst is in deze gevallen uiteraard niet mogelijk.

Artikel 1.19

De betrouwbaarheid van personen, die het beleid van de onderneming, de rechtspersoon of de vestiging daarvan (mede) bepalen of die toezicht houden op de algemene gang van zaken van de onderneming of rechtspersoon, moet buiten twijfel staan. In het kader hiervan wordt de betrouwbaarheid van deze personen beoordeeld door de IND, voordat de onderneming of rechtspersoon wordt erkend als referent. Het doel van de beoordeling van de betrouwbaarheid van deze personen is de borging van de juistheid van de eigen verklaringen die de erkende referent in het kader van de versnelde procedure aflegt en daarmee van het maatschappelijke vertrouwen in de versnelde toelatingsprocedure. Er mag redelijkerwijs geen twijfel bestaan over de betrouwbaarheid van deze eigen verklaringen. De betrouwbaarheid van de bestuurders moet daarom buiten twijfel staan.

De beoordeling van de betrouwbaarheid richt zich op feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat het vertoonde gedrag van betrokkene niet in overeenstemming is met een integer gebruik van de versnelde procedure. De feiten, waarmee in ieder geval rekening wordt gehouden bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de referent, omvatten onder meer deelneming aan een criminele of terroristische organisatie, mensensmokkel, valsheid in geschrifte, het opzettelijk verstrekken van onware gegevens, het opzettelijk schenden van de verplichting gegevens te verstrekken, verduistering, benadeling van schuldeisers of rechthebbenden, heling, witwassen, andere valsheiddelicten en bedrog. Ook strafbare overtreding van de fiscale wetgeving (artikelen 68 en 69 van de Algemene wet inzake de rijksbelastingen) wordt in ieder geval betrokken bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de referent. Dit geldt eveneens voor bestuurlijke boetes die opgelegd zijn terzake van overtreding van de Vreemdelingenwet 2000, de Wet arbeid vreemdelingen en de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, en voor de fiscale vergrijpboetes. Daarnaast kunnen ook andere antecedenten, feiten en omstandigheden die redelijkerwijs van belang kunnen zijn, bij de beoordeling worden betrokken. Ook wordt bij de beoordeling van de betrouwbaarheid van de referent betrokken of de desbetreffende onderneming of rechtspersoon door de belastinginspecteur op grond van artikel 28 van de Wet op de loonbelasting 1964 een

verplichting tot het doen van een eerstedagsmelding is opgelegd, hetgeen, gelet op de gronden waarop een dergelijke verplichting kan worden opgelegd, in het algemeen de betrouwbaarheid niet ten goede komt.

Artikel 1.20

Als referent van een vreemdeling die in Nederland verblijft of wil verblijven voor studie aan een universiteit of hogeschool, kan slechts worden erkend de universiteit of hogeschool die aangesloten is bij de Gedragscode internationale student in het Nederlands hoger onderwijs. Deze gedragscode geeft naar de mening van de regering een adequate invulling aan de zorgplichten van de onderwijsinstelling jegens de buitenlandse student en voorziet tevens in toezicht op de naleving daarvan, waarop het overheidstoezicht kan worden afgestemd. Met deze bepaling wordt de huidige situatie, waarin aansluiting bij de gedragscode in door de IND gesloten convenanten een vereiste is voor toegang tot de verkorte mvv-procedure, bestendigd.

Artikel 1.21

Op grond van artikel 2h van de wet kunnen beperkingen worden aangewezen waarvoor geen referenten worden erkend. Artikel 1.21 strekt er toe dat de in Nederland gevestigde hoofdpersoon bij wie een onderdaan van een derde land als familie- of gezinslid in Nederland wil verblijven in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming, niet als referent kan worden erkend. Bij gezinsmigratie verzoeken referenten in het algemeen slechts eenmalig, dan wel met grote tussenpozen, om de overkomst van een echtgenoot, partner of kind. Hierdoor is het niet mogelijk dat de overheid (IND) met de hoofdpersoon een band opbouwt die vergelijkbaar is met die met bijvoorbeeld ondernemingen en universiteiten die meerdere vreemdelingen per jaar laten overkomen. In voorkomende gevallen waarin meermalen wordt verzocht om toelating en verblijf van gezinsleden, zal het tijdsverloop tussen de aanvragen in het algemeen dermate lang zijn dat integrale beoordeling van de aanvraag noodzakelijk is, terwijl meerdere aanvragen in een kort tijdsbestek op zich een indicatie vormt die integrale beoordeling van de aanvraag om gezinsmigratie rechtvaardigt, met name indien in korte tijd meerdere malen om overkomst van een partner of echtgenoot wordt verzocht. Met het oog hierop is het noch voor de referent, noch voor de overheid lonend een afzonderlijke erkenningsprocedure te volgen. De voordelen voor de referent bij erkenning en daarmee bij toegang tot de versnelde procedure wegen niet op tegen de daarmee gepaard gaande lasten.

Artikel 1.22

Op grond van artikel 1.22 kunnen, indien daaraan in de praktijk behoefte blijkt te bestaan, in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 uitvoeringsregels worden gesteld over de erkenning als referent, de schorsing en de intrekking van de erkenning als referent en de wijze waarop aanvragen omtrent de erkenning door de instantie worden ingediend en door de IND worden behandeld. In ieder geval wordt geregeld, hoe de continuïteit en betrouwbaarheid van de organisatie die als referent wil worden erkend, wordt beoordeeld en welke strafrechtelijke en bestuursrechtelijke antecedenten in ieder geval worden betrokken bij de beoordeling van de organisatie die als referent erkend wil worden.

Onderdeel C (artikel 2.11)

Zoals in paragraaf 2.2 van het algemene deel van deze toelichting is aangegeven, is de garantstelling in het vreemdelingenrecht vervallen. In plaats daarvan kunnen de kosten van de eventuele uitzetting van de vreemdeling worden verhaald op diens (gewezen) referent. De nodige financiële zekerheid kan voortaan desgewenst worden geboden door onder meer het stellen van een bankgarantie. Dit geldt zowel bij de toegang (hoofdstuk 2, artikel 2.11) als bij toelating (hoofdstuk 3, artikel 3.7). Bij toelating kan het stellen van een bankgarantie als voorschrift worden verbonden aan de verblijfsvergunning. Daarbij wordt met name gedacht aan het (nog in ontwikkeling zijnde) beleid inzake de toelating van vermogende vreemdelingen uit derde landen.

Vooralsnog zullen over het gebruik van de bankgarantie in het vreemdelingenrecht beleidsregels in de Vreemdelingencirculaire 2000 worden opgenomen. Deze kunnen op termijn, nadat daarmee in de praktijk voldoende ervaring is opgedaan, in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden opgenomen.

In verband met het vervallen van de garantstelling, zijn ook de artikelen 3.7, 3.12, 3.22, 3.28 en 3.56a aangepast.

Onderdeel D (artikel 3.3)

In de artikelen 3.57 tot en met 3.59 zijn bepalingen over de ingangsdatum en geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd opgenomen. Artikel 3.57 heeft betrekking op de ingangsdatum van de op grond van artikel 14, tweede lid, van de wet ambtshalve aan de houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen verblijfsvergunning. Deze wordt ambtshalve, derhalve zonder dat daarvoor een aanvraag wordt ingediend, verleend onder dezelfde beperking als die waaronder kort daarvoor aan dezelfde vreemdeling een machtiging tot voorlopig verblijf is afgegeven.

Bij de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling in het buitenland, kunnen de biometrische kenmerken worden afgenomen die op grond van Verordening (EG) Nr. 1030/2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen in het verblijfsdocument moeten worden verwerkt en kan de vreemdeling aangeven wanneer deze Nederland denkt te zullen inreizen. Indien bekend, geldt die datum als ingangsdatum van de (na inreis in Nederland) ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning. Indien de verwachte inreisdatum nog niet bekend is, wordt als ingangsdatum aangehouden de dag na afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf. De biometrische kenmerken van de vreemdeling en, voor zover bekend, de verwachte inreisdatum worden doorgegeven aan de IND, die aan de hand daarvan het verblijfsdocument kan aanmaken en dat document na inreis van de vreemdeling kan uitreiken.

Op dat verblijfsdocument is de ingangsdatum van de verblijfsvergunning aangegeven. Als uitgangspunt wordt hierbij gehanteerd de datum van afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf. Bij de afgifte van de machtiging op de Nederlandse vertegenwoordiging in het buitenland, kan de vreemdeling aangeven op welke datum hij naar verwachting Nederland in zal reizen. Indien een dergelijke datum reeds bekend is, kan die datum gelden als de ingangsdatum van het verblijfsrecht. De dag waarop de vreemdeling in het bezit is gesteld van

het verblijfsdocument, geldt als de dag waarop de beschikking strekkende tot ambtshalve verlening van de verblijfsvergunning wordt bekendgemaakt (artikel 3.104). De vergunningverlening zal dus in de meeste gevallen enige terugwerkende kracht hebben.

Niet uit te sluiten is dat de vreemdeling in een voorkomend geval reeds eerder dan ten tijde van de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf was voorzien, Nederland zal inreizen. Ook in dat geval moet hij zich binnen drie dagen aanmelden bij de IND (artikel 4.47) en kan hij bij die gelegenheid al in het bezit worden gesteld van het verblijfsdocument. Dat document zal dan echter een latere ingangsdatum vermelden. Om die reden is artikel 3.3 zo aangepast dat de zogeheten vrije termijn doorloopt tot de desbetreffende vreemdeling op grond van een geldige verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, onder a, van de wet verkrijgt, of de geldigheidsduur van de machtiging tot voorlopig verblijf is verstreken. Desgewenst kan deze vreemdeling voor de resterende duur van de vrije termijn in bezit worden gesteld van een bescheid waaruit diens rechtmatige verblijf in de zin van artikel 8, onder i, van de wet en diens arbeidsmarktpositie blijkt.

Indien de machtiging tot voorlopig verblijf na inreis van de vreemdeling door de minister (IND) is ingetrokken, bijvoorbeeld omdat bij de verlening ervan onjuiste gegevens zijn verstrekt, eindigt de vrije termijn uiteraard ook; in dat geval is de vreemdeling geen houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf meer. In dit verband wordt er nog op gewezen dat uit de wet voortvloeit dat de machtiging tot voorlopig verblijf maximaal drie maanden geldig kan zijn.

Onderdeel E (artikel 3.4)

In het eerste lid van artikel 3.4 zijn de beperkingen opgenomen, waaronder de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan worden verleend. Deze houden verband met het verblijfsdoel van de vreemdeling (artikel 14, tweede lid, van de wet) en kunnen bij de verlening van de vergunning nader worden omschreven. Van de mogelijkheid om de beperking nader te omschrijven zal in de uitvoeringspraktijk zo terughoudend mogelijk gebruik worden gemaakt. Een zeer nauwkeurige omschrijving van het verblijfsdoel noopt in de praktijk immers al bij een kleine wijziging van de omstandigheden tot wijziging van de beperking, hetgeen niet in alle gevallen noodzakelijk is voor de beoordeling van het verblijfsrecht of het toezicht op de vreemdeling. Wijziging van de beperking veroorzaakt in dergelijke gevallen onnodige administratieve en bestuurslasten. Om die waar mogelijk te voorkomen, zal voortaan in de uitvoeringspraktijk bijvoorbeeld niet nader worden gespecificeerd aan welke universiteit de buitenlandse student studeert of welke opleiding hij heeft gekozen. Een verandering in die omstandigheden zal dan ook, indien de desbetreffende vreemdeling geaccrediteerd hoger beroeps- of wetenschappelijk onderwijs blijft volgen, niet hoeven te leiden tot een procedure tot wijziging van de beperking.

De beperkingen zijn in de beleidsnotitie en de blauwdruk omwille van de overzichtelijkheid gepresenteerd in een beperkt aantal “verblijfskolommen”. Het gaat hierbij om een achttal clusters van beperkingen waaronder de verblijfsvergunning kan worden verleend, en die de houders van een verblijfsvergunning in meer of mindere mate dezelfde rechtspositie geven. De beperkingen waaruit ieder van deze “verblijfskolommen” is opgebouwd zijn in het eerste lid van artikel 3.4 opgenomen. De “verblijfskolommen” zelf vervullen geen rechtens relevante functie en zijn om die reden niet in het onderhavige besluit opgenomen.

Waar mogelijk zijn verschillende beperkingen samengevoegd tot een enkele beperking. Het gaat hierbij met name om de beperkingen verband houdend met uitwisseling, met lerend werken, met verblijf als familie- of gezinslid, en met de tijdelijke en de niet-tijdelijke humanitaire gronden. Hiermee is beoogd het geheel aan beperkingen overzichtelijker te maken, voor zover het toezicht op vreemdelingen dat toelaat.

De vreemdeling die zijn verblijf in Nederland wil voortzetten voor een ander verblijfsdoel als opgenomen in het eerste lid van artikel 3.4, dan dat waarvoor hij aanvankelijk was toegelaten, zal een aanvraag tot wijziging van zijn verblijfsvergunning moeten indienen. Dat verblijfsdoel komt immers tot uitdrukking in de beperking waaronder de vergunning is verleend. De vreemdeling die, bijvoorbeeld, als kennismigrant is toegelaten en nadien gaat werken als wetenschappelijk onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG, voldoet niet meer aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend, zodat deze moet worden gewijzigd. Die aanvraag kan uiteraard ook door de nieuwe referent van die vreemdeling worden ingediend. In het kader van die aanvraag wordt beoordeeld of de vreemdeling zijn verblijf in Nederland voor het nieuwe verblijfsdoel kan voortzetten en dus of de verblijfsvergunning kan worden gewijzigd.

Indien het verblijfsdoel ongewijzigd blijft, maar de kennismigrant voor een andere kenniswerkgever gaat werken, de wetenschappelijk onderzoeker aan een andere onderzoeksinstelling wordt verbonden of de student aan een andere universiteit of hogeschool gaat studeren, is wijziging van de verblijfsvergunning niet nodig en kan worden volstaan met een melding van de betrokken referenten. In deze gevallen voldoet de vreemdeling immers nog steeds aan de beperking waaronder de vergunning is verleend, terwijl ook diens arbeidsmarktpositie niet verandert. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is nader uitgewerkt welke relevante wijzigingen in de omstandigheden door de betrokken referenten in het kader van de inlichtingenplicht aan de IND moeten worden doorgegeven.

De in het eerste lid opgenomen beperkingen zijn niet-limitatief. Ook voorheen was dat het geval. Op grond van het derde lid blijft het mogelijk, indien zulks noodzakelijk is, om een verblijfsvergunning te verlenen onder een andere beperking.

In verband met de nieuwe opzet, is ook het vierde lid van artikel 3.4 aangepast. Daarin is opgenomen in welke gevallen een beroep op de algemene middelen in ieder geval gevolgen kan hebben voor het verblijfsrecht. Het uitgangspunt daarbij is dat een beroep op de algemene middelen in al die gevallen, waarin bij de eerste toelating het middelenvereiste wordt gesteld, gevolgen kan hebben voor het verblijfsrecht. Bij het aanwenden van de bevoegdheid om wegens een beroep op de algemene middelen over te gaan tot verblijfsbeëindiging moeten uiteraard de internationaalrechtelijke kaders in acht worden genomen. In dit verband wordt met name gedacht aan artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije.

Onderdeel a (uitwisseling)

Voorheen werd onderscheid gemaakt tussen het verblijf als *au pair* en als uitwisselingsjongere. In de uitvoeringspraktijk werd bij de vergunningverlening bovendien nader gespecificeerd of de desbetreffende uitwisselingsjongere op grond van zijn nationaliteit rechten kan ontlenen aan een van de tussen Nederland en Australië, Canada en Nieuw-

Zeeland overeengekomen Working Holiday Schemes of Working Holiday Programmes. Deze beperkingen zijn samengevoegd. Op grond van het tweede lid van artikel 3.4 kan bij de verlening van de verblijfsvergunning zonedig alsnog nader worden aangegeven dat het hier gaat om uitwisseling in het kader van een internationale overeenkomst. De samenvoeging betekent dat de au pair die het korte verblijf (van maximaal een jaar) in Nederland tussentijds wil voortzetten als uitwisselingsjongere, geen wijziging van de verblijfsvergunning hoeft te vragen. Wel zal de eerste referent bij de IND kennis moeten geven van deze wijziging en zal de nieuwe referent zich als zodanig bij de IND moeten aanmelden.

Onderdeel b (studie)

Voorheen werd onderscheid gemaakt tussen het zogeheten “voorbereidende jaar”, waarin de student zich gedurende maximaal een jaar op een wetenschappelijke opleiding of op hoger onderwijs in Nederland kon voorbereiden, en de daadwerkelijke studie. Ook deze twee beperkingen zijn thans samengevoegd. Verder wordt, anders dan in de uitvoeringspraktijk voorheen gebruikelijk was, voortaan niet nader gespecificeerd voor welke opleiding aan welke onderwijsinstelling de vreemdeling is toegelaten. Dit betekent dat de student de opleiding en onderwijsinstelling kan wijzigen, zonder dat daarvoor tevens een wijziging van de verblijfsvergunning nodig is. Uiteraard zullen de desbetreffende onderwijsinstellingen die als (erkend) referent optreden, in dat geval wel kennisgevingen aan de IND moeten doen.

Onderdeel c (seizoenarbeid)

Voorheen werd in het Vreemdelingenbesluit 2000 geen onderscheid gemaakt tussen het strikt tijdelijke verblijf van de seizoenarbeider en het niet-tijdelijke verblijf van andere arbeidsmigranten. Het tijdelijk karakter van de seizoenarbeider was slechts verankerd in de duur van de tewerkstellingsvergunning, waaraan de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning was gekoppeld. Thans komt de strikt tijdelijke aard van die arbeid ook tot uitdrukking in de verlening van een verblijfsvergunning onder een aparte beperking, de beperkte geldigheidsduur waarvoor die vergunning kan worden verleend en het feit dat de geldigheidsduur daarvan niet kan worden verlengd. Bovendien is seizoenarbeid – anders dan de andere vormen van loondienstarbeid – thans in artikel 3.5 uitdrukkelijk aangemerkt als tijdelijk van aard.

Onderdeel d (lerend werken)

Voorheen werd onderscheid gemaakt tussen het verblijf van een vreemdeling als practisant en het verblijf als stagiair. Deze zijn thans samengevoegd tot een enkele beperking “lerend werken”. De verblijfsvergunning kan onder deze beperking worden verleend aan vreemdelingen, die in Nederland werkervaring opdoen, die relevant is voor hun studie of arbeid buiten Nederland.

Onderdeel e (arbeid in loondienst)

De beperking verband houdend met arbeid in loondienst komt overeen met de voormalige beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst. Met het oog op

seizoenarbeid is duidelijk tot uitdrukking gebracht dat het hier gaat om arbeid. Anders dan voorheen is ook het verblijfsrecht van de vreemdeling die arbeid als geestelijke bedienaar verricht, niet-tijdelijk van aard.

Onderdeel k (het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst)

Als tevoren is het de houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst (het zogeheten zoekjaar) toegestaan gedurende een jaar werk – hetzij arbeid in loondienst, hetzij arbeid als zelfstandige - te zoeken in Nederland. De categorieën vreemdelingen aan wie een verblijfsvergunning onder deze beperking kan worden verleend, is ten opzichte van het voorheen gevoerde beleid wel gewijzigd. In het belang van de bevordering van de Nederlandse kenniseconomie kunnen hoger opgeleiden binnen een beperkte periode nadat zij in Nederland of aan bepaalde buitenlandse universiteiten een Masters- of Doctorsgraad hebben behaald, voortaan deze verblijfsvergunning verkrijgen om in Nederland arbeid als kennismigrant of als innovatief zelfstandig ondernemer te zoeken.

Onderdeel q (afwachten van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap)

De in onderdeel q opgenomen beperking is – evenals de beperking verband houdend met medische behandeling – een zelfstandige beperking gebleven naast de meeromvattende beperking verband houdend met tijdelijk humanitaire gronden. De voornaamste reden hiervoor is dat aan personen die in afwachting van de beslissing op hun verzoek tot vaststelling van het Nederlanderschap tijdelijk in Nederland mogen verblijven, niet na drie jaar voortgezet verblijf wordt toegestaan. Voor deze uitzondering is gekozen om te voorkomen dat deze vreemdelingen zich, ongeacht de uiteindelijke beoordeling van hun verzoek tot vaststelling van het Nederlanderschap, van tevoren verzekerd zouden zien van de aanvaarding van hun voortgezet verblijf. In die gevallen waarin wordt vastgesteld dat de desbetreffende vreemdeling de Nederlandse nationaliteit niet bezit, kan voortgezet verblijf slechts worden toegestaan indien daarvoor in het individuele geval goede redenen aanwezig zijn.

Onderdeel h (arbeid als kennismigrant)

Met de beperking verband houdend met arbeid als kennismigrant is geen wijziging beoogd ten opzichte van de voorheen geldende regeling. Wel zijn de categorieën vreemdelingen aan wie een verblijfsvergunning onder deze beperking kan worden verleend, in het belang van de kenniseconomie uitgebreid. De categorieën migranten die voor toelating als kennismigrant in aanmerking komen, zijn geregeld in artikel 1d van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen.

Onderdeel n (verblijf als familie- of gezinslid)

Anders dan tevoren zal voortaan bij de verlening van de verblijfsvergunning in de uitvoeringspraktijk niet nader worden gespecificeerd of het in het individuele geval gaat om verblijf op grond van een huwelijkse of niet-huwelijkse relatie, om verblijf als kind, als pleegkind, als adoptiekind of als kind dat in afwachting is van het onderzoek naar de geschiktheid van de adoptief ouders. Wel zal als tevoren de naam van de referent worden gespecificeerd. Dit is noodzakelijk in het kader van het toezicht op vreemdelingen. Dit betekent dat de vreemdeling, aan wie op basis van zijn niet-huwelijkse relatie een verblijfsvergunning is verleend, geen wijziging van de verblijfsvergunning hoeft aan te vragen, indien hij na de verlening van de verblijfsvergunning met dezelfde partner in het huwelijk treedt. Wijziging van de verblijfsvergunning is wel nodig, indien hij na de vergunningverlening met een andere partner trouwt. In dat laatste geval moet onderzocht worden of de vreemdeling en zijn nieuwe huwelijkspartner voldoen aan de voorwaarden voor de voortzetting van het verblijf van de vreemdeling.

Onderdeel o (medische behandeling)

Voorheen werd onderscheid gemaakt tussen de verblijfsvergunning, verleend onder een beperking verband houdend met medische behandeling en de verblijfsvergunning, verleend onder een beperking verband houdend met medische nood. Eerstgenoemde vergunning kon slechts worden verleend, indien de vreemdeling, die op medische gronden op verblijf in Nederland is aangewezen, beschikt over voldoende middelen van bestaan en de financiering van diens medische behandeling deugdelijk is geregeld. Daarnaast kon zonder deugdelijke financiering van de medische behandeling een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met medische nood worden verleend. Deze twee beperkingen zijn samengevoegd.

Onderdeel p (verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene of vermogende vreemdeling)

Voorheen konden economisch niet-actieve langdurig ingezetenen uit andere EU-lidstaten, die zich op de voet van hoofdstuk III van richtlijn 2003/109/EG in Nederland wilden vestigen, in het bezit worden gesteld van een verblijfsvergunning als economisch niet-actieve. Hierin wordt geen verandering beoogd. Voorheen werd echter geen toelatingsbeleid gevoerd ten aanzien van vreemdelingen met een aanzienlijk vermogen, die in Nederland geen regelmatige inkomsten uit arbeid dan wel anderszins genieten. Voortaan kan dezelfde verblijfsvergunning worden verleend aan de vermogende vreemdeling die in Nederland wil rentenieren. Hiermee wordt de Nederlandse economie gestimuleerd. Het verblijf van deze vreemdelingen moet wel aanzienlijk zijn (ten minste €1.250.000). Verwezen wordt naar paragraaf 8 van het algemene deel van deze toelichting. Het beleid inzake de toelating van dergelijke vermogende vreemdelingen is in de Vreemdelingencirculaire 2000 nader uitgewerkt en kan, na evaluatie en eventuele aanpassing, in algemeen verbindende voorschriften worden vervat.

Onderdeel q (tijdelijke humanitaire gronden)

Voortaan wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, die voorheen werd verleend onder een beperking verband houdend met (a) verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, (b) verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten, (c) verblijf als

getuige of slachtoffer van mensenhandel, of (d) verblijf als slachtoffer van eengerelateerd geweld, verleend onder dezelfde beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden. Hiermee wordt de overzichtelijkheid van de beperkingen bevorderd. Te zijner tijd zal ook de verblijfsvergunning die wordt verleend in het kader van het beleid ten aanzien van kinderen op wie een maatregel van kindbescherming is toegepast, dat thans nog in ontwikkeling is, onder deze nieuwe beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden worden verleend.

Onderdeel r (niet-tijdelijke humanitaire gronden)

Voorheen werd bij de verlening van verblijfsvergunningen onderscheid gemaakt tussen de niet-tijdelijke humanitaire verblijfsdoelen “wedertoelating” en “voortgezet verblijf”. Hoewel de doelgroepen van de onderscheiden beleidsonderdelen verschillen, hebben zij na toelating in wezen dezelfde rechtspositie. Deze twee beperkingen zijn omwille van de overzichtelijkheid samengevoegd tot een. Overigens is het slecht denkbaar dat de houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met wedertoelating zal verzoeken om wijziging van die vergunning in een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf. Van een lastenreductie is in dit geval dan ook geen sprake.

Als tevoren is het verblijfsrecht van een vreemdeling op grond van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd tijdelijk of niet-tijdelijk van aard. Ook de beperkingen verband houdend met tijdelijke verblijfsdoelen zijn aangepast aan de nieuwe systematiek (artikel 3.5). Daarbij is, anders dan voorheen, het verrichten van seizoenarbeid aangemerkt als tijdelijk van aard. Hiermee is beoogd de tijdelijkheid van het verblijf van seizoenarbeiders in Nederland beter dan voorheen te waarborgen.

Voorts is het verblijf in Nederland voor het verrichten van arbeid als geestelijke bedienaar niet langer aangemerkt als tijdelijk van aard. Dit vloeit voort uit het in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid verwoorde kabinetsstandpunt naar aanleiding van het advies van de ACVZ inzake de toelating en het verblijf voor religieuze doeleinden.

Onderdeel G (artikel 3.6)

In artikel 3.6, eerste lid, is geregeld in welke gevallen de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve – dus zonder dat de indiening van een aanvraag daarvoor noodzakelijk is - kan worden verleend. Artikel 3.6 sluit uiteraard niet uit dat deze verblijfsvergunningen ook kunnen worden aangevraagd.

Voorheen kon de verblijfsvergunning ambtshalve worden verleend aan onder meer vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken en aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Zoals hiervoor bij de artikelen 3.4 en 3.5 is toegelicht, zijn de diverse beperkingen waaronder voorheen een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kon worden verleend aan vreemdelingen die op humanitaire gronden al dan niet tijdelijk op verblijf in Nederland zijn aangewezen, grotendeels verenigd in twee nieuwe beperkingen. Het gaat hierbij om de beperkingen verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.4, eerste lid, onder r) of met niet-tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.4, eerste lid, onder s). Aan vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken en aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen kan voortaan een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden worden verleend. Dezelfde vergunning kan onder meer worden verleend aan slachtoffers van mensenhandel of van eengerelateerd geweld. Deze vergunningen kunnen voortaan ook

ambtshalve worden verleend. Vreemdelingen die tijdelijk op verblijf in Nederland zijn aangewezen voor het ondergaan van medische behandeling, worden als tevoren onder bepaalde voorwaarden in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met die medische behandeling. Ook die vergunning kan voortaan ambtshalve worden verleend. In de praktijk kan het zowel voor de IND als voor de vreemdeling efficiënt zijn om ook de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden ambtshalve te kunnen verlenen, bijvoorbeeld indien alle daarvoor benodigde informatie reeds aanwezig is en er geen reden is om de vreemdeling opnieuw een aanvraag in te laten dienen.

Onderdeel b van het eerste lid ziet op de niet-mvv-plichtige vreemdeling, die (onverplicht) een machtiging tot voorlopig verblijf heeft gevraagd om van tevoren zekerheid te verkrijgen over de vraag of hij na inreis en aanmelding ook daadwerkelijk een verblijfsvergunning kan krijgen, maar die de gevraagde machtiging niet daadwerkelijk op de Nederlandse vertegenwoordiging heeft opgehaald. Een dergelijke vreemdeling is niet verplicht een machtiging tot voorlopig verblijf te vragen en de beslissing op die aanvraag en de afgifte van die machtiging in het buitenland af te wachten. Vreemdelingen die mvv- noch visumplichtig zijn, hebben de machtiging tot voorlopig verblijf niet nodig als visum om Nederland in te kunnen reizen en een verblijfsvergunning te kunnen verkrijgen. Indien zij een machtiging tot voorlopig verblijf hebben aangevraagd en te horen hebben gekregen dat de machtiging in beginsel kan worden verleend, kunnen zij in beginsel Nederland inreizen. Ook in die gevallen kan de verblijfsvergunning ambtshalve worden verleend. Immers, kort voor de aanmelding heeft een inhoudelijke beoordeling plaatsgevonden en is bij de IND bekend dat aan de betrokken vreemdeling een verblijfsvergunning kan worden verleend. Onderdeel b heeft uiteraard geen betrekking op mvv-plichtige vreemdelingen die, om welke reden dan ook, de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf niet in het buitenland hebben afgewacht.

De verruiming van de mogelijkheid om ambtshalve verblijfsvergunningen te verlenen sluit aan bij het streven naar een zorgvuldigere en snellere asielprocedure. Indien op enig moment tijdens de asielprocedure ambtshalve een reguliere verblijfsvergunning kan worden verleend omdat daar goede redenen voor zijn, neemt dat in veel gevallen de noodzaak tot het indienen van een vervolgaanvraag weg. In de asielprocedure worden bijzondere aspecten – als minderjarigheid, medische omstandigheden en slachtofferschap mensenhandel – zoveel mogelijk meegenomen. Verwezen wordt in dit verband naar de brief over de voornemens tot verbetering van de asielprocedure van 24 juni 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 29 344, nr. 67).

In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 kunnen – als tevoren – andere beperkingen worden aangewezen waaronder de verblijfsvergunning ambtshalve kan worden verleend. Anders dan voorheen kunnen ook regels worden gesteld over de ambtshalve wijziging van de verblijfsvergunning en de ambtshalve verlenging van verblijfsvergunningen. Hierbij wordt thans met name gedacht aan situaties waarin alle voor de wijziging of verlenging noodzakelijke gegevens reeds voorhanden zijn of uit geautomatiseerde bestanden kunnen worden verkregen.

Onderdeel H (artikel 3.7)

Het vervallen van onderdeel b van het eerste lid houdt verband met het vervallen van de garantverklaring, die, zoals in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is aangegeven, in de praktijk weinig effect sorteerde op het daadwerkelijk verhalen door de overheid van kosten

van bijvoorbeeld de terugkeer van de vreemdeling. Voortaan kunnen bepaalde kosten van de eventuele uitzetting van de vreemdeling op grond van de artikelen 66 van de wet en 6.2 en 6.4 van dit besluit worden verhaald op de (gewezen) referent.

Daarnaast kan in een voorkomend geval de nodige financiële zekerheid worden gesteld door onder meer het stellen van een bankgarantie. Bij de verlening van een verblijfsvergunning kan de bankgarantie als voorschrift worden verbonden aan die vergunning. In dit verband wordt met name gedacht aan het nog in ontwikkeling zijnde beleid inzake de toelating van vermogende vreemdelingen uit derde landen (artikel 3.29, tweede lid). Vooralnog zijn over het gebruik van de bankgarantie in het vreemdelingenrecht beleidsregels in de Vreemdelingencirculaire 2000 opgenomen. Deze kunnen op termijn, nadat zij zijn geëvalueerd en voldoende zijn bestendigd, desgewenst in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden opgenomen.

Het vervallen van het vierde lid houdt verband met het feit dat de korpschef geen taak meer heeft bij de verlening van verblijfsvergunningen en derhalve geen voorschriften meer kan verbinden aan de verblijfsvergunning.

Onderdeel J (artikel 3.13)

Diverse voorheen gehanteerde beperkingen die verband houden met verblijf als familie- of gezinslid, zijn verenigd tot één enkele beperking. Daartoe behoort ook de voorheen niet in het Vreemdelingenbesluit 2000 opgenomen, maar in de uitvoeringspraktijk op grond van artikel 3.4, derde lid, ontwikkelde beperking verband houdend met het uitoefenen van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

De verblijfsvergunning als familie- of gezinslid *moet* op grond van de imperatief geredigeerde artikelen 3.13 tot en met 3.22a in ieder geval worden verleend, indien wordt voldaan aan de in die artikelen opgenomen voorwaarden. In de overige gevallen *kan* de verblijfsvergunning worden verleend (artikel 3.13, tweede lid). Daarover zijn in de Vreemdelingencirculaire 2000 nadere beleidsregels opgenomen. Aan dit stelsel zijn geen wijzigingen aangebracht. Wel is in het nieuwe artikel 3.22a opgenomen dat de verblijfsvergunning alleen dan *moet* worden verleend, indien de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling verblijf beoogt, als referent een verklaring heeft afgelegd ten behoeve van het verblijf van die vreemdeling. Daarmee komen op de hoofdpersoon de informatie- en administratieverplichtingen en de aansprakelijkheid van de referent te rusten.

Onderdeel K (artikel 3.14)

In het gezinsherenigingsbeleid was tot op heden nog geen rekening gehouden met de Wet conflictenrecht geregistreerd partnerschap (Wet van 6 juli 2004, Stb. 2004, 334, houdende regeling van het conflictenrecht met betrekking tot het geregistreerd partnerschap), zoals dat wel het geval was in bijvoorbeeld artikel 8.7, tweede lid, onderdeel b.

Onderdeel L (artikel 3.15)

Bij de voorbereiding van het besluit van 14 mei 2007, Stb. 2007, 177, houdende wijziging van

het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met verblijf van werknemers, werkzaam op Noordzee-installaties, heeft de ACVZ in haar advies van 1 maart 2007 geadviseerd deze twee categorieën werknemers op dezelfde wijze te behandelen om zo een gedifferentieerd systeem en onnodige regelingen te voorkomen, waarbij de ACVZ in overweging heeft genomen dat ook vreemdelingen die werkzaam zijn aan boord van Nederlandse zeeschepen regelmatig langer en vaker hun verlof in Nederland willen doorbrengen dan op grond van een visum voor kort verblijf mogelijk is. Dit advies is thans alsnog gevolgd.

Onderdeel M (artikel 3.17)

In artikel 3.17 is de eis vervallen dat het huwelijk of het geregistreerd partnerschap in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens moet zijn ingeschreven, alvorens aan de echtgenoot of geregistreerd partner een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd of een machtiging tot voorlopig verblijf kan worden verleend. Die inschrijving kan ook na verblijfsaanvaarding plaatsvinden. Uiteraard wordt voor de verlening van de machtiging tot voorlopig verblijf of de verblijfsvergunning wel gecontroleerd of er inderdaad sprake is van een rechtsgeldig huwelijk of geregistreerd partnerschap, maar de daadwerkelijke inschrijving van dat huwelijk of partnerschap in de gemeentelijke basisadministratie kan ook plaatsvinden nadat de gevraagde machtiging of vergunning is verleend. Hiermee wordt een extra schakel in de toelatingsprocedure weggenomen en die procedure versneld.

Onderdeel N (artikel 3.22)

De redactie van artikel 3.22, eerste en tweede lid, is aangepast aan de nieuwe redactie van het middelenvereiste in artikel 3.74. Verwezen wordt naar de toelichting op dat artikel.

Onderdeel O (artikel 3.22a)

In de artikelen 3.13 tot en met 3.22 is voorgeschreven in welke gevallen een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van gezinsmigratie in ieder geval *moet* worden verleend, indien aan alle in die artikelen opgenomen voorwaarden wordt voldaan. In de nieuwe referentensystematiek kan de aanvraag worden afgewezen, indien er ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen verklaring van een referent is overgelegd (artikel 16, eerste lid, aanhef en onder i, van de wet) de referent. De referent heeft bepaalde informatie- en administratieverplichtingen (artikel 54, tweede lid, van de wet) en kan bij niet-naleving daarvan worden geconfronteerd met een bestuurlijke boete (artikel 55a van de wet). Voorts kan, indien de vreemdeling na eventuele beëindiging van diens rechtmatige verblijf in Nederland niet tijdig en zelfstandig vertrekt, een deel van de kosten van diens uitzetting worden verhaald op de gewezen referent (artikel 66 van de wet). Dit geldt ook voor gezinshereniging. Zonder een nadere voorziening zouden de imperatief geredigeerde artikelen 3.13 tot en met 3.22 ook tot verlening van een verblijfsvergunning dwingen, indien de hoofdpersoon die bij gezinsmigratie als referent optreedt (artikel 1.14 van dit besluit) zich niet referent heeft gesteld. Met het nieuwe artikel 3.22a wordt beoogd veilig te stellen dat ook de referent bij gezinsmigratie zijn verantwoordelijkheden neemt en daarop kan worden aangesproken. Indien de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling als gezinslid in Nederland wil verblijven, zich niet als referent heeft gesteld, wordt niet aan alle voorwaarden van de artikelen 3.13 tot en met 3.22a voldaan, en hoeft de verblijfsvergunning derhalve niet te

worden verleend. In voorkomende gevallen *kan* die wel worden verleend, indien zulks nodig is voor een juiste en rechtvaardige beslissing (zie artikel 3.13, tweede lid).

Voor die gevallen, waarin een referent redelijkerwijs wel verlangd kan worden, is artikel 3.22a, tweede lid, van belang; in geval de hoofdpersoon, bij wie de vreemdeling in Nederland wil verblijven, zich niet door middel van een verklaring als referent ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling wil opwerpen, en dat verblijf op grond van internationaal recht, waaronder de EU-richtlijnen, niet om die enkele reden kan worden geweigerd, wordt die hoofdpersoon als referent aangewezen.

Onderdeel P (artikel 3.23)

In het vierde lid van het imperatief geredigeerde artikel 3.23 is de nieuwe voorwaarde opgenomen dat de hoofdpersoon van de gezinsmigrant zich referent heeft gesteld (onderdeel e). Hiermee wordt veilig gesteld dat ook de ouder van het in Nederland geboren kind zijn verplichtingen als referent neemt. Hetzelfde geldt voor de aanvulling van het eerste lid van de imperatief geredigeerde artikelen 3.23a en 3.24a, waarin gezinsleden van een langdurig ingezetene die zich op de voet van hoofdstuk III van richtlijn 2003/109/EG vanuit een andere lidstaat naar Nederland begeeft, en gezinsleden van alleenstaande minderjarige vreemdelingen, een aanspraak op verlening van een verblijfsvergunning wordt toegekend. Ook in de imperatief geredigeerde artikelen 3.30b (seizoenarbeid) en 3.31 (arbeid in loondienst) is dit vereiste opgenomen.

In geval de hoofdpersoon, bij wie de vreemdeling in Nederland wil verblijven, zich niet door middel van een verklaring als referent ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling wil opwerpen, en dat verblijf op grond van internationaal recht, waaronder de EU-richtlijnen, niet om die enkele reden kan worden geweigerd, kan die hoofdpersoon als referent worden aangewezen.

Onderdeel T (artikel 3.25)

Het beleid inzake de toelating van oudere gezinsleden is op een tweetal punten gewijzigd. Het voorheen geldende ouderenbeleid werd in de praktijk als complex ervaren. In lijn met de grondgedachte van het moderne migratiebeleid is dat de verantwoordelijkheid bij één referent komt te liggen, en niet bij meerdere. Het kind bij wie de ouder in Nederland wil verblijven, is als enige van de kinderen verantwoordelijk als de referent van die ouder. In het belang van de uitvoering van dit beleid wordt voortaan slechts genoegen genomen met één enkele inkomensbron. Het is derhalve niet langer mogelijk dat het inkomen van verschillende in Nederland wonende kinderen wordt opgeteld. Eén van de kinderen moet dus in het vervolg de relevante inkomensnorm in het geheel opbrengen.

Daarentegen is niet langer noodzakelijk dat (vrijwel) alle kinderen in Nederland verblijven. Wel blijft als voorwaarde gelden dat de ouder in het land van herkomst alleenstaand is en daar niet kan terugvallen op een kind dat geacht kan worden in de opvang te kunnen voorzien.

Overeenkomstig de brief van 18 november 2009 (Kamerstukken II 2009/10, 30 573, nr. 51) is in artikel 3.25 een samenwoningsvereiste opgenomen. Hiermee wordt voorkomen dat de ouder een beroep op de woningmarkt doet en komt, wanneer een zorgbehoefte ontstaat, de nadruk op mantelzorg te liggen. Met dit samenwoningsvereiste wordt ook beter aangesloten

bij de overige vormen van gezinsmigratie, waar dit vereiste sinds jaar en dag geldt.

Onderdeel X (artikel 3.29)

Het vervallen van artikel 3.29 houdt verband met het vervallen van de mogelijkheid om gedurende zes maanden in Nederland te verblijven voor familiebezoek. Voorheen werd voor familiebezoek korter dan drie maanden in de regel een visum voor kort verblijf verleend en werd voor verblijf tussen drie en zes maanden een verblijfsvergunning verleend. Verlening van een verblijfsvergunning voor familiebezoek is niet meer mogelijk. Het geldende visumbeleid biedt, mede gezien het zeer tijdelijke karakter van het bezoek, voldoende mogelijkheden voor familiebezoek. Een visum is, gezien het zeer tijdelijke karakter van het bezoek, een passender instrument dan een verblijfsvergunning.

Onderdeel AA (artikel 3.30)

Kern van de toelating van vreemdelingen die in Nederland als zelfstandige een beroep of bedrijf willen uitoefenen, is en blijft de vraag of daarmee een wezenlijk Nederlands belang is gediend. Het Nederlandse belang wordt bij de zelfstandige uitoefening van een bedrijf beoordeeld aan de hand van een puntensysteem. Bij de beoordeling wordt gewoonlijk advies ingewonnen van de Minister van Economische Zaken. Overeenkomstig diens brief van 1 mei 2006 (Kamerstukken II 2005/06, 29 696, nr. 3) wordt daarbij sinds januari 2008 een puntensysteem gehanteerd. De ervaringen die daarbij zijn opgedaan, dienen als basis van het puntensysteem dat op grond van artikel 3.30 in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is opgenomen. Bij de zelfstandige uitoefening van een beroep (bijvoorbeeld medische specialisten en kunstenaars) wordt het Nederlandse belang door de Minister van Justitie (IND) als regel beoordeeld aan de hand van adviezen van andere ministers en uitvoeringsorganisaties.

Waar nodig worden op grond van artikel 8.26 van dit besluit in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 gunstiger regels opgenomen ter uitvoering van verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties, zoals het Aanvullend Protocol bij de Associatieovereenkomst EEG/Turkije.

Onderdeel BB (artikelen 3.30a en 3.30b)

Artikel 3.30a (kennismigranten)

Op grond van artikel 3.30a kunnen kennismigranten in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. De werkgevers van kennismigranten, waaronder de onderzoeksinstituten waarmee een wetenschappelijk onderzoeker een gastovereenkomst heeft gesloten, hoeven niet te beschikken over een tewerkstellingsvergunning. Welke buitenlandse werknemers als kennismigrant kunnen worden aangemerkt, is geregeld in het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen (Buwav). De groep vreemdelingen met de nationaliteit van een derde land die als kennismigrant in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning, is in dat besluit uitgebreid ten opzichte van de voorheen geldende kennismigrantenregeling. Toelating als kennismigrant was voorheen slechts mogelijk indien de werkgever een verklaring als bedoeld in artikel 1d Buwav had ondertekend. Die verklaring,

die grote gelijkenissen vertoonde met de convenanten die de IND met onder meer werkgevers en onderzoeksinstituten had gesloten, is vervallen. Voortaan is toelating als kennismigrant slechts mogelijk, indien de referent is erkend. Als referent kan worden erkend de werkgever, die met de kennismigrant een arbeidsovereenkomst heeft gesloten of die de kennismigrant heeft aangesteld, of de onderzoeksinstituten met wie de wetenschappelijk onderzoeker een gastovereenkomst heeft gesloten. De kennismigrant verricht arbeid ten behoeve van deze erkende referent. Daarvan is ook sprake, indien de kennismigrant in het kader van een door de referent aangenomen opdracht feitelijk arbeid verricht op locatie van de betreffende opdrachtgever of indien de referent de kennismigrant op grond van een detacheringsovereenkomst arbeid laat verrichten op locatie van de inlener.

Artikel 3.30b (seizoenarbeid)

Het nieuwe artikel 3.30b bevat een nieuwe regeling voor de toelating van buitenlandse seizoenarbeiders. Deze regeling is afgeleid van de reeds bestaande regeling voor de toelating van buitenlandse werknemers. Anders dan andere buitenlandse werknemers, wordt het seizoenarbeiders echter slechts toegestaan voor een beperkte periode van 24 aaneengesloten weken in Nederland te werken, waarna zij ten minste 14 weken buiten Nederland moeten hebben verbleven om wederom als seizoenarbeider te kunnen worden toegelaten. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning wordt niet verlengd voor het verrichten van seizoenarbeid (artikel 3.59, eerste lid). Anders dan het verblijf van andere buitenlandse werknemers, is het verblijf van seizoenarbeiders tijdelijk van aard (artikel 3.5, onder c). Seizoenarbeiders bouwen geen aanspraken op een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op. Evenmin kunnen zij, gelet op de tijdelijke aard van hun verblijf in Nederland, aan de artikelen 3.13 tot en met 3.22a aanspraak ontlenen op gezinshereniging. Op grond van artikel 3.15, eerste lid, onderdeel b, worden die aanspraken immers slechts verleend, indien de hoofdpersoon een verblijfsrecht van niet-tijdelijke aard heeft. Ook de langdurig ingezetene uit een andere EU-lidstaat, die voor het verrichten van seizoenarbeid op de voet van hoofdstuk III van richtlijn 2003/109/EG naar Nederland wil komen, verkrijgt een tijdelijk verblijfsrecht voor maximaal 24 weken (artikel 14, vijfde lid, laatste alinea van die richtlijn). Een dergelijke langdurig ingezetene kan echter wel zijn gezin meenemen voor de duur van de tijdelijke seizoenarbeid (artikel 16 van richtlijn 2003/109/EG, zie artikel 3.23a van dit besluit).

Onder seizoenarbeid wordt in het algemeen verstaan arbeid die naar zijn aard tijdelijk is, bijvoorbeeld omdat zij slechts gedurende een of meer jaarlijkse terugkerende perioden beschikbaar is. Hieronder vallen agrarische werkzaamheden als oogsten, rooien, sorteren, oculeren/enten, verpakken, teeltwisseling, teeltvoorbereiding, wassen/reinigen, snoeien/dunnen, koppen, kluiten, stekken, pellen, planten en oppotten, maar ook werkzaamheden in de zomer in de horeca en het toerisme en het maken van kerstpakketten in november en december. Dergelijke werkzaamheden kenmerken zich door een significante verhoging van vraag naar arbeiders in een bepaald seizoen of een bepaalde periode. Het begrip seizoenarbeid is niet in het onderhavige besluit gedefinieerd. Aangezien de werkgever van de seizoenarbeider in alle gevallen dient te beschikken over een tewerkstellingvergunning, die voor maximaal 24 weken kan worden verleend, beoordeelt het UWV/Werkbedrijf per geval of er sprake is van seizoenarbeid. Het UWV/Werkbedrijf kan hierbij aansluiten bij ontwikkelingen in Europees verband en met name de totstandkoming van de richtlijn seizoenarbeid.

In het tweede lid zijn de algemene voorwaarden opgenomen waaraan moet zijn voldaan

alvorens aanspraak kan worden gemaakt op een verblijfsvergunning voor seizoenarbeid. Deze komen overeen met de voorwaarden die sinds jaar en dag worden gehanteerd voor de toelating van buitenlandse werknemers. Nieuw ten opzichte van de voorheen gehanteerde voorwaarden is het vereiste dat de werkgever van de seizoenarbeider zich referent heeft gesteld (onderdeel f). Deze aanvullende voorwaarde wordt eveneens gesteld voor andere vormen van arbeid in loondienst en voor kennismigratie.

Op grond van het derde lid wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf of het niet willen meewerken aan een medisch onderzoek, indien de buitenlandse werknemer een langdurig ingezetene is die op de voet van hoofdstuk III van richtlijn 2003/109/EG vanuit een andere EU-lidstaat in Nederland seizoenarbeid wil verrichten.

Onderdeel CC (artikel 3.31)

Artikel 3.31 bevat een regeling voor de toelating van buitenlandse werknemers, die geen kennismigranten of seizoenarbeiders zijn. Deze regeling in het eerste, derde en vierde lid komt grotendeels overeen met de sinds jaar en dag bestaande regeling voor de toelating van buitenlandse werknemers. Ook ten aanzien van deze werknemer geldt dat met hun toelating een wezenlijk Nederlands belang moet zijn gediend. Dat komt in de meeste gevallen tot uitdrukking in het feit dat er ten behoeve van hun werkzaamheden na toetsing aan prioriteitgenietend aanbod op de Nederlandse arbeidsmarkt een tewerkstellingsvergunning aan de werkgever is afgegeven.

Nieuw ten opzichte van de voorheen geldende regeling is dat de werkgever zich referent moet hebben gesteld. Erkenning als referent op grond van artikel 2c van de wet is mogelijk, maar, anders dan bijvoorbeeld ten aanzien van kennismigratie het geval is, niet als toelatingsvoorwaarde verplicht gesteld. Ook niet-erkende referenten kunnen arbeidsmigranten naar Nederland laten overkomen.

Als tevoren gaat het hierbij om een verblijfsrecht dat niet-tijdelijk van aard is. In beginsel kan een vreemdeling die daarvoor kiest voor onbepaalde tijd in Nederland verblijven op grond van deze verblijfsvergunning. Deze vreemdeling is op grond van de Wet arbeid vreemdelingen na drie jaar vrij op de arbeidsmarkt en kan na vijf jaar als langdurig ingezetene derdelander in het bezit worden gesteld van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Gezinshereniging en –vorming is mogelijk (artikelen 3.13 e.v).

Tweede lid

Het tweede lid stelt een aanvullend vereiste indien het gaat om werkzaamheden als geestelijke bedienaar. De geestelijke bedienaar is de persoon die een geestelijk, godsdienstig of levensbeschouwelijk ambt bekleedt, arbeid verricht als geestelijk voorganger, godsdienstleraar of zendeling, dan wel ten behoeve van een kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard verricht. Onder kerkgenootschap of een ander genootschap op geestelijke of levensbeschouwelijke grondslag wordt tevens verstaan een onderdeel daarvan of een rechtspersoon waarin twee of meer van deze genootschappen samenwerken. Van werkzaamheden van overwegend godsdienstige, geestelijke of levensbeschouwelijke aard is in ieder geval sprake in geval van werkzaamheden

als voorganger, godsdienstleraar, zendeling, leraar levensbeschouwelijk onderwijs, vertrouwenspersoon of pastoraal werker binnen een godsdienstige of levensbeschouwelijke gemeenschap, dan wel op het terrein van het uitdragen en verklaren van een bepaalde geloofsleer of levensbeschouwelijke opvattingen. Als geestelijke bedienaar wordt niet aangemerkt degene die op louter incidentele basis werkzaamheden als bedoeld in het derde lid, verricht. Verwezen wordt naar de definitie in artikel 1.1, onder t, en de toelichting daarop.

Bij de toelating van geestelijke bedienaren, contemplatieven en andere al dan niet interne functionarissen van religieuze of levensbeschouwelijke organisaties worden aanvullende eisen gesteld aan de referent. De referent moet zijn ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, en voldoen aan een aantal nadere voorwaarden met betrekking tot de solvabiliteit, continuïteit en betrouwbaarheid. Dit wordt onder meer beoordeeld aan de hand van de doelstelling van de organisatie, de belasting- en premieafdracht, naleving van bepaalde wetgeving als de Wet arbeid vreemdelingen en de Wet op het minimumloon en de minimum vakantiebijslag, de naleving van de vreemdelingenrechtelijke verplichtingen, waaronder de zorgplicht ten aanzien van de inburgeringsvoorzieningen (zie artikel 1.16, tweede lid, en de toelichting daarop), en eventuele strafrechtelijke antecedenten.

Vijfde lid

Het vijfde lid heeft betrekking op het middelenvereiste. Contemplatieven en interne functionarissen van religieuze of levensbeschouwelijke organisaties, die een gelofte van armoede hebben afgelegd, zullen als regel niet kunnen voldoen aan het inkomensvereiste en kunnen van dat vereiste worden vrijgesteld. In het kader van de beoordeling van aanvragen om tewerkstellingsvergunningen op grond van de Wet arbeid vreemdelingen – waarbij getoetst wordt aan het wettelijk minimumloon – houdt UWV bij de toetsing aan het wettelijk minimumloon in een voorkomend geval rekening met de gelofte van armoede. Dit leidt er in bepaalde gevallen toe dat een tewerkstellingsvergunning wordt verleend, ook indien de desbetreffende vreemdeling strikt genomen niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Een beroep op de algemene middelen kan echter wel leiden tot verblijfsbeëindiging.

Onderdeel DD (artikel 3.31a)

Met deze wijziging wordt gewaarborgd dat de verblijfsvergunning die aan een derdelander wordt verleend in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening van langer dan drie maanden, niet kan worden geweigerd op de grond dat er geen referent is. Zulks is onverenigbaar met het vrije verkeer van diensten (zie bv HvJEG 19 juni 2008, Zaak C-319/06, Commissie van de Europese Gemeenschappen / Groothertogdom Luxemburg).

Onderdeel EE (artikel 3.33)

Het imperatief geredigeerde artikel 3.33 heeft betrekking op de toelating van derdelanders voor het verrichten van wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG van de Raad van 12 oktober 2005, PbEU L 289/15 van 3 november 2005, betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek. Indien wordt voldaan aan de in dit artikel gestelde voorwaarden,

moet de verblijfsvergunning worden verleend. Het verblijfsrecht is niet-tijdelijk van aard. Met het oog op de mobiliteit van de desbetreffende onderzoekers tussen de lidstaten (artikel 13 van de richtlijn), die vereist dat onderzoekers als zodanig kunnen worden onderscheiden van andere vreemdelingen als bijvoorbeeld kennismigranten, wordt in de beperking op het verblijfsdocument aangegeven dat het hier gaat om onderzoekers in de zin van de richtlijn.

Eerste lid

De verblijfsvergunning moet op grond van het eerste lid worden verleend aan de vreemdeling, die op grond van een gastovereenkomst onderzoek verricht of gaat verrichten aan een onderzoeksinstelling die als referent is erkend. De begrippen “gastovereenkomst”, “onderzoek” en “onderzoeksinstelling” zijn ontleend aan richtlijn 2005/71/EG.

Een gastovereenkomst is de overeenkomst tussen de onderzoeker en de in Nederland gevestigde onderzoeksinstelling die die onderzoeker wenst uit te nodigen, waarin de onderzoeker zich ertoe verbindt het onderzoeksproject uit te voeren, en waarin de onderzoeksinstelling zich ertoe verplicht de onderzoeker voor dat doel als gast te ontvangen (zie artikel 6, eerste lid, van richtlijn 2005/71/EG). De onderzoeksinstelling kan slechts onder bepaalde voorwaarden een dergelijke gastovereenkomst sluiten (artikel 6, tweede lid, van de richtlijn). Het desbetreffende onderzoeksproject moet na toetsing zijn goedgekeurd door de bevoegde afdelingen van de onderzoeksinstelling. Die toetsing behelst toetsing door de onderzoeksinstelling van het doel en de duur van het onderzoek, de beschikbaarheid van de daarvoor benodigde financiële middelen, en van de kwalificaties van de onderzoeker in het licht van het doel van het onderzoek. Deze moeten worden gestaafd met een gewaarmerkte kopie van het in artikel 2, onderdeel d, van de richtlijn bedoelde diploma.

Een onderzoeksinstelling kan slechts een gastovereenkomst sluiten, indien zij heeft vastgesteld dat de onderzoeker gedurende zijn verblijf maandelijks over voldoende middelen van bestaan beschikt en dat de onderzoeker tijdens zijn verblijf beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt die doorgaans ook voor Nederlanders worden gedekt. Om deze reden is het middelenvereiste (artikel 16, eerste lid, onder c, van de wet en artikel 3.75, onder a, van dit besluit) niet afzonderlijk als toelatingsvoorwaarde opgenomen in het tweede lid. Voorts moet de gastovereenkomst de rechtsbetrekking en de arbeidsvoorwaarden van de onderzoeker vermelden. Aldus ligt in de gastovereenkomst besloten dat aan een aantal voorwaarden is voldaan. De IND kan controleren of is voldaan aan deze voorwaarden voor het sluiten van een gastovereenkomst (artikel 7, tweede lid, van de richtlijn).

Onderzoek is stelselmatig verricht creatief werk ter vergroting van het kennisbestand, waaronder de kennis van mens, cultuur en samenleving, alsmede de aanwending van dit kennisbestand voor nieuwe toepassingen (artikel 2, onder b, van de richtlijn).

De onderzoeksinstelling is in artikel 2, onder c, van de richtlijn gedefinieerd als een openbare of particuliere instelling die onderzoek verricht en die met het oog op de toepassing van deze richtlijn volgens de nationale wetgeving of administratieve praktijk door de lidstaat is erkend. Een onderzoeksinstelling die een onderzoeker wenst te ontvangen in het kader van de toelatingsprocedure, moet vooraf zijn erkend (artikel 5, eerste lid, van de richtlijn). De erkenning van onderzoeksinstellingen geschiedt in overeenstemming met de procedures die in het Nederlandse nationale recht of de Nederlandse administratieve praktijk zijn

voorgeschreven. Aanvragen om erkenning van openbare en particuliere organisaties moeten zijn gebaseerd op hun wettelijke opdracht of maatschappelijk doel en op het bewijs dat zij zich met onderzoeksactiviteiten bezighouden (artikel 5, tweede lid, van de richtlijn).

Tweede lid

In het tweede lid zijn de algemene toelatingsvoorwaarden opgenomen waaraan moet worden voldaan om aanspraak te kunnen maken op een verblijfsvergunning. Het gaat hierbij om het paspoortvereiste (artikelen 7 onder a, van de richtlijn, en 3.33, tweede lid, onder b, van dit besluit) en vereisten ten aanzien van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid (artikelen 7, onder d, van de richtlijn, en 3.33, tweede lid, onder c en d, van dit besluit). De onderzoekers worden pas toegelaten als de controles een positief resultaat hebben opgeleverd (artikelen 7, derde lid, van de richtlijn, en 3.33, tweede lid, onder a, van dit besluit).

In onderdeel e is het vereiste opgenomen dat de onderzoeksinstelling zich referent heeft gesteld. De onderzoeksinstelling waarmee een gastovereenkomst is gesloten, kan overeenkomstig het nationale recht tot zes maanden na beëindiging van de gastovereenkomst aansprakelijk worden gesteld voor de uit de algemene middelen betaalde kosten van verblijf en terugreis ingeval van illegaal verblijf van de onderzoeker (artikelen 6, derde lid, jo 5, derde lid, van de richtlijn), hetgeen deel uitmaakt van de toelatingsvoorwaarden (artikel 7, eerste lid, onder c, van de richtlijn). Voorts moet de onderzoeksinstelling de autoriteiten zo spoedig mogelijk in kennis stellen van gebeurtenissen die de uitvoering van de gastovereenkomst verhinderen (artikel 6, vijfde lid, van de richtlijn).

Na de ondertekening van de gastovereenkomst kan de onderzoeksinstelling conform de nationale wetgeving gehouden zijn de onderzoeker een individuele aansprakelijkheidsverklaring te verstrekken voor de in artikel 5, derde lid, van de richtlijn bedoelde kosten. Deze komt in het nieuwe reguliere migratiebeleid overeen met de referentstelling die een beperkte aansprakelijkheid meebrengt voor eventuele uitzettingskosten.

Onderdeel FF (artikelen 3.34 tot en met 3.38)

PM: De voormalige artikelen 3.34 tot en met 3.38 bevatten diverse complexe toelatingsregelingen voor buitenlandse werknemers op Nederlandse zeeschepen en mijnbouwinstallaties op het Nederlandse deel van het continentale plat. Het hierbij gaat om kleine aantallen vreemdelingen. Onderzocht wordt hoe deze regelingen nader kunnen worden vereenvoudigd. In afwachting daarvan is deze materie uit het onderhavige besluit geschrapt en zijn de desbetreffende toelatingsregelingen op grond van artikel 3.4, derde lid, in de Vreemdelingencirculaire 2000 opgenomen. PM:

Onderdeel GG (artikel 3.39)

Het opnieuw vastgestelde artikel 3.39 komt op hoofdlijnen overeen met het voormalige artikel 3.39, met dien verstande dat het twee verschillende beperkingen in het voormalige stelsel van beperkingen – stagiaire en practisant – verenigt in een enkele beperking: lerend werken.

Op grond van artikel 3.39 kunnen vreemdelingen die in Nederland werkervaring willen komen opdoen om vervolgens in het land van herkomst hun studie af te ronden of die ervaring in hun werksituatie toe te passen, in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Voor deze werkervaring is een tewerkstellingsvergunning op grond van de Wet arbeid vreemdelingen vereist, die wordt verleend voor de duur van het leer-werktraject. Verblijf wordt voor maximaal een jaar toegestaan. Aansluitende verlenging van de verblijfsvergunning onder deze beperking is niet mogelijk, omdat het leer-werktraject bedoeld is om in Nederland werkervaring op te doen, om vervolgens in het land van herkomst de studie af te ronden of die ervaring in de werksituatie toe te passen.

Onderdeel HH (artikel 3.40)

De wijziging van artikel 3.40 houdt verband met het feit dat de gezinsleden van de zogeheten niet-geprivilegieerde militairen en niet-geprivilegieerde leden van het burgerpersoneel van in Nederland gevestigde militaire organisaties, voortaan op gelijke voet als andere gezinsleden in aanmerking komen voor verblijf in het kader van gezinshereniging en –vorming (zie de artikelen 3.13 tot en met 3.22a). Om die reden wordt de toelating van deze gezinsleden niet langer in artikel 3.40 geregeld. Voor de toelating en het verblijf van niet-geprivilegieerde gezinsleden van bepaalde geprivilegieerde hoofdpersonen wordt op grond van artikel 3.13, tweede lid, een beleidsregeling in de Vreemdelingscirculaire 2000 getroffen.

Onderdeel II (artikel 3.41)

Artikel 3.41 regelt op hoofdlijnen het beleid inzake de toelating van buitenlandse studenten. In een aantal opzichten verschilt dat van de regeling die voorheen in de artikelen 3.41, 3.41a en 3.42 en in de Vreemdelingscirculaire 2000 was opgenomen.

Het zogeheten “voorbereidend jaar”, waarin de vreemdeling zich in korte tijd kan voorbereiden op het volgen van hoger onderwijs, is niet langer als afzonderlijke beperking opgenomen; ook de vreemdeling die zich in Nederland voorbereidt op een dergelijke studie, krijgt direct een verblijfsvergunning voor de duur van maximaal vijf jaar onder een beperking verband houdend met studie, die bij het uitblijven van voldoende studieresultaat zal worden ingetrokken. Bij voldoende studieresultaat hoeft deze vergunning dus niet reeds na een jaar te worden verlengd. Hiermee worden de administratieve lasten voor de vreemdeling en de onderwijsinstelling en de bestuurslasten voor de IND gereduceerd.

Niet langer is als vereiste opgenomen dat het vertrek uit Nederland na beëindiging van de studie redelijkerwijs moet zijn gewaarborgd. Nadat een studie aan een Nederlandse hogeronderwijsinstelling met succes is afgerond, kan de vreemdeling desgewenst gedurende één jaar in Nederland verblijven om werk te zoeken (zie artikel 3.42).

Aangezien anders dan voorheen noch de naam van de onderwijsinstelling noch de opleiding in de beperking waaronder de verblijfsvergunning wordt verleend, zal worden gespecificeerd, kan de houder van de verblijfsvergunning overstappen naar een andere onderwijsinstelling of andere opleiding zonder dat daarvoor een wijziging van de verblijfsvergunning noodzakelijk is. Een student kan zo bijvoorbeeld zijn masteropleiding aan een andere universiteit volgen dan waar hij de bacheloropleiding heeft afgerond. De voor het toezicht op de vreemdeling noodzakelijke gegevens worden aangeleverd door de betrokken onderwijsinstellingen die als

referent optreden. Ook hiermee worden de administratieve en bestuurslasten naar verwachting gereduceerd.

De onderwijsinstelling moet als referent zijn erkend. In beginsel wordt geen verblijf toegestaan voor hoger onderwijs aan een instelling die zich niet als referent heeft laten erkennen. Om voor erkenning als referent in aanmerking te komen, moet de onderwijsinstelling een onderneming of rechtspersoon zijn die de vreemdeling uitsluitend geaccrediteerd hoger onderwijs aanbiedt, die opleidingen verzorgt in het kader van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, die opleidingen faciliteert in het kader van de Wet op het specifiek cultuurbeleid, of die voortgezet onderwijs of beroepsonderwijs aanbiedt. Daarnaast moet de onderwijsinstelling aan een aantal algemene - voor iedere erkenning geldende - voorwaarden voldoen (zie artikel 2e van de wet). Deze onderwijsinstelling zal in beginsel de mvv- en vvr-aanvragen ten behoeve van de student indienen, waarbij de instelling zelf vaststelt of aan de terzake geldende voorwaarden wordt voldaan en – zo dat het geval is – in plaats van de diverse achterliggende bescheiden als bewijs daarvan een eigen verklaring aflegt. De achterliggende bescheiden worden slechts overgelegd, indien daarom wordt gevraagd (zie de artikelen 24a, eerste lid, onder b, en tweede lid, en 54, tweede lid, van de wet).

Tweede lid

Het tweede lid voorziet in een uitzondering op het vereiste dat de onderwijsinstelling als referent moet zijn erkend. Deze uitzondering is gebaseerd op richtlijn 2004/114/EG van de Raad van 13 december 2004, PbEU 2004, L 375/12, betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk. Hoewel als uitgangspunt (artikel 5 van de richtlijn) geldt dat toelating van studenten alleen mogelijk is, indien na controle van het dossier blijkt dat deze voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 6 en 7 van de richtlijn, moeten de lidstaten blijkens overweging 21 van de preambule voorzien in verkorte toelatingsprocedures voor studiedoeleinden, en kunnen zij op grond van artikel 19 met een hogeronderwijsinstelling een overeenkomst sluiten met betrekking tot een verkorte toelatingsprocedure. Met het oog hierop is de verkorte procedure in Nederland het uitgangspunt bij de toelating van buitenlandse studenten. Dit betekent dat de hogeronderwijsinstelling als referent moet zijn erkend, waardoor deze toegang krijgt tot de verkorte procedure. In deze procedure worden niet alle relevante bescheiden door de hogeronderwijsinstelling aan de minister (IND) overgelegd, maar verklaart deze instelling dat zij op grond van die bescheiden heeft vastgesteld dat aan de terzake geldende voorwaarden wordt voldaan. Blijkens overweging 15 bij de richtlijn (zie in dit verband artikel 54, tweede lid, van de wet) kunnen bij twijfel over de redenen van de aanvraag alle bewijzen worden verlangd die nodig zijn om aan te tonen dat de aanvraag coherent is, in het bijzonder op basis van de voorgenomen studie van de aanvrager, teneinde misbruik en verkeerd gebruik van de procedure van de richtlijn tegen te gaan. De Europese Commissie heeft in haar reactie op de blauwdruk aangegeven dat het ook mogelijk moet zijn om de gewone procedure te volgen. Om die reden bepaalt het tweede lid dat de aanvraag niet wordt afgewezen op de grond dat de hogeronderwijsinstelling niet als referent is erkend, indien de student in de zin van richtlijn 2004/114/EG voldoet aan alle in de artikelen 6 en 7 van die richtlijn genoemde voorwaarden. Onder 'student' wordt in dit verband verstaan de onderdaan van een derde land die door een hogeronderwijsinstelling is aangenomen en is toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat om bij wijze van hoofdactiviteit een voltijdse studie te volgen die wordt afgesloten met een

door de lidstaat erkend getuigschrift van hoger onderwijs, waaronder een diploma, titel of doctoraal niveau aan een hogeronderwijsinstelling, en eventueel is voorafgegaan door een opleiding ter voorbereiding op dergelijk onderwijs overeenkomstig de nationale wetgeving (artikel 2, onder b, van de richtlijn).

De voorwaarden behelzen onder meer het paspoortvereiste (artikel 6, eerste lid, onder a, van de richtlijn), een ziektekostenverzekering (artikel 6, eerste lid, onder c, van de richtlijn), openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid (artikel 6, eerste lid, onder d, van de richtlijn), leges (artikel 6, eerste lid, onder e, van de richtlijn), inschrijving aan de hogeronderwijsinstelling (artikel 7, eerste lid, onder a, van de richtlijn), middelenvereiste (artikel 7, eerste lid, onder b, van de richtlijn), voldoende kennis van de taal van het te volgen studieprogramma (artikel 7, eerste lid, onder c, van de richtlijn), betaling van het door de instelling gevraagde inschrijfgeld (artikel 7, eerste lid, onder d, van de richtlijn).

Het tweede lid maakt het derhalve mogelijk dat een buitenlandse student studeert aan een onderwijsinstelling die wel als diens referent optreedt, maar niet als referent is erkend en die derhalve geen toegang heeft tot de versnelde procedure. Op grond van artikel 2, lid e, van de richtlijn mag hierbij wel de eis worden gesteld dat de (openbare of particuliere) instelling en/of haar opleidingen voor de doeleinden van de richtlijn worden erkend. Ook in dat geval rusten op deze (niet-erkende) referent uiteraard de nodige verplichtingen, waaronder de verplichting om de Minister van Justitie (IND) te informeren over eventuele achterblijvende studievoortgang van de buitenlandse student.

Derde lid

De langdurig ingezetene is, voor zover hier van belang, in artikel 1, onderdeel p, van de wet gedefinieerd als de houder van een ter uitvoering van artikel 8, tweede lid, van richtlijn 2003/109/EG betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PbEU 2004, L16) door een andere EU-lidstaat dan Nederland afgegeven EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen. Indien een dergelijke langdurig ingezetene voor studie in het hoger of hogerberoepsonderwijs in Nederland wil verblijven, is daarvoor niet noodzakelijk dat deze voltijds onderwijs volgt.

Onderdeel JJ (artikel 3.41a)

Op grond van het voormalige artikel 3.41a waren in het voormalige artikel 3.31 van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels gesteld met betrekking tot de behandeling van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, onder een beperking verband houdend met het volgen van studie. Deze strekten ertoe dat een onderwijsinstelling een convenant kon afsluiten met de Immigratie- en Naturalisatiedienst om toegelaten te worden tot een verkorte toelatingsprocedure in verband met de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning. Deze convenanten zijn met de inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid beëindigd. Sedertdien hebben onderwijsinstellingen die als referent zijn erkend toegang tot de versnelde procedure. Artikel 3.41a is derhalve geschrapt.

Onderdeel KK (artikel 3.42)

Artikel 3.42 bevat een nieuwe toelatingsregeling voor hoger opgeleiden. Deze regeling was eerder opgenomen in de Vreemdelingscirculaire 2000 (Stcrt. 2008, 2595 van 29 december 2008). De regeling heeft tot doel hoger opgeleide vreemdelingen, die aan een Nederlandse universiteit of hogeschool of aan één van de betere buitenlandse universiteiten de Masters- of Doctor-graad (Doctor of Philosophy-graad of equivalent daarvan) hebben verkregen, en die daarnaast voldoende punten behalen in een puntensysteem, gedurende een periode van maximaal een jaar in de gelegenheid te stellen in Nederland een functie als kennismigrant te vinden of een innovatief bedrijf te starten. De vreemdeling die aan een hoger onderwijsinstelling in Nederland is afgestudeerd of gepromoveerd, kan zo direct aansluitend op de studie of het onderzoek gebruik maken van dit zoekjaar, of binnen drie jaar besluiten alsnog naar Nederland terug te keren om hier als kennismigrant of innovatief zelfstandige aan de slag te gaan.

Met het oog op de noodzakelijke flexibiliteit van de nieuwe regeling en de noodzaak om snel in te kunnen spelen op veranderingen in de economische behoefte aan hoger opgeleiden in Nederland, worden de desbetreffende buitenlandse universiteiten opgenomen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000. Daarbij wordt vooralsnog conform staand beleid gedacht aan de top-150 van de in 2007 gepubliceerde lijsten van de Times Higher Education Supplement en de Shanghai Jiao Tong University, dan wel de meest actuele ranking. De regeling van deze ranking in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 maakt snelle periodieke actualisering mogelijk.

Om dezelfde reden wordt ook het puntensysteem opgenomen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000. Op dit moment wordt geen ander puntensysteem voorzien dan dat welke recentelijk is ontwikkeld en per 1 januari 2009 is ingevoerd (Stcrt. 2008, 2595). Het gaat hierbij om een systeem waarin de vreemdeling maximaal 40 punten kan behalen en minimaal 35 punten moet behalen om voor verblijf in aanmerking te komen. Punten worden toegekend voor opleiding, leeftijd en indicatoren voor welslagen in Nederland. Dit stelsel is nog niet geëvalueerd.

Verblijf op grond van deze regeling wordt eenmalig (tweede lid) en voor de duur van maximaal een jaar (artikel 3.58, vijfde lid, en artikel 3.59, tweede lid) toegestaan. De verblijfsvergunning wordt derhalve niet verleend, indien de vreemdeling al eerder een verblijfsvergunning voor het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst heeft gehad. In het derde lid is tot uitdrukking gebracht dat de aanvraag niet wordt afgewezen op de grond dat er geen referent is. Dat zou niet verenigbaar zijn met het doel van deze regeling om de hoger opgeleide gedurende een beperkte periode de gelegenheid te bieden een innovatief bedrijf te starten of een dienstbetrekking als kennismigrant te vinden.

De facultatieve redactie van dit artikel brengt mee dat de verblijfsvergunning kan worden verleend indien aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden wordt voldaan, maar niet hoeft te worden verleend. Dit laat ruimte om ingeval van een onverwacht hoge instroom van vreemdelingen op grond van deze regeling, waarmee geen bijdrage aan de Nederlandse (kennis)economie wordt geleverd en waaraan niet het hoofd kan worden geboden door bijstelling van het puntensysteem, een quotum in te stellen.

Het oorspronkelijke artikel 3.42 is vervallen. Dit artikel bevatte nadere uitvoeringsregelingen over de invulling van de hoogte van het inkomen, de bron daarvan, de beoordeling ingeval van periodieke betalingen en de duurzaamheid. Dergelijke bepalingen kunnen desgewenst in de Vreemdelingen-circulaire 2000 worden opgenomen.

Onderdelen LL en MM (artikelen 3.43, 3.44 en 3.45)

Op grond van artikel 3.43 kan een verblijfsvergunning worden verleend aan buitenlandse jongeren die in het kader van uitwisseling tijdelijk in Nederland willen verblijven, waarmee kennismaking met de Nederlandse samenleving voor buitenlandse jongeren mogelijk is. Aan dergelijke jongeren werden voorheen verblijfsvergunningen onder diverse beperkingen verleend, met name als au pair en als uitwisselingsjongere. Voortaan worden alle verblijfsvergunningen verleend onder een beperking verband houdend met uitwisseling. Wel zal bij de verlening van de verblijfsvergunning aan Australische, Canadese en Nieuw-Zeelandse uitwisselingsjongeren met het oog op hun afwijkende arbeidsmarktpositie op grond van artikel 3.4, tweede lid, nader worden aangegeven dat het gaat om uitwisseling in het kader van het Working Holiday Scheme of het Working Holiday Program.

Ten opzichte van de voorheen geldende regelingen worden van overheidswege niet langer eisen gesteld aan de burgerlijke staat van de uitwisselingsjongeren. Wel kunnen de als referent erkende uitwisselingsorganisaties desgewenst – in de door de minister goed te keuren uitwisselingsprogramma's - dergelijke eisen stellen aan de vreemdelingen die zij als uitwisselingsjongere tijdelijk in Nederland willen laten verblijven. Ook kunnen de uitwisselingsorganisaties binnen de van overheidswege (op grond van het eerste lid, onder b) in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 te stellen grenzen, in het uitwisselingsprogramma nadere eisen stellen aan de leeftijd van de uitwisselingsjongere. Niet langer wordt vereist dat de uitwisselingsjongeren niet eerder rechtmatig verblijf in Nederland mogen hebben gehad. Wel is het zo dat verblijf als uitwisselingsjongere slechts eenmaal voor maximaal één jaar wordt toegestaan.

Op grond van het derde lid kunnen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 regels worden gesteld over de uitwisselingsprogramma's. Uit een dergelijk programma moet onder meer genoegzaam blijken, dat de vreemdeling inderdaad in Nederland zal verblijven om in korte tijd als uitwisselingsjongere of au pair kennis te maken met de Nederlandse taal en cultuur. Ook moet uit dat programma duidelijk blijken of de vreemdeling arbeid zal verrichten, en zo dat het geval is, van welke aard en omvang de desbetreffende werkzaamheden zullen zijn. Indien die werkzaamheden niet verenigbaar zijn met het verblijf als uitwisselingsjongere of au pair, wordt het programma niet goedgekeurd. Voor de beoordeling van de arbeidsmarkttechnische aspecten van het uitwisselingsprogramma zal de Minister van Justitie (IND) advies inwinnen bij de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, tot wiens verantwoordelijkheden het arbeidsmarktbeleid behoort. Ook kunnen regels worden gesteld over de verlening van de verblijfsvergunning ter uitvoering van internationale verplichtingen als bijvoorbeeld het Europees Vrijwilligerswerk, voor zover het in het eerste lid neergelegde kader onverenigbaar is met de desbetreffende internationale regeling.

Aangezien bij de verlening van verblijfsvergunningen niet langer onderscheid wordt gemaakt tussen de beperkingen die verband houden met uitwisseling en met verblijf als *au pair*, zijn de voormalige artikelen 3.44 en 3.45 verwerkt in artikel 3.43.

Het middelenvereiste bij toelating in het kader van uitwisseling is geregeld in artikel 3.74, eerste lid, onderdeel c. Als hoofdregel geldt daarbij dat het gastgezin, waarin de uitwisselingsjongere tijdens het verblijf in Nederland verblijft, moet beschikken over een bruto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 150% van het bruto minimum-loon (100% van het minimum-loon om te kunnen voorzien in de kosten van het eigen levensonderhoud, aangevuld met 50% van het minimumloon voor de kosten van het levensonderhoud van de uitwisselingsjongere). Het is aan de uitwisselingsorganisatie die in het individuele geval als referent optreedt, vast te stellen dat het gastgezin duurzaam en zelfstandig over deze middelen beschikt en daarover een eigen verklaring af te leggen. In dit verband wordt volledigheidshalve nog opgemerkt dat de wet noch het onderhavige besluit dwingt tot afwijzing van de aanvraag indien het bruto-inkomen van het gastgezin lager is, en dat op grond van artikel 3.75, derde lid, zonodig in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 kan worden voorzien in nadere regels over de toepassing van het middelenvereiste.

Onderdelen NN en OO (artikelen 3.46 en 3.47)

De artikelen 3.46 en 3.47 zijn samengevoegd. In het nieuwe vierde lid is geregeld dat de aanvraag om een verblijfsvergunning voor het ondergaan van medische behandeling niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een referent.

Het nieuwe vierde lid heeft betrekking op de aanvaarding van het verblijf van vreemdelingen aan wie voorheen een verblijfsvergunning werd verleend onder een beperking verband houdend met medische nood. Het gaat hierbij om vreemdelingen, die om medische redenen op verblijf in Nederland zijn aangewezen, maar die niet beschikken over voldoende middelen van bestaan om te voorzien in hun levensonderhoud en wier medische behandeling evenmin deugdelijk is gefinancierd. Om die redenen komen zij in beginsel niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning. Indien hun gezondheidstoestand zodanig is, dat hun uitzetting op grond van artikel 64 van de wet achterwege moet blijven en dat gedurende ten minste een jaar het geval is, kan op grond van het nieuwe vierde lid een verblijfsvergunning worden verleend onder een beperking verband houdend met medische behandeling.

Volledigheidshalve wordt er in dit verband op gewezen dat een verblijfsvergunning in bijzondere individuele gevallen als voorheen ook kan worden verleend op niet-tijdelijke humanitaire gronden.

Onderdeel PP (artikel 3.48)

Het nieuw vastgestelde artikel 3.48 bevat bepalingen over de verlening van de verblijfsvergunning regulier op tijdelijke humanitaire gronden. Het gaat hier om een nieuwe beperking. Anders dan voorheen leiden de diverse tijdelijke humanitaire gronden die tot verblijfsaanvaarding kunnen leiden, niet zonder meer tot diverse beperkingen. Dat is wel het geval ten aanzien van vreemdelingen die in Nederland een medische behandeling ondergaan (artikel 3.46) of in afwachting zijn van een beslissing op hun verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap (artikel 3.49). De reden hiervoor is dat houders van

een verblijfsvergunning voor medische behandeling een andere arbeidsmarktpositie hebben dan houders van een verblijfsvergunning op grond van tijdelijke humanitaire gronden. Het is hen en hun gezinsleden niet toegestaan in Nederland arbeid te verrichten. Personen, die de procedure tot vaststelling van het Nederlanderschap in Nederland mogen afwachten, komen, anders dan houders van een verblijfsvergunning op grond van tijdelijke humanitaire gronden, niet na drie jaar in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van niet-tijdelijke humanitaire gronden (voorheen: onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf). In artikel 3.48 zijn de diverse overige tijdelijke humanitaire gronden tot een enkele beperking samengevoegd. Onder deze nieuwe beperking kan de verblijfsvergunning ingevolge het eerste lid in ieder geval worden verleend aan slachtoffers, slachtoffer-aangevers en getuige-aangevers van mensenhandel en aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Met de omschrijving van deze groepen in het eerste lid is geen wijziging beoogd ten opzichte van dezelfde groepen in de voormalige artikelen 3.48, eerste lid, en 3.56, eerste lid.

Tweede lid

De verblijfsvergunning op tijdelijke humanitaire gronden kan ook aan andere categorieën vreemdelingen, dan genoemd in het eerste lid, worden verleend. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken en aan vreemdelingen die onder een kindbeschermingsmaatregel vallen. Hierover kunnen beleidsregels in de Vreemdelingencirculaire 2000 worden opgenomen of op grond van het tweede lid algemeen verbindende voorschriften in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden gesteld. Het tweede lid laat uiteraard ook ruimte om in individuele gevallen een verblijfsvergunning op tijdelijke humanitaire gronden te verlenen.

Derde lid

Het derde lid stelt veilig dat een aanvraag om een verblijfsvergunning op deze grond niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende zelfstandige middelen van bestaan of op grond van het feit dat zich ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen referent heeft gesteld.

Onderdeel SS (artikel 3.51)

Het opnieuw vastgestelde artikel 3.51 bevat bepalingen over het voortgezet verblijf van vreemdelingen, die al in Nederland verblijven en de wedertoelating van vreemdelingen, waaronder oud-Nederlanders, die eerder in Nederland hebben verbleven en naar Nederland willen terugkeren. Voorheen werd de verblijfsvergunning verleend onder verschillende beperkingen, al naar gelang de vraag of er sprake is van wedertoelating of voortgezet verblijf. Aangezien dit geen redelijk belang dient, zijn deze beperkingen omwille van de overzichtelijkheid verenigd in de beperking “niet-tijdelijke humanitaire gronden”. In het onderhavige artikel zijn de voormalige artikelen 3.51 tot en met 3.55 verenigd (eerste lid, aanhef en onder a tot en met f).

Het opnieuw vastgestelde artikel 3.51 is – evenals de voormalige artikelen 3.51 tot en met 3.55 - facultatief geredigeerd en dwingt niet tot vergunningverlening. Om die reden zijn bepalingen als die van het voormalige artikel 3.51, tweede lid, dat er toe strekte dat in de

vooraangaande periode van rechtmatig verblijf moet zijn voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning, niet langer opgenomen. Hiermee is geen wijziging beoogd; dat de vergunning niet wordt verleend indien niet aan die voorwaarden wordt voldaan, zal voortaan als beleidsregel in de Vreemdelingscirculaire 2000 worden opgenomen.

Eerste lid

Met de categorieën vreemdelingen die op grond van de onderdelen a en c in aanmerking kunnen worden gebracht voor verlening van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden, is geen wijziging beoogd ten opzichte van dezelfde categorieën die voorheen op grond van het voormalige artikel 3.51, aanhef en eerste lid onder a, b en c, en d, respectievelijk artikel 3.51, derde lid van het besluit, in aanmerking konden komen voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf.

Onderdeel b heeft betrekking op de permanente verblijfsaanvaarding van de vreemdeling, wiens uitzetting gedurende een jaar achterwege is gebleven om reden dat diens gezondheidstoestand zich destijds tegen uitzetting verzette, en die daarop gedurende twee jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met medische behandeling. Een dergelijke vreemdeling heeft gedurende drie jaar op medische gronden rechtmatig verblijf (in de zin van artikel 8, onder j en a, van de wet) gehad en kan, indien die medische behandeling gedurende ten minste nog één jaar in Nederland noodzakelijk zal zijn, in het bezit worden gesteld van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire redenen.

De categorieën vreemdelingen, die in de onderdelen d tot en met g zijn opgenomen, komen overeen met dezelfde categorieën die voorheen op grond van de artikelen 3.53 eerste lid, 3.53 tweede lid, onder a, 3.54, eerste en tweede lid, respectievelijk 3.55, eerste lid, van het besluit in aanmerking konden worden gebracht voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met wedertoelating.

Daarnaast is in onderdeel h de mogelijkheid verruimd om deze verblijfsvergunning te verlenen op grond van andere klemmende redenen van humanitaire aard dan louter de sterke banden van de vreemdeling met Nederland (vgl. de voormalige restcategorieën in de artikelen 3.52 en 3.53, tweede lid, onderdeel b), die tot permanente verblijfsaanvaarding nopen. Voorheen werd in individuele gevallen, die niet onder de bestaande regelingen vielen, in de uitvoeringspraktijk veelal op grond van artikel 3.4, derde lid, het verblijf geregeld “conform beschikking van Onze Minister”. Die discretionaire bevoegdheid van de minister om in individuele gevallen wegens klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsaanvaarding over te gaan, blijft onverminderd bestaan. Die bevoegdheid is noodzakelijk om in ieder individueel geval, naar gelang de feiten en omstandigheden van het geval en binnen de kaders van het internationale recht, de juiste beslissing te kunnen nemen.

Een groot deel van de gevallen waarin het verblijf van een vreemdeling op niet-tijdelijke humanitaire gronden wordt aanvaard, wordt bestreken door staand beleid. Omdat het hierbij gaat om concrete normen, kan het merendeel daarvan naar verwachting grotendeels met geautomatiseerde ondersteuning worden beoordeeld en ingewilligd. Dit neemt niet weg dat er altijd bijzondere gevallen zullen zijn, waarin maatwerk moet worden geleverd om tot de juiste

beslissing te komen. Daarom is de beoordelingsvrijheid van de minister in onderdeel h van het eerste lid niet beperkt tot louter vreemdelingen met sterke banden met Nederland (vreemdelingen die eerder rechtmatig in Nederland verbleven als vreemdeling of als Nederlander als bedoeld in de voormalige artikelen 3.53, tweede lid, onder a en 3.54, tweede lid). De verblijfsvergunning kan voortaan ook in andere gevallen worden verleend, indien de Minister van Justitie (IND) van oordeel is dat de betreffende vreemdeling op andere gronden duurzaam op verblijf in Nederland is aangewezen.

Tweede lid

De verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden kan ook worden verleend aan andere categorieën of individuele vreemdelingen, dan genoemd in het eerste lid. Hierover kunnen beleidsregels in de Vreemdelingencirculaire 2000 of algemeen verbindend voorschriften in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden opgenomen.

Derde lid

In het derde lid is geregeld op welke van de algemene gronden van artikel 16 van de wet, de aanvraag in ieder geval niet wordt afgewezen. Ten opzichte van de voormalige regelingen is hieraan toegevoegd, dat de aanvraag niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een referent. Dit volgt uit de humanitaire aard van het verblijfsdoel. Als tevoren wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van voldoende zelfstandige middelen van bestaan of – voor zover het betreft de aanvraag van een in Nederland geboren en getogen oud-Nederlander– het ontbreken van een geldig document voor grensoverschrijding. Dit was voorheen geregeld in artikel 3.53, derde lid.

Vierde lid

Als tevoren moet de gezinsmigrant, die na drie jaar in het bezit wil worden gesteld van een zelfstandige verblijfsvergunning, als regel het inburgeringsexamen, bedoeld in de Wet inburgering hebben behaald. Dit was voorheen geregeld in artikel 3.51, vierde lid. Zoals aangegeven in de brief van de Minister voor Wonen, Wijken en Integratie van 29 augustus 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 31 143, nr. 21), is deze koppeling van de zelfstandige verblijfsvergunning aan het inburgeringsexamen uitgesteld tot 1 januari 2010, mede omdat de uitvoering van de Wet inburgering vertraagd op gang is gekomen.

Vijfde lid

Het opnieuw vastgestelde artikel 3.51 heeft zowel betrekking op vreemdelingen die al rechtmatig in Nederland verblijven en in aanmerking komen voor voortgezet verblijf na wijziging van de verblijfsvergunning, als ook op vreemdelingen die eerder – hetzij als Nederlander, hetzij als vreemdeling – rechtmatig in Nederland hebben verbleven en in aanmerking komen voor terugkeer naar ons land. In beide gevallen worden eventuele openbare orde aspecten beoordeeld aan de hand van de zogeheten glijdende schaal (artikelen 3.86 en 3.87). Ten opzichte van de voorheen geldende regelingen (de voormalige artikelen

3.54, derde lid, en 3.55, tweede lid) is hiermee geen wijziging beoogd.

Zesde lid

Het zesde lid komt overeen met het voormalige artikel 3.51, vijfde lid.

Onderdeel TT (artikelen 3.52 tot en met 3.56a)

De voormalige artikelen 3.52 tot en met 3.55 (voortgezet verblijf en wedertoelating) zijn samengevoegd in het nieuwe artikel 3.51 (niet-tijdelijke humanitaire gronden). Het voormalige artikel 3.56 (alleenstaande minderjarige vreemdelingen) is verwerkt in het nieuwe artikel 3.48. De toelating van wetenschappelijk onderzoekers is thans geregeld in artikel 3.33, waardoor ook artikel 3.56a kan vervallen.

Onderdeel UU (artikelen 3.57 tot en met 3.59)

In de artikelen 3.57 tot en met 3.59 zijn bepalingen over de ingangsdatum en geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd opgenomen.

Artikel 3.57

Artikel 3.57 heeft betrekking op de ingangsdatum van de op grond van artikel 14, tweede lid, van de wet ambtshalve aan de houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen verblijfsvergunning. Deze wordt verleend onder dezelfde beperking als die waaronder kort daarvoor aan dezelfde vreemdeling een machtiging tot voorlopig verblijf is afgegeven. Als uitgangspunt geldt dat de ambtshalve aan de houder van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf verleende verblijfsvergunning ingaat op de dag na de dag waarop de vreemdeling in het bezit wordt gesteld van de gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf.

Een uitzondering is mogelijk, indien de vreemdeling bij de afgifte van de machtiging aangeeft op een bepaalde (latere) datum Nederland te zullen inreizen, en met ingang van die datum in het bezit wil worden gesteld van een verblijfsvergunning. Uiteraard moet de machtiging tot voorlopig verblijf op die datum nog wel geldig zijn. Deze wordt verleend met een geldigheidsduur van ten hoogste drie maanden. Verwezen wordt naar de wet van * , Stb. *), tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 in verband met nationale visa en enkele andere onderwerpen (Kamerstukken 31 549).

Bij de afgifte van de gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf aan de vreemdeling in persoon worden de biometrische kenmerken afgenomen die op grond van Verordening (EG) Nr. 1030/2002 betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen in het verblijfsdocument moeten worden verwerkt. Op dat moment kan de vreemdeling aangeven, wanneer hij Nederland denkt te zullen inreizen. Indien die datum hem bekend is, kan die worden aangehouden als ingangsdatum van de (na inreis in Nederland) ambtshalve te verlenen verblijfsvergunning. Indien de verwachte inreisdatum nog niet bekend is, wordt als ingangsdatum aangehouden de dag na afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf. Dit is geregeld in artikel 3.57 van het onderhavige besluit. De biometrische kenmerken van de vreemdeling en, voor zover bekend, de verwachte inreisdatum worden

doorgegeven aan de IND, die aan de hand daarvan het verblijfsdocument kan aanmaken en dat document na inreis van de vreemdeling kan uitreiken.

De dag waarop de vreemdeling in het bezit is gesteld van het verblijfsdocument, geldt in het algemeen als de dag waarop de beschikking strekkende tot ambtshalve verlening van de verblijfsvergunning wordt bekendgemaakt (artikel 3.104). De vergunningverlening heeft dus in de meeste gevallen enige terugwerkende kracht. Dit betekent echter niet dat de vreemdeling al verblijfsrecht heeft op grond van artikel 8, onder a, van de wet, voordat hij bij zijn aanmelding bij de IND in het bezit is gesteld van het verblijfsdocument. De vergunningverlenende beschikking is op dat moment immers nog niet bekend gemaakt.

Op voorhand kan niet geheel worden uitgesloten dat de vreemdeling na de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf eerder dan voorzien en eerder dan bij de afgifte van de machtiging was opgegeven, Nederland inreist. Ook in dat geval moet hij zich binnen drie dagen aanmelden bij de IND (artikel 4.47) en kan hij bij die gelegenheid in het bezit worden gesteld van het verblijfsdocument. Dat document zal dan een latere ingangsdatum vermelden. Om die reden is artikel 3.3 zo aangepast dat de zogeheten vrije termijn doorloopt tot de ingangsdatum van het verblijfsrecht op grond van de ambtshalve verleende verblijfsvergunning, of tot de machtiging tot voorlopig verblijf haar geldigheid verliest. Van dit laatste kan sprake zijn door tijdsverloop – de machtiging wordt voor maximaal drie maanden verleend – maar ook doordat de machtiging wordt ingetrokken, bijvoorbeeld in het geval de referent heeft aangegeven dat niet meer worden voldaan aan de voorwaarden. In dat laatste geval is de vreemdeling geen houder meer van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf en hoeft ook geen verblijfsvergunning te worden verleend. De vrije termijn eindigt in dat geval op het moment waarop een beschikking wordt gegeven omtrent het verblijfsrecht van de vreemdeling.

Volledigheidshalve wordt er in dit verband op gewezen dat artikel 26 van de wet eveneens bepalingen over de ingangsdatum van de verblijfsvergunning bevat. Dat artikel heeft echter betrekking op de ingangsdatum van de *op aanvraag* verleende verblijfsvergunning. De ingangsdatum daarvan is gerelateerd aan onder meer de datum waarop de aanvraag is ingediend. Artikel 26 heeft geen betrekking op de ambtshalve verleende verblijfsvergunning.

Artikel 3.58 regelt de geldigheidsduur waarmee de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden verleend; artikel 3.59 heeft betrekking op de verlenging van de geldigheidsduur. In beide artikelen is – als tevoren - aangesloten bij de beperking, waaronder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt verleend. Voorheen werd als algemeen uitgangspunt gehanteerd dat de verblijfsvergunning kan worden verleend voor ten hoogste een jaar en jaarlijks met een jaar kan worden verlengd. Thans geldt als uitgangspunt dat de verblijfsvergunning – die ingevolge artikel 14, derde lid, van de wet voor ten hoogste vijf achtereenvolgende jaren kan worden verleend - met een langere geldigheidsduur wordt verleend. Dit betekent dat er minder aanvragen tot het verlengen van de verblijfsvergunning hoeven te worden ingediend, waarmee zowel de bestuurslasten voor de overheid als de administratieve lasten voor burgers en bedrijven en de daarmee gepaard gaande kosten worden gereduceerd. Dit betekent voorts dat er minder periodieke beoordelingen van de positie van de vreemdeling ter gelegenheid van de verlengingsaanvraag zullen plaatsvinden. Dit laatste is met het oog op de (geautomatiseerde) gegevensuitwisseling met andere overheidsdiensten, de informatieverplichtingen van de referent en de vreemdeling, en het toezicht op de naleving daarvan, verantwoord.

Dit laat onverlet dat bepaalde verblijfsvergunningen aan een korte geldigheidsduur zijn gebonden en dat de geldigheidsduur van bepaalde vergunningen niet onder dezelfde beperking kan worden verlengd. Dit geldt bijvoorbeeld voor seizoenarbeid (artikelen 3.58, eerste lid, en 3.59, eerste lid), uitwisseling, al dan niet in het kader van een internationale overeenkomst, lerend werken en het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst (artikelen 3.58, vijfde lid, en 3.59, tweede lid).

De verblijfsvergunning voor medische behandeling, wegens andere tijdelijke humanitaire redenen, of in afwachting van een verzoek op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap wordt als tevoren voor maximaal een jaar verleend en kan telkens met maximaal een jaar worden verlengd.

Met het oog op de noodzakelijke herbeoordeling van de vraag of nog steeds aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning wordt voldaan, wordt de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid als zelfstandige eerst verleend voor ten hoogste twee jaar (artikel 3.58, vierde lid), maar daarna verlengd met ten hoogste de maximale vijf jaar (artikel 3.59, vijfde lid). Hoewel uit de wet reeds volgt dat de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning maximaal vijf jaar is, is dit voor zelfstandigen voor alle duidelijkheid uitdrukkelijk opgenomen, aangezien de aan hen verleende verblijfsvergunning aanvankelijk voor maximaal twee jaar wordt verleend.

Bij de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor het verrichten van arbeid in loondienst is aangesloten bij de geldigheidsduur van de daarvoor verleende tewerkstellingsvergunning of – zo deze op grond van de Wet arbeid vreemdelingen niet is vereist – de duur van de werkzaamheden, zoals die blijkt uit de arbeidsovereenkomst of de aanstelling. De geldigheidsduur van de verblijfsvergunning in het kader van de grensoverschrijdende dienstverlening is als tevoren (het voormalige artikel 3.59b) gerelateerd aan de duur van de werkzaamheden, zoals die in de notificatie op grond van artikel 1e, tweede lid, van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen is vermeld, met een maximum van twee jaar. De verblijfsvergunning voor studie kan worden verleend voor de duur van de studie met inbegrip van de voorbereiding daarop, uiteraard met een maximum van vijf jaar, en kan worden verlengd.

De verblijfsvergunning voor economisch niet-actieve langdurig ingezetenen of vermogende vreemdelingen kan voor vijf achtereenvolgende jaren worden verleend. Als voorheen kan ook de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden (voorheen: wedertoelating en voortgezet verblijf) worden verleend voor ten hoogste vijf jaar (artikel 3.58, zevende lid). De verblijfsvergunning kan in geval van gezinsmigratie direct voor de maximale duur van vijf jaar worden verleend, indien de referent (de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft) Nederlander is of als Nederlander wordt behandeld, dan wel houder is van een verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd (artikel 3.58, achtste lid). Indien de referent zelf een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd heeft, kan de verblijfsvergunning aan het gezinslid worden verleend met een geldigheidsduur, die overeenkomst met die van de verblijfsvergunning van de referent. In een voorkomend geval heeft de hoofdpersoon geen verblijfsvergunning op grond van de Vreemdelingenwet 2000, maar een geprivilegieerde status. In dat geval wordt aangesloten bij de duur van die status.

Onderdeel WW (artikel 3.71)

Tijdelijk beschermden in de zin van richtlijn 2001/55/EG kunnen op grond van die richtlijn een verblijfsvergunning voor het verrichten van arbeid in loondienst of arbeid als zelfstandige krijgen. Naast een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met arbeid in loondienst, kan ook een vergunning onder een beperking verband houdend met seizoenarbeid of als kennismigrant worden verleend. Onderdeel h van het tweede lid is hierop aangepast.

Het verval van het derde lid houdt verband met de gewijzigde positie van de geestelijke bedienaar (voorheen: godsdienstleraar of voorganger). Ter uitwerking van de (nadere) kabinetsreactie op het ACVZ-advies "Toelating en verblijf voor religieuze doeleinden" (juli 2005) in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is de positie van deze arbeidsmigranten grotendeels gelijk getrokken met de positie van andere arbeidsmigranten. Om die reden is ook de uitzondering van het voormalige derde lid vervallen. Verwezen wordt naar paragraaf 7 van het algemene deel van deze toelichting.

Onderdeel XX (artikel 3.74)

In het opnieuw vastgestelde artikel 3.74 zijn de aanpassingen aan het middelenvereiste verwerkt die hiervoor nader zijn toegelicht in paragraaf 5 van het algemene deel van deze toelichting.

Eerste lid

Voorheen werd de hoogte van de zelfstandig verworven bestaansmiddelen beoordeeld aan de hand van het netto-inkomen dat afgezet werd tegen de (netto) normbedragen van de Wet werk en bijstand (Wwb). In het eerste lid is tot uitdrukking gebracht dat de hoogte van de bestaansmiddelen voortaan wordt beoordeeld aan de hand van het bruto-inkomen. Daarbij wordt, voor zover het gaat om inkomen uit arbeid in loondienst of uit inkomensvervangende uitkeringen waarvoor premies zijn afgedragen, aangesloten bij het bruto sociale verzekeringsloon (sv-loon). Dit is het bruto loon waarover de premies op grond van de sociale verzekeringen worden berekend en waarop de uitkeringen worden gebaseerd. Dit sv-loon wordt veelal op de loonstrook of de uitkeringsspecificatie vermeld. Voor zover het inkomen wordt verworven uit arbeid als zelfstandige, geldt als maatstaf voor het bruto-inkomen de bruto-winst die is gemaakt. Dit is geregeld in de aanhef van het eerste lid.

Het zelfstandig verworven bruto-inkomen moet als regel ten minste gelijk zijn aan het (bruto) minimumloon. Het onderscheid tussen gezinnen, alleenstaande ouders en alleenstaanden, dat voorheen tot uitdrukking kwam in de verschillende netto normbedragen van de Wwb, is thans uitgedrukt in percentages van het (bruto) minimumloon (eerste lid, aanhef en onderdelen a tot en met c).

Voor enkele verblijfsdoelen worden afwijkende inkomensvereisten gesteld. Zo geldt voor gezinsvorming een afwijkend inkomensvereiste van 120% van het minimumloon (onderdeel d). Hiermee is geen wijziging beoogd ten opzichte van het voorheen geldende beleid zoals dat wordt gevoerd sinds de inwerkingtreding van het Besluit van 29 september 2004, Stb. 2004, 496, tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met de implementatie van de Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PbEG L 251) en enkele andere onderwerpen betreffende gezinshereniging, gezinsvorming en openbare orde.

Bij de toelating van ouderen van 65 jaar of ouder die bij hun kind in Nederland willen verblijven (artikel 3.25) en bij de toelating van uitwisselingsjongeren, waaronder au pairs, die in Nederland in een gastgezin willen verblijven (artikel 3.43) geldt dat het gastgezin of dat kind zelfstandig moet beschikken over een bruto inkomen dat voldoende is om te voorzien in zowel de kosten van het levensonderhoud van het eigen gezin, als in de kosten van dat van de vreemdeling. De desbetreffende normbedragen worden, als te voren, gecumuleerd. Het totale normbedrag is voortaan 150% van het minimumloon (eerste lid, onderdeel e). Anders dan voorheen wordt echter geen rekening meer gehouden met de exacte samenstelling van het gezin waarin de vreemdeling wil verblijven. Met het oog op een eenvoudige uitvoering van het beleid wordt voortaan in alle gevallen uitgegaan van een volledig gezin. Dit betekent in die gevallen waarin de uitwisselingsjongere of oudere vreemdeling wil verblijven in het (gast)gezin van een alleenstaande of alleenstaande ouder, een verhoging van het inkomensvereiste.

Tweede lid

Bij de toelating van buitenlandse studenten blijft het uitgangspunt gehandhaafd dat de student (netto) moet kunnen beschikken over het (netto) normbedrag voor uitwonende studenten op grond van de Wet studiefinanciering 2000 (Wsf 2000). Niet langer is echter vereist dat de student daarnaast moet beschikken over aanvullende middelen om het college- of lesgeld te kunnen voldoen. Daarbij wordt er van uitgegaan dat studenten die het collegeld niet voldoen, niet worden ingeschreven door de onderwijsinstelling en om die reden niet in aanmerking komen voor toelating. Voor zover de studie geheel of gedeeltelijk wordt gefinancierd door een in Nederland verblijvende persoon, geldt dat die persoon moet beschikken over een (bruto) inkomen dat ten minste voldoende is om te voorzien in het levensonderhoud van het eigen gezin (100% minimumloon), aangevuld met de norm voor uitwonende studenten op grond van de Wsf 2000.

Derde lid

Op grond van het derde lid kunnen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nadere regels worden gesteld.

Vierde lid

Met het oog op de kenbaarheid worden de in de voorgaande leden genoemde normbedragen door de Minister bekendgemaakt (vierde lid). De bekendgemaakte bedragen kunnen uiteraard niet afwijken van de voorgaande leden.

YY (artikel 3.75)

Artikel 3.75 regelt de duurzaamheid van de middelen van bestaan. De hoofdregel dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven, blijft ongewijzigd.

Tweede lid

Voorheen werden middelen van bestaan uit eigen vermogen als duurzaam aangemerkt, indien zij gedurende een aaneengesloten periode van een jaar beschikbaar zijn geweest en nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven. Vervallen is het vereiste dat die middelen nog één jaar beschikbaar moeten zijn. Wel moet het eigen vermogen waaruit die inkomsten worden gegenereerd, op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven, nog aanwezig zijn.

Derde lid

Voorheen werden middelen van bestaan uit arbeid in loondienst eveneens als duurzaam aangemerkt, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan nog gedurende zes maanden beschikbaar zijn. Vervallen is het vereiste dat de middelen uit arbeid nog zes maanden beschikbaar moeten zijn. Met een arbeidsverleden van drie jaar, waarin op jaarbasis voldoende middelen zijn verworven, en een lopende arbeidsovereenkomst, hetgeen uit de polisadministratie van het UWV kan blijken, wordt duurzaamheid op voorhand aangenomen. Het inkomen dat de afgelopen drie jaren is verworven, hoeft daarbij niet iedere maand gelijk te zijn geweest aan de relevante bruto norm; voldoende is dat het inkomen op jaarbasis daaraan voldoet.

Vierde lid

De delegatiegrondslag van het vierde lid is verruimd ten opzichte van het voormalige vierde lid, op grond waarvan in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 slechts een nadere regeling kon worden getroffen voor de duurzaamheid van de bestaansmiddelen verworven uit arbeid als zelfstandige. Daarnaast kan het zinvol zijn om bij ministeriële regeling nadere regels te stellen omtrent de vereiste duurzaamheid van de bestaansmiddelen in bijvoorbeeld die gevallen waarin de vreemdeling gedurende een kortere periode dan bijvoorbeeld een jaar in Nederland wil verblijven.

Onderdeel ZZ (artikel 3.76)

Het voormalige artikel 3.76, dat voorschreef dat de vreemdeling, indien deze een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur is aangegaan, bij zijn aanvraag de daartoe strekkende bewijsmiddelen overlegt, is geschrapt. Een vergelijkbare bepaling zal in de Vreemdelingencirculaire 2000 kunnen worden opgenomen. Voortaan kan niet alleen de vreemdeling of diens gemachtigde, maar ook diens referent de aanvraag indienen. De erkende arbeidsreferent kan over de arbeidsovereenkomst een eigen verklaring afleggen en de bewijsmiddelen worden alsdan niet bij de aanvraag overgelegd, maar in de administratie van de referent opgenomen.

Onderdelen BBB, JJJ en MMM (artikelen 3.79a, 3.89b en 3.91c)

In bepaalde gevallen zal op grond van internationaalrechtelijke verplichtingen niet als voorwaarde voor aanvaarding van het (voortgezette) verblijf van een vreemdeling kunnen worden verlangd, dat degene, die belang heeft bij het verblijf van een vreemdeling in Nederland, zich ook referent stelt ten behoeve van dat verblijf van die vreemdeling. In dit verband valt onder meer te denken aan de werkgever van een (gezinslid van een) Turkse werknemer wiens recht op toegang tot de Nederlandse arbeidsmarkt en diens in de jurisprudentie van het Hof van Justitie daaruit afgeleide verblijfsrecht om dat arbeidsmarkttoegangsrecht te kunnen effectueren, rechtstreeks uit artikel 6 of 7 van Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije voortvloeit. Met een verplichte referentstelling zou de aanvraag om een verblijfstitel van een Turks onderdaan die, omdat deze voldoet aan alle voorwaarden die Besluit 1/80 daaraan stelt, van rechtswege verblijfsgerechtigd is, desalniettemin kunnen worden afgewezen. Om zulke situaties, die niet te verenigen zijn met de internationale verplichtingen van Nederland, te voorkomen, worden in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 regels gesteld over de gevallen waarin de aanvraag in ieder geval niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een referent. Aangezien de uitlegging van het gemeenschapsrecht uiteindelijk aan het Hof van Justitie is en de jurisprudentie ten aanzien van de Associatieovereenkomst met Turkije en de daarop gebaseerde regelingen nog in beweging is, worden deze internationaalrechtelijke uitzonderingen op het vereiste van een referent opgenomen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000. Dit sluit aan bij de bestaande regeling in artikel 8.26, op grond waarvan de minister regels kan stellen over de rechten die vreemdelingen kunnen ontleen aan de in dat artikel genoemde verdragen.

In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 zullen voorts regels worden gesteld over de gevallen waarin, ondanks het feit dat het verblijf van de vreemdeling niet kan worden geweigerd of beëindigd om reden dat de belanghebbende derde zijn verantwoordelijkheden als referent niet wil nemen, die belanghebbende als referent wordt aangewezen. Het gaat hierbij om gevallen, waarin de zorg-, informatie- en administratieplichten van de referent verenigbaar zijn met de internationaalrechtelijke verplichtingen van Nederland. De aanwijzing als referent heeft geen gevolgen voor de verblijfsrechtelijke positie van de vreemdeling.

Onderdeel DDD (artikel 3.82)

In artikel 3.82 is als voortvloeisel van de eerste evaluatie van het mvv-vereiste (Kamerstukken II 1999/2000, 19 637, nr. 495, zie ook Stb. 2000, 497, p. 157) een regeling opgenomen, die ertoe strekt dat de aanvraag tot het verlengen of wijzigen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, die niet tijdig, maar wel binnen een redelijke termijn na expiratie van de geldigheidsduur, is ingediend, niet wordt afgewezen op alle in artikel 16 van de wet genoemde voorwaarden. Het gaat hierbij met name om het mvv-vereiste en om de bereidheid om medewerking te verlenen aan onderzoek naar en behandeling aan tuberculose, terwijl de eventuele openbare orde aspecten in deze gevallen worden beoordeeld aan de hand van de zogeheten glijdende schaal. Hierop is destijds een drietal uitzonderingen geformuleerd ten aanzien van vreemdelingen die hun hoofdverblijf buiten Nederland hebben gevestigd, onjuiste gegevens hebben verstrekt of die in Nederland willen verblijven als geestelijk voorganger of godsdienstleraar. Laatstgenoemde uitzondering is vervallen ter uitwerking van de (nadere) kabinetsreactie op het ACVZ-advies "Toelating en verblijf voor religieuze doeleinden" (juli 2005) in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid. Vreemdelingen die in Nederland willen verblijven als geestelijk voorganger of godsdienstleraar komen

voortaan in aanmerking voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst en worden voor de toepassing van artikel 3.82 niet anders behandeld dan andere arbeidsmigranten.

Wel zijn twee nieuwe uitzonderingen toegevoegd. Het gaat hierbij in de eerste plaats om seizoenarbeiders. Deze kunnen gedurende een periode van maximaal 24 weken in Nederland seizoenarbeid verrichten, mits zij in de periode direct voorafgaand aan de aanvraag gedurende ten minste 14 weken buiten Nederland hebben verbleven en beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (zie artikel 3.30b). Het betreft in de tweede plaats stagiaires en practicanten, die voortaan in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met lerend werken, die wordt verleend voor maximaal een jaar. Het verblijf van beide categorieën vreemdelingen in Nederland is strikt tijdelijk van aard. Wel kunnen seizoenarbeiders, stagiaires en practicanten meermalen tot Nederland worden toegelaten, mits zij Nederland tussentijds hebben verlaten en opnieuw een machtiging tot voorlopig verblijf hebben verkregen. Zonder nadere voorziening zouden dergelijke vreemdelingen, indien zij na expiratie van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning in Nederland zouden achterblijven, deze voorwaarden met een beroep op de regeling van artikel 3.82 kunnen omzeilen. Dit is uiteraard niet de bedoeling. Het verblijf van seizoenarbeiders, stagiaires en practicanten in Nederland is strikt tijdelijk van aard. Om die reden zijn twee nieuwe uitzonderingen toegevoegd.

Onderdelen GGG en MMM (artikel 3.87a en 3.91b)

Op grond van artikel 18, tweede lid, in samenhang met het eerste lid, onder f, van de wet regelt artikel 3.87a in welke gevallen de aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van de buitenlandse student in ieder geval kan worden afgewezen om reden dat niet langer wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. In deze gevallen kan de nog geldige verblijfsvergunning ook worden ingetrokken op grond van artikel 19 van de wet.

Eerste lid

Onderdeel a heeft betrekking op de erkenning van de onderwijsinstelling als referent. Het gaat hier om een toelatingsvoorwaarde. Indien daaraan niet langer wordt voldaan, kan dit leiden tot verblijfsbeëindiging, aangezien de desbetreffende vreemdeling in dat geval niet langer voldoet aan de beperking, waaronder de verblijfsvergunning is verleend. De Vreemdelingenwet 2000 noch het onderhavige besluit dwingen tot verblijfsbeëindiging; zowel de artikelen 18 en 19 van de wet als het onderhavige artikel zijn facultatief geredigeerd. Artikel 3.91a stelt veilig dat de verblijfsvergunning niet wordt ingetrokken op de grond dat de erkenning van de referent is geschorst of ingetrokken, dan nadat de vreemdeling die te goeder trouw is gedurende drie maanden in de gelegenheid is geweest om alsnog aan de beperking te voldoen.

Indien de erkenning van een onderwijsinstelling is ingetrokken omdat het onderwijs niet langer geaccrediteerd is en dus onder de maat was, ligt het in de rede dat de vreemdeling niet langer in de gelegenheid moet blijven zulk onderwijs te volgen. Overigens kan het zo zijn dat de erkenning van de onderwijsinstelling in stand blijft, maar een specifieke opleiding binnen de instelling de accreditatie verliest. Ook in die situatie ligt het niet in de rede dat de student in staat wordt gesteld deze specifieke opleiding voort te zetten. Dat komt die vreemdeling

noch de Nederlandse samenleving ten goede. Aangezien de vreemdeling in zijn opleiding heeft geïnvesteerd, lijkt het redelijk hem gedurende enige tijd de gelegenheid te bieden een andere – wel erkende – opleiding te zoeken en zijn studie te vervolgen, alvorens het verblijf te beëindigen.

Op grond van onderdeel b kan de verblijfsvergunning van de buitenlandse student worden ingetrokken, indien onvoldoende studieresultaten worden geboekt. De buitenlandse student die tot Nederland is toegelaten om te studeren, moet tijdens dat verblijf daadwerkelijk studeren en voldoende studievoortgang boeken. Voor de werking van het nieuwe stelsel van referenten in het reguliere vreemdelingenbeleid is de inlichtingenplicht van de referent essentieel. Onderwijsinstellingen die buitenlandse studenten aantrekken, moeten de Minister van Justitie (IND) op grond van artikel 54, tweede lid, van de wet informeren, indien de individuele student onvoldoende studievoortgang boekt. Voorheen waren hogeronderwijsinstellingen op grond van de Gedragscode internationale student in het Nederlands hoger onderwijs overigens al verplicht de IND te informeren indien een buitenlandse student geen onderwijs meer volgt zonder dat daartoe dwingende of zwaarwegende redenen bestaan. De in samenwerking met het onderwijsveld opgestelde normering van de vereiste studievoortgang is opgenomen in een ministeriële regeling van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, die daarbij kan verwijzen naar de door het onderwijsveld opgestelde gedragscode.

De onderwijsinstelling, die als referent optreedt, is verplicht de IND te informeren indien een individuele buitenlandse student met de nationaliteit van een derde land niet aan deze normering voldoet. Bij niet-naleving van deze plicht kan een bestuurlijke boete worden opgelegd. Ook kan de erkenning als referent van de onderwijsinstelling in ernstige gevallen worden geschorst of ingetrokken, waardoor buitenlandse studenten niet langer voor studie bij die instelling kunnen worden toegelaten. Anders dan voorheen, moet ook de referent in het voortgezet en beroepsonderwijs die buitenlandse studenten aantrekt, als referent erkend zijn en de IND berichten over het achterwege blijven van voldoende studievoortgang.

Tweede lid

Het tweede lid stelt veilig dat de verblijfsvergunning niet wordt ingetrokken op de enkele grond dat de erkenning van de onderwijsinstelling als referent is ingetrokken - op een andere grond dan dat het onderwijs niet langer geaccrediteerd is – indien de buitenlandse student op grond van richtlijn 2004/114/EG betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk, aanspraak kan maken op verblijf in Nederland. Het tweede lid sluit hierbij aan bij artikel 3.41, tweede lid. Korthedshalve wordt verwezen naar de toelichting op dat artikellid.

Onderdelen III en LLL (artikelen 3.89a en 3.91a)

De artikelen 3.89a en 3.91a zagen voorheen op de gevolgen voor een wetenschappelijk onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG van de niet-verlenging of intrekking van de aanwijzing als onderzoeksinstelling. Een dergelijke niet-verlenging of intrekking onder het voorheen gevoerde beleid is thans vergelijkbaar met de schorsing of intrekking van de

erkenning als referent van de onderzoeksinstelling waaraan het onderzoek wordt verricht.

De artikelen 3.89a en 3.91a waarborgen thans dat de schorsing of intrekking van de erkenning als referent pas gevolgen heeft voor de individuele onderzoeker, nadat deze gedurende drie maanden in de gelegenheid is geweest om alsnog aan de beperking te voldoen. In artikel 3.89a is geregeld dat de weigeringsgrond, bedoeld in artikel 18, eerste lid, onder f, van de wet, die via artikel 19 van de wet tevens een intrekkinggrond is, niet direct wordt toegepast. Artikel 3.91a regelt hetzelfde voor de intrekking. De onderzoeker krijgt, net als voorheen het geval was, drie maanden de tijd om een nieuwe gastovereenkomst bij een andere instelling af te sluiten. Voorwaarde is wel dat de onderzoeker bij de aanvraag om de verblijfsvergunning te goeder trouw is geweest en dus geen deel heeft gehad in de reden voor intrekking van de erkenning. De niet-verlengings- en intrekkinggrond van artikel 18, eerste lid, onder c van de wet (onjuiste gegevens verstrekken) blijft van toepassing.

De artikelen 3.89a en 3.91a zijn aangepast aan de nieuwe referentensystematiek. Ten opzichte van de artikelen 3.89a en 3.91a, zoals die voorheen luiden (Stb. 2007, 366) is de werkingssfeer uitgebreid van wetenschappelijk onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG, die onderzoek verrichten bij een onderzoeksinstelling waarvan de erkenning is ingetrokken, tot alle vreemdelingen die wegens de intrekking of schorsing van de erkenning van hun referent niet langer voldoen aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. Het gaat hierbij om uitwisselingsjongeren, studenten, kennismigranten en wetenschappelijk onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG.

Indien, bijvoorbeeld, de erkenning als referent van de onderwijsinstelling is ingetrokken, omdat het onderwijs niet langer geaccrediteerd is en dus onder de maat was, ligt het in de rede dat de vreemdeling niet langer in de gelegenheid moet blijven zulk onderwijs te volgen. Overigens kan het zo zijn dat de erkenning van de onderwijsinstelling in stand blijft, maar een specifieke opleiding binnen de instelling de accreditatie verliest. Ook in die situatie ligt het niet in de rede dat de student in staat wordt gesteld deze specifieke opleiding voort te zetten. Dat komt die vreemdeling noch de Nederlandse samenleving ten goede. Aangezien de vreemdeling in zijn opleiding heeft geïnvesteerd, is het redelijk hem gedurende enige tijd de gelegenheid te bieden een andere – wel erkende – referent te zoeken of over te stappen naar een geaccrediteerde opleiding en zijn studie te vervolgen. Voorts wordt ook de goede trouw van de vreemdeling beoordeeld; indien de vreemdeling slechts stond ingeschreven aan de onderwijsinstelling, maar daar niet daadwerkelijk studeerde en de erkenning als referent is ingetrokken wegens schending van de informatieverplichting terzake, ligt het voor de hand de verblijfsvergunning met inachtneming van de vereiste zorgvuldigheid in te trekken zonder daarbij een nadere termijn te stellen om alsnog een andere opleiding te zoeken.

Volledigheidshalve wordt er in dit verband nog op gewezen dat noch de facultatief geredigeerde artikelen 18 en 19 van de wet, noch de onderhavige artikelen 3.89a en 3.91a van het besluit, na deze drie maanden tot verblijfsbeëindiging dwingen.

Onderdelen QQQ en XXXX (artikelen 3.99 en 3.108)

Artikel 3.99

Het uitgangspunt dat de aanvraag omtrent een verblijfsvergunning regulier altijd door de

vreemdeling *in persoon* moet worden ingediend, is in het reguliere migratiebeleid verlaten. In plaats daarvan geldt als nieuw uitgangspunt dat de aanvraag waar mogelijk schriftelijk wordt ingediend door de vreemdeling, diens wettelijk vertegenwoordiger of diens referent. Dat uitgangspunt is neergelegd in het eerste lid van artikel 23 van de wet. De schriftelijke aanvraag kan ook elektronisch worden ingediend. In artikel 2:16 van de Algemene wet bestuursrecht in samenhang met de artikelen 15a, tweede tot en met zesde lid, en 15b van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, is geregeld onder welke omstandigheden in dat geval is voldaan aan het vereiste van ondertekening door een elektronische handtekening.

Daarnaast is ook het oude uitgangspunt verlaten dat de vreemdeling zich bij de indiening van de aanvraag – in afwijking van de algemene regel van artikel 2:1 van de Algemene wet bestuursrecht - niet kan laten vertegenwoordigen. Voortaan kan een vreemdeling die een aanvraag wil indienen, zich daartoe laten bijstaan door een gemachtigde. Ook dit is in artikel 23 van de wet tot uitdrukking gebracht. Van de gemachtigde kan uiteraard wel een schriftelijke machtiging worden verlangd (artikel 2:1, tweede lid, Awb) en bijstand of vertegenwoordiging door een persoon, niet zijnde een advocaat, tegen wie ernstige bezwaren bestaan, kan worden geweigerd (artikel 2:2 Awb).

Wel zal de vreemdeling op enig moment in persoon moeten verschijnen met het oog op zijn identificatie, maar dat moment is niet noodzakelijkerwijs het moment waarop de aanvraag wordt ingediend. Daarnaast is bij wijze van uitzondering de mogelijkheid behouden dat bepaalde categorieën vreemdelingen de aanvraag wel in persoon moeten indienen. Hiermee wordt beoogd oneigenlijk gebruik van de aanvraagprocedure te voorkomen, met name door in Nederland verblijvende vreemdelingen die niet beschikken over de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf.

Eerste lid

In het eerste lid is op grond van artikel 23, tweede lid, van de wet geregeld in welke gevallen de aanvraag niet kan worden ingediend door een gewone referent. In deze gevallen moet zij worden ingediend door een *erkende* referent of door de vreemdeling zelf. Het gaat hierbij om vreemdelingen die in Nederland verblijven of willen verblijven als uitwisselingsjongere, als student, als wetenschappelijk onderzoeker of als kennismigrant. Het is in het belang van zowel de vreemdeling, als diens referent en de uitvoeringspraktijk van de IND, om aanvragen zo snel en efficiënt mogelijk in de versnelde procedure op basis van eigen verklaringen van de erkende referent te behandelen.

De mogelijkheid dat de vreemdeling zelf een aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf of een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd indient, is niet uitgesloten. Weliswaar brengt de indiening van een aanvraag door de erkende referent een beperking van de administratieve lasten en de bestuurslasten met zich mee, maar de vreemdeling is voor de regeling van zijn verblijfsrecht niet volledig afhankelijk van zijn referent. In voorkomende gevallen zou het uitsluiten van de mogelijkheid dat de vreemdeling zelf een aanvraag indient ook in strijd komen met het internationale recht. Zo kan de indiening van een toelatingsaanvraag door een studiemigrant niet worden uitgesloten zonder in strijd te komen met de studierichtlijn (2004/114/EG).

Uit de ex ante uitvoeringstoets van de IND zijn overigens ook geen preponderante uitvoeringsbelangen naar voren gekomen, die noodzaken tot een dergelijke uitsluiting. In het

belang van de snelle en efficiënte uitvoering van het vreemdelingenbeleid wordt in het derde lid wel voorzien in de mogelijkheid om te bepalen dat aanvragen, die door de vreemdeling zelf en niet door de erkende referent worden ingediend, worden ingediend door tussenkomst van die onderwijsinstelling. Die onderwijsinstelling kan daarbij aangeven dat zij ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling als referent wil optreden, dan wel aangeven dat zij dat niet wenst. In dergelijke gevallen wordt de aanvraag niet versneld behandeld. In de praktijk komt het tot op heden niet of nauwelijks voor dat vreemdelingen die in Nederland willen komen studeren, anders dan door tussenkomst van de onderwijsinstelling aanvragen om toelating indienen. Aangezien de indiening door de erkende referent voor alle betrokken partijen voordelen oplevert ten opzichte van de indiening door de vreemdeling zelf, wordt niet verwacht dat dat in de toekomst anders zal zijn. Ook indien de vreemdeling zelf een aanvraag indient, zal er een referent moeten zijn die medeverantwoordelijkheid draagt voor het verblijf van die vreemdeling.

Gelet op de voordelen van de versnelde procedure voor zowel de vreemdeling als diens referent, ligt het in de lijn der verwachtingen dat nagenoeg geen gebruik zal worden gemaakt van de mogelijkheid dat de aanvraag in deze gevallen toch door de vreemdeling zelf zal worden ingediend.

Tweede lid

In het belang van een efficiënte uitvoering en het tegengaan van oneigenlijk gebruik van de aanvraagprocedure, voorziet het tweede lid in een uitzondering op het uitgangspunt dat de aanvraag zo mogelijk schriftelijk wordt ingediend door de vreemdeling, diens referent of diens gemachtigde. In bepaalde gevallen is het noodzakelijk dat de aanvraag door de vreemdeling in persoon wordt ingediend, om snel beschikkingen te kunnen geven op ongegronde aanvragen van mvv-plichtige vreemdelingen in Nederland, die niet in het bezit zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Als voorheen moeten deze vreemdelingen hun aanvraag in persoon indienen bij speciaal daartoe opengestelde IND-loketten (de zogeheten M-50 loketten), waar de aanvragen snel en efficiënt kunnen worden behandeld en waar mogelijk gegronde aanvragen kunnen worden onderzocht. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 kunnen andere categorieën vreemdelingen worden aangewezen, die de aanvraag in persoon moeten indienen.

Derde lid

Op grond van het derde lid kan, zo dat noodzakelijk blijkt te zijn, in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden bepaald dat de vreemdeling die in Nederland verblijft of wil verblijven in het kader van uitwisseling of studie of voor het verrichten van arbeid als kennismigrant of wetenschappelijk onderzoek in de zin van richtlijn 2005/71/EG, en die zelf de aanvraag wil indienen, die aanvraag indient door tussenkomst van de erkende referent.

Artikel 3.99 en 3.108

In artikel 3.99 is niet langer voorgeschreven dat de aanvraagformulieren worden opgenomen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000. De Minister van Justitie kan als beslissingsbevoegd bestuursorgaan op grond van de Algemene wet bestuursrecht formulieren vaststellen voor het

indienen van aanvragen en het verstrekken van gegevens (artikel 4:4 Awb). Die zijn door de minister (IND) vastgesteld in de Vreemdelingencirculaire 2000. Ook het model van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning asiel (artikel 3.108) wordt niet langer bij ministeriële regeling voorgeschreven.

Onderdeel RRR (artikel 3.101)

De plaats waar de aanvraag omtrent de verblijfsvergunning regulier wordt ingediend, wordt door de Minister van Justitie niet langer in het Voorschrift Vreemdelingen 2000, maar in de Vreemdelingencirculaire 2000 bekend gemaakt. In de meeste gevallen zal het hierbij gaan om indiening bij een elektronisch loket van de IND. Het blijft echter mogelijk voor vreemdelingen om de aanvraag in persoon in te dienen. In bepaalde gevallen is indiening in persoon verplicht (artikel 3.99).

Aan de voorheen geldende uitzonderingsbepaling ten aanzien van Canadese, Nieuw-Zeelandse en Australische uitwisselingsjongeren, die de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning op de Nederlandse vertegenwoordiging konden indienen, bestaat niet langer behoefte. Iedere niet-mvv-plichtige vreemdeling kan (onverplicht) een machtiging tot voorlopig verblijf aanvragen, waarop bij aanmelding na inreis in Nederland zonder aanvraag, legesheffing of nadere toetsing aanstonds of binnen twee weken ambtshalve een verblijfsvergunning wordt verleend (zie artikel 14, tweede lid, van de wet).

Onderdeel TTT (artikel 3.102)

Artikel 3.102 is aangepast aan de nieuwe systematiek. Het eerste lid bepaalt – kort gezegd – dat de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag een geldig document voor grensoverschrijding en de overige gegevens en bescheiden die noodzakelijk zijn om op de aanvraag te beslissen, overlegt. Zoals toegelicht bij artikel 3.99, is de door de vreemdeling in persoon ingediende aanvraag in het moderne migratiebeleid eerder uitzondering dan regel.

Bij de niet in persoon ingediende aanvragen worden afschriften overgelegd. Uit de verwijzing naar artikel 24, eerste lid, onder a, van de wet volgt dat gegevens en bescheiden die de minister (IND) kan verkrijgen uit bepaalde overheidsregistraties, niet een tweede maal van de aanvrager worden gevraagd. In de nieuwe werkprocessen van de IND zal bij iedere aanvraag worden nagegaan welke gegevens die voor de beslissing op de aanvraag relevant zijn reeds bij de overheid bekend zijn en welke daarvan door de IND elektronisch kunnen worden verkregen uit bestanden van andere overheidsdiensten. De gegevens en registraties waar het hierbij om gaat, zijn, voor zover het niet gaat om authentieke gegevens, in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 opgenomen.

De eerste drie leden zien op aanvragen die door de vreemdeling zelf zijn ingediend. De aanvraag zal echter in veel gevallen worden ingediend door de referent van de vreemdeling. In dat geval worden de noodzakelijke gegevens – wederom onverminderd artikel 24a, eerste lid, onder a, van de Wet – in afschrift en slechts desgevraagd in origineel overgelegd. Indien de aanvraag is ingediend door een erkende referent, wordt de aanvraag in beginsel slechts met eigen verklaringen onderbouwd, tenzij de IND – hetzij steekproefsgewijs, hetzij op basis van behandelprofielen, hetzij naar aanleiding van concrete indicaties op grond waarvan aan de juistheid van de eigen verklaringen kan worden getwijfeld – de erkende referent alsnog

verzoekt de achterliggende bescheiden en gegevens te verstrekken.

Gegevens die de IND met het oog op de beoordeling van de aanvraag aan andere overheidsregistraties heeft ontleend, worden in voorkomend geval aan de aanvrager – hetzij de vreemdeling zelf, hetzij de referent – gezonden met het verzoek de juistheid daarvan te bevestigen of onder overlegging van relevante gegevens en bescheiden aan te geven welke gegevens naar zijn mening wel de juiste gegevens zijn.

Voor authentieke gegevens geldt dat de wet waarin een gegeven als authentiek wordt aangemerkt ook voorziet in een rechtsgrond om bedoelde gegevens te corrigeren. Als een afnemer gerede twijfel heeft over de juistheid van een authentiek gegeven dan moet hiervan een mededeling (of een terugmelding) worden gedaan. Na onderzoek kan het gegeven eventueel gewijzigd worden. Daarbij geldt dat, ook als het gaat om niet-authentieke gegevens, de IND is gebonden aan artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht. Voordat de IND een aanvraag geheel of gedeeltelijk afwijst op basis van gegevens die afwijken van gegevens die de aanvrager ter zake zelf heeft verstrekt, stelt zij de aanvrager in de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen.

Indien daaruit blijkt dat bepaalde gegevens onjuist of onvolledig zijn, kan de IND nader onderzoek instellen.

WWW (artikel 3.104)

Artikel 3.104 bevat voorschriften over de bekendmaking van beschikkingen. Deze voorschriften zijn gebaseerd op artikel 24, eerste lid, onder c, van de wet. Daarin ligt de mogelijkheid besloten om af te wijken van artikel 3:41 van de Algemene wet bestuursrecht, door voor te schrijven dat beschikkingen enkel bekend worden gemaakt door hetzij uitreiking hetzij verzending, dan wel door bekendmaking anderszins. Dit uitgangspunt blijft ongewijzigd. Wel is in het gewijzigde eerste lid voorzien in de mogelijkheid dat de bekendmaking van de inwilligende beschikking ook kan plaatsvinden door uitreiking of toezending van die beschikking. In dat geval wordt de vreemdeling derhalve in het bezit gesteld van de (papieren) beschikking voordat het bijbehorende verblijfsdocument wordt afgegeven. Deze mogelijkheid is beperkt tot gevallen waarin om technische redenen het verblijfsdocument niet binnen twee weken (tien werkdagen) kan worden aangemaakt en uitgereikt.

Voorts is in het eerste en vierde lid voorzien in de kennisgeving aan de referent van de beschikking, indien de aanvraag door de referent is ingediend.

Onderdelen YYY tot en met FFFF en HHHH tot en met JJJJ (artikelen 4.17, 4.23, 4.29, 4.37, 4.38, 4.42 tot en met 4.45, 4.47 en 4.52)

De wijzigingen van de artikelen 4.17, 4.23, 4.29, 4.37, 4.38, 4.42 tot en met 4.45, 4.47 en 4.52 houden verband met de veranderde rol van de korpschef bij de toelating van vreemdelingen. Sedert de overheveling van toelatingstaken van de korpschef aan de gemeenten (Stb. 2004, 140), behandelt de korpschef geen aanvragen omtrent de verblijfsvergunning regulier meer en verleent hij evenmin dergelijke verblijfsvergunningen. Om die reden kan de verplichting om de minister periodiek gegevens te verstrekken over de wijze van behandeling van aanvragen betreffende een verblijfsvergunning, en over het aantal en soort van de door hem verleende vergunningen (artikel 4.17, eerste lid, onder a en b) vervallen. Ook artikel 4.29 is aangepast

aan de overheveling van de toelatingstaken.

Op grond van het gewijzigde artikel 52 van de wet kan, naast de ambtenaar belast met de grensbewaking en de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, ook de minister (namens hem ambtenaren van de IND en de DT&V) reis- en identiteitspapieren tijdelijk in bewaring nemen (artikel 4.23). Voor de IND is deze bevoegdheid onder meer van belang, indien bij de indiening van een aanvraag door de vreemdeling of bij de vaststelling van de identiteit van een vreemdeling wordt getwijfeld aan de echtheid van het document. Voor de DT&V is de bevoegdheid van belang in verband met de voorbereiding van het vertrek van vreemdelingen.

Voorheen was de vreemdeling alleen gehouden aan de ambtenaar belast met grensbewaking en de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen zijn medewerking te verlenen aan het vastleggen van gegevens ter vaststelling van zijn identiteit (artikel 4.45). Voortaan moet hij die medewerking ook verlenen aan de Minister van Justitie, bijvoorbeeld bij het indienen van een aanvraag in persoon of ten behoeve van de afgifte van een verblijfsdocument.

Op de vreemdeling rust in een aantal gevallen een verplichting tot aanmelding bij de korpschef en tot het verstrekken van gegevens aan de korpschef. Deze verplichtingen tot aanmelding en gegevensverstrekking blijven bestaan. Aangezien de korpschef geen toelatingstaken meer heeft en derhalve bijvoorbeeld geen verblijfsvergunningen meer intrekt indien de vreemdeling niet langer voldoet aan de beperking waaronder die vergunning is verleend, is de verplichting tot gegevensverstrekking aan de korpschef gewijzigd in een verplichting tot gegevensverstrekking aan de Minister van Justitie (artikelen 4.37, 4.43). De minister (IND) kan de vreemdeling vorderen, desnoods in persoon, alle gegevens te verstrekken die van belang zijn voor de toepassing van de wet en waarover hij redelijkerwijs kan beschikken (artikel 4.38). Ook de aanmelding binnen drie dagen na inreis (artikel 4.47) geschiedt voortaan bij de Minister van Justitie (IND).

Gelet op het belang van het verblijfsdocument van een vreemdeling bij het operationele vreemdelingentoezicht en de opsporing van strafbare feiten, blijft de vreemdeling wel verplicht de aangifte van vermissing, verlies of beschadiging van het verblijfsdocument bij de korpschef te doen.

Onderdeel GGGG (artikelen 4.44a en 4.44b)

Artikel 4.44a

Het modern migratiebeleid brengt een uitbreiding mee van de informatieverplichtingen van de referent. Op grond van artikel 54, tweede lid, onderdeel a, van de wet kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ten aanzien van referenten worden voorzien in verplichtingen tot het al dan niet in persoon verstrekken van gegevens en bescheiden die van belang kunnen zijn voor de toepassing van de Vreemdelingenwet 2000 en de daarop gebaseerde regels. De juiste informatie moet volledig en binnen de gestelde termijn aan de Minister van Justitie (IND) worden verstrekt. Ook nadat de vreemdeling in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, moet de referent gegevens verstrekken over de relevante feiten en omstandigheden met betrekking tot de vreemdeling en zichzelf. Deze gegevens worden als regel verstrekt aan de IND, die die gegevens behoeft voor de beoordeling van het verblijfsrecht van de vreemdeling en in voorkomende gevallen voor

beslissingen omtrent de erkenning als referent. In voorkomende gevallen zal de referent ook gegevens moeten verstrekken aan de ambtenaar belast met het toezicht op referenten of de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen.

Het eerste lid verplicht de referent, die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat de vreemdeling niet langer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend, tot mededeling hiervan aan de Minister van Justitie (IND). Het gaat hierbij om bepaalde wezenlijke wijzigingen in de relatie tussen de vreemdeling en diens referent. Deze kunnen van belang zijn voor het verblijfsrecht van de vreemdeling, omdat de vreemdeling mogelijk niet langer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. Indien een arbeidsmigrant voor een andere werkgever gaat werken, moet diens referent (de eerste werkgever) dit doorgeven aan de IND, die vervolgens onderzoekt of de vreemdeling nog steeds voldoet aan de beperking waaronder hem verblijf in Nederland is toegestaan. Dat zal als regel het geval zijn, indien deze is gaan werken voor een andere werkgever, die beschikt over de daarvoor vereiste tewerkstellingsvergunning en die als referent voor die vreemdeling optreedt. Bij studiemigratie kan het gaan om buitenlandse studenten die aan een andere universiteit of hogeschool gaan studeren, die onvoldoende studievoortgang boeken of die aan dezelfde universiteit of hogeschool zijn overgestapt naar een niet-geaccrediteerde opleiding. Bij gezinsmigratie kan worden gedacht aan de verbreking van de samenwoning met de hoofdpersoon bij wie de vreemdeling als gezinslid is toegelaten. Ook kan het voorkomen dat de vreemdeling naar het land van herkomst is teruggekeerd of dat de referent geen zich meer heeft op de vreemdeling wiens referent hij is.

In dergelijke gevallen is de referent gehouden de IND binnen vier weken hierover te berichten. Met deze kennisgeving geeft de referent tevens aan dat zijn belang bij het verblijf van de vreemdeling is geëindigd, waarmee in het algemeen zijn informatie- en zorgplichten eindigen, met dien verstande dat hij wel desgevraagd inzage moet blijven geven in zijn administratie.

Overigens blijft ook op de vreemdeling de verplichting rusten om de overheid te informeren, indien hij niet langer voldoet aan de beperking waaronder hem een verblijfsvergunning is verleend.

Daarnaast zal de referent ook andere gegevens moeten verstrekken met betrekking tot de vreemdeling wiens referent hij is, over de wijze waarop hij invulling heeft gegeven aan zijn zorgplichten jegens de vreemdeling en zijn informatieverplichtingen, en over zijn positie als referent. Hierbij wordt met name gedacht aan relevante wijzigingen die mogelijk kunnen leiden tot intrekking of schorsing van de erkenning als referent, zoals bijvoorbeeld het in staat van surseance van betaling verkeren of een opgelegde fiscale boete. Daarnaast kan ten aanzien van de referent worden voorzien in een verplichting tot jaarlijkse bevestiging of correctie van de gegevens die bij Onze Minister blijkens diens opgaaf bekend zijn. Hierover kunnen in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 regels worden gesteld. Ook kan van de erkende referent worden gevraagd een verklaring over omtrent het gedrag, afgegeven volgens de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, over te leggen. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is nader uitgewerkt welke gegevens de referent in welke gevallen moet verstrekken. Daarbij is als uitgangspunt gehanteerd dat de administratieve lasten zo beperkt mogelijk worden gehouden en tegelijkertijd een efficiënte inrichting van het toezicht op naleving van de wet moet zijn gewaarborgd.

Bij overtreding van deze informatieverplichting kan de desbetreffende referent een

bestuurlijke boete worden opgelegd (artikel 55a van de wet). In ernstige gevallen kan strafvervolgning worden ingesteld (artikel 108 van de wet) en kan de erkenning als referent worden geschorst of ingetrokken.

Artikel 4.44b

Het modern migratiebeleid brengt ook een uitbreiding mee van de informatieverplichtingen van de vreemdeling. Ook indien er ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling geen referent is gesteld, heeft de Minister van Justitie (IND) gegevens nodig om te beoordelen of het verblijfsrecht van die vreemdeling kan voortduren of moet worden beëindigd. In dat geval rusten de noodzakelijke informatieverplichtingen op de vreemdeling zelf. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is nader uitgewerkt welke gegevens de vreemdeling in welk geval moet verstrekken. Daarbij zullen administratieve lasten waar mogelijk worden beperkt.

De bestaande op de vreemdeling rustende informatieverplichtingen blijven in stand. Zo blijven de verplichtingen tot kennisgeving van verandering van woon- of verblijfplaats en van vertrek naar het buitenland (artikel 3.37) op de vreemdeling zelf rusten. Niet alleen rusten deze verplichtingen op een aanzienlijk grotere groep vreemdelingen dan alleen de houder van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die een referent nodig heeft, maar ook kan de referent redelijkerwijs niet altijd beschikken over alle relevante gegevens. Zo kan van hem niet worden gevergd, dat hij in alle gevallen zicht heeft op de daadwerkelijke verblijfplaats van de vreemdeling of van diens vertrek naar het buitenland.

Ook blijft op de vreemdeling de verplichting rusten om de IND te berichten, indien hij niet langer voldoet aan de beperking waaronder hem een verblijfsvergunning is verleend. Van de referent kan dit slechts worden verlangd voor zover hij daarvan kennis heeft of zulks redelijkerwijs kan vermoeden.

Verder blijven ook de verplichtingen tot, bijvoorbeeld, al dan niet periodieke aanmelding bij de korpschef of de IND, en tot het verlenen van medewerking aan het vastleggen van gegevens met het oog op identificatie en aan medisch onderzoek naar tuberculose, op de vreemdeling zelf rusten.

Onderdeel KKKK (artikel 4.53)

Eerste, tweede en derde lid

In artikel 4.53 zijn administratieplichten van de referent opgenomen. De referent moet in zijn administratie gegevens opnemen met betrekking tot de vreemdeling wiens referent hij is, gegevens die van belang zijn voor zijn eigen positie als referent en gegevens over de nakoming van zijn verplichtingen als referent. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is nader uitgewerkt welke gegevens moeten worden geadministreerd. Daarbij is als uitgangspunt gehanteerd dat de te administreren gegevens zo beperkt mogelijk moeten om onnodige administratieve lasten te vermijden en tegelijkertijd een efficiënt en effectief toezicht op naleving mogelijk te maken.

Ook is in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nader geregeld aan welke minimumeisen de administratie moet voldoen. Die zal in ieder geval zo moeten worden ingericht dat controle door de ambtenaar belast met het toezicht op referenten – respectievelijk de ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen binnen een redelijke termijn mogelijk is. Ook moeten de

gegevensdragers bepaalde tijd worden bewaard om controle mogelijk te maken. Bij de uitwerking hiervan wordt zo veel mogelijk aangesloten bij reeds bestaande administratieverplichtingen van de referent om de administratieve lasten zo beperkt mogelijk te houden. De administratieplichtige (referent) moet de benodigde medewerking – en inzicht in de opzet en de werking van de administratie – verlenen om controle mogelijk te maken.

Bij overtreding van de administratieplichten op grond van artikel 4.53 kan de desbetreffende referent een bestuurlijke boete worden opgelegd (artikel 55a van de wet). De referent kan derhalve niet straffeloos controle onmogelijk maken door het wegmaken van de administratie.

Aangezien de vreemdeling op grond van het derde lid gehouden is zijn referent bepaalde gegevens te verstrekken, voor zover die nodig zijn voor de naleving van diens informatie- en administratieplichten, wordt bij de nadere uitwerking van de te administreren gegevens ook rekening gehouden met de persoonlijke levenssfeer van de vreemdeling, die niet onevenredig mag worden geschaad.

Vierde lid

Het einde van het referentschap betekent niet het einde van alle verplichtingen van de referent. Ingevolge het vierde lid eindigt de verplichting van de gewezen referent om de geadmistreerde gegevens te bewaren, vijf jaren nadat diens zorg- en informatieverplichtingen zijn geëindigd en daarmee diens referentschap. Deze bewaarplicht loopt dus door nadat het referentschap is geëindigd. De reden hiervoor is, dat het ook na beëindiging van het referentschap mogelijk moet zijn te controleren of de gewezen referent zich eerder aan zijn (inmiddels beëindigde) zorg- en informatieverplichtingen heeft gehouden. Indien naderhand wordt vastgesteld dat dat niet het geval is geweest, kan de gewezen referent een bestuurlijke boete worden opgelegd. In dat geval zal uiteraard aan de hand van de aldus in het kader van het toezicht op referenten verkregen gegevens ook worden gezien, of er ten behoeve van de vreemdeling onjuiste gegevens zijn verstrekt, die gevolgen moeten hebben voor diens verblijfsrechtelijke positie.

Onderdelen LLLL en MMMM (artikelen 6.2 en 6.4)

Artikel 6.2

In artikel 6.2 is op grond van artikel 66 van de wet tot uitdrukking gebracht dat de Minister van Justitie de kosten van uitzetting van een vreemdeling ook kan verhalen op diens referent of gewezen referent.

Artikel 6.4

Artikel 6.4 is aangepast in verband met de mogelijkheid om de kosten van uitzetting te verhalen op de (gewezen) referent. Het eerste en tweede lid zijn aangepast. Het derde tot en met vijfde lid zijn nieuw en hebben betrekking op het verhaal van de kosten van uitzetting van de vreemdeling op diens (gewezen) referent. Voor de overzichtelijkheid is het gehele artikel opnieuw vastgesteld.

Op grond van het gewijzigde artikel 66 van de wet kan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voorzien in de mogelijkheid om de kosten van uitzetting van de vreemdeling te verhalen op diens (voormalige) referent. Deze mogelijkheid is vergelijkbaar met de vanouds bestaande verhaalsmogelijkheid van de kosten van terugkeer op de vreemdeling zelf.

Met de regeling van de bestuursrechtelijke geldschuld van titel 4.4 van de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht wordt een laagdrempelige bestuursrechtelijke rechtsbescherming voor de (gewezen) referent opengesteld, waarmee de hogere civielrechtelijke kosten van rechtsbescherming worden vermeden. De regering verwacht dat hierdoor aanzienlijk meer kosten kunnen worden verhaald op de (gewezen) referent van de uitgezette vreemdeling dan voorheen op basis van de garantstelling het geval was. Hierbij is tevens van belang dat artikel 6.2 voorziet in de bevoegdheid tot uitvaardiging van een dwangbevel, waardoor de minister zichzelf zonder tussenkomst van de burgerlijke rechter en de daarmee gepaard gaande kosten een executoriale titel kan verschaffen.

De aansprakelijkheid van de referent voor de kosten van uitzetting van de vreemdeling wiens referent hij is of was, wordt in artikel 6.4 beperkt tot een deel van de daadwerkelijk door de overheid gemaakte terugkeerkosten. In de Blauwdruk Modern Migratiebeleid heeft de regering er voor gekozen alleen die kosten op de (gewezen) referent te verhalen die ook de vreemdeling zelf zou hebben gemaakt, indien deze Nederland eigener beweging zou hebben verlaten. Dit stelt de referent van tevoren in staat een redelijke inschatting van die kosten te maken. Bovendien zijn de kosten daardoor individueel ook goed toerekenbaar. Concreet betekent dit dat de directe kosten van de terugreis, transport en identiteitsbewijzen worden verhaald, maar dat de kosten van eventuele vreemdelingenbewaring en escortering bij dreigend verzet niet onder de aansprakelijkheid van de referent vallen.

Tweede lid

Het nieuwe tweede lid bevat de waarborg dat de kosten van uitzetting die op de (gewezen) referent kunnen worden verhaald, in ieder geval niet omvatten de kosten van escortering van de vreemdeling naar de (lucht)haven van vertrek en diens escortering naar het land van herkomst. Dit zijn kosten die voortvloeien uit een beoordeling door de politie of de Koninklijke marechaussee op het moment waarop de vreemdeling moet worden vervoerd en die van tevoren niet kunnen worden ingeschat door, bijvoorbeeld, een hogeschool of universiteit, een werkgever, een onderzoeksinstelling of een gewezen (huwelijks)partner die de vreemdeling naar Nederland heeft laten overkomen. Zoals ook in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is opgenomen, worden de op de (gewezen) referent te verhalen kosten beperkt tot die kosten die de vreemdeling zelf zou hebben gemaakt bij vrijwillig vertrek uit Nederland. Op grond van het nieuwe tweede lid zijn in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 de kostenposten opgenomen die op de (gewezen) referent kunnen worden verhaald en waarmee de referent dus van tevoren rekening kan houden. Ook worden de kosten die op de vreemdeling kunnen worden verhaald, in algemeen verbindende voorschriften vastgelegd.

Derde lid

Het derde lid bevat beperkingen van de kosten die op de (gewezen) referent van de vreemdeling kunnen worden verhaald, waarmee verder recht wordt gedaan aan de eisen van

proportionaliteit en subsidiariteit die voortvloeien uit het Europese recht en de Nederlandse algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Onderdeel a

Zoals in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is aangegeven, worden de kosten van uitzetting niet verhaald op de (gewezen) referent, indien die kosten op grond van artikel 65, tweede lid, van de wet op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald. De aansprakelijkheid van de vervoerder wordt beheerst door Richtlijn 2001/51/EG (en artikel 6.3 van het besluit)

Onderdeel b

De wettelijke verhaalsmogelijkheid wordt in verband met de rechtszekerheid in tijd beperkt. Anders dan in de Blauwdruk Modern Migratiebeleid is aangegeven, wordt die mogelijkheid beperkt tot kosten die zijn gemaakt in de periode van een jaar nadat het referentschap is geëindigd. Eerder was in de Blauwdruk een periode van zes maanden opgenomen. De periode van een jaar verhoogt de uitvoerbaarheid van het instrument kostenverhaal. Voor de (voormalige) referenten van wetenschappelijk onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG, Pb EU 2005 L 289/199, zal echter overeenkomstig artikel 5, derde lid, van die richtlijn een termijn van zes maanden worden aangehouden, aangezien uit die richtlijn volgt dat een onderzoeksinstelling na het verstrijken van zes maanden niet langer aansprakelijk kan worden gehouden voor uit overheidsmiddelen opgebrachte kosten van verblijf en terugreis van een illegaal verblijvende onderzoeker (zie vierde lid). Bepalend is dat de kosten van uitzetting binnen deze termijn van een jaar, onderscheidenlijk zes maanden moeten zijn gemaakt. De termijn vangt aan op de dag nadat het referentschap overeenkomstig artikel 2b van de wet is geëindigd, bijvoorbeeld doordat de referent de IND heeft bericht over de beëindiging van diens relatie met de vreemdeling of diens definitieve vertrek uit Nederland.

Onderdelen c tot en met en g

Op de gewezen referent worden de kosten van uitzetting niet verhaald, indien zich een nieuwe referent heeft gesteld of een ander als referent is aangewezen (onderdeel c). In dat geval is de nieuwe referent aansprakelijk voor de kosten van eventuele uitzetting en hoeft de aanvankelijke referent niet te worden aangesproken. Er zal slechts één (rechts) persoon of instantie aansprakelijk zijn voor de kosten.

Op de gewezen referent worden ook geen kosten verhaald, indien de verblijfsvergunning van de vreemdeling is gewijzigd. De vergunning kan zijn gewijzigd in een verblijfsvergunning waarvoor wel een nieuwe referent nodig is, in welk geval een nieuwe referent is gesteld of aangewezen voordat de daadwerkelijke wijziging een feit is. In dat geval draagt de nieuwe referent het risico van de kosten van eventuele uitzetting. Het kan ook zijn dat de vergunning is gewijzigd in een vergunning onder een beperking waarvoor geen referent is vereist. In dat geval gaat het risico over naar de staat.

Indien de vreemdeling een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd krijgt, Nederlander wordt of als Nederlander moet worden behandeld, worden de kosten van eventuele latere uitzetting evenmin op diens gewezen referent verhaald. Met dergelijke overheidsbeslissingen neemt de overheid ook het risico van de kosten van verwijdering op zich.

Vierde lid

Ook het vierde lid strekt tot beperking van de mogelijkheid tot verhaal van kosten op de (gewezen) referent. Het vierde lid heeft betrekking op het verhaal van de kosten van uitzetting van een vreemdeling die (eerder) een wetenschappelijk onderzoeker was in de zin van richtlijn 2005/71/EG betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek. In het derde lid wordt de verhaalsmogelijkheid in tijd beperkt tot een periode van een jaar na beëindiging van het referentschap. Genoemde richtlijn bevat beperkingen voor de mogelijkheden tot het verhaal van de kosten op de referent (de onderzoeksinstelling). Op grond van artikel 5, derde lid, van de richtlijn, kunnen de lidstaten naar nationaal recht van de onderzoeksinstelling een schriftelijke verbintenis eisen om, in geval van illegaal verblijf van een onderzoeker op het grondgebied van de betrokken lidstaat, de kosten voor diens verblijf en terugreis die uit overheidsmiddelen zijn opgebracht, terug te betalen. De financiële aansprakelijkheid van de onderzoeksinstelling verstrijkt uiterlijk zes maanden na de beëindiging van de gastovereenkomst. Die verstrijkt automatisch wanneer de onderzoeker niet wordt toegelaten of wanneer de rechtsbetrekking tussen de onderzoeker en de onderzoeksinstelling wordt beëindigd (artikel 6, vierde lid, van de richtlijn). Op grond van artikel 6, vijfde lid, van de richtlijn, moet de onderzoeksinstelling de daartoe door de lidstaat aangewezen instantie (IND) zo spoedig mogelijk in kennis stellen van gebeurtenissen die de uitvoering van de gastovereenkomst verhinderen. Het onderhavige artikel waarborgt dat het in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 op te nemen beleid niet in strijd komt met richtlijn 2005/71/EG.

Vijfde lid

Als de kosten van uitzetting van een vreemdeling kunnen worden verhaald op de referent of de gewezen referent van de vreemdeling, worden zij niet verhaald op die vreemdeling zelf. Dit past bij de keuze om de referent meer verantwoordelijkheid te geven. Er zal slechts één (rechts-)persoon of instantie aansprakelijk zijn voor de kosten. Wanneer de kosten op de (gewezen) referent verhaald kunnen worden, is verhaal op de vreemdeling derhalve niet meer aan de orde.

Onderdelen NNNN tot en met PPPP (artikelen 8.1 tot en met 8.2a)

Op grond van artikel 107, zevende lid, van de wet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld omtrent onder meer de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens dienen te worden verstrekt. De bestaande artikelen 8.1 en 8.2 geven hieraan reeds uitvoering. Hierbij is geen wezenlijke wijziging beoogd ten opzichte van de regeling zoals die gold voor de inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid. Wel zijn de artikelen 8.1 en 8.2 aangepast aan de ontwikkelingen van de afgelopen tijd. De korpschef verstrekt andere bestuursorganen geen gegevens meer over de verblijfsrechtelijke positie van vreemdelingen. Die gegevensverstrekking geschiedt door de IND sinds de overheveling van de toelatingstaken van de vreemdelingendiensten aan de IND. Die verstrekking geschiedt door middel van de Basisvoorziening Vreemdelingen (BVV), die met het geautomatiseerde systeem van de IND (INDIGO) deel uitmaakt van de vreemdelingenadministratie. Aangezien de korpschef geen taak meer heeft bij besluiten over

de (voortgezette) toelating van vreemdelingen, hoeft hij daarvoor ook geen gegevens meer te ontvangen van andere bestuursorganen die daarvoor van belang zijn. De gegevens worden derhalve uitsluitend verstrekt aan de Minister van Justitie.

In het nieuwe artikel 8.2a, derde lid, is daarnaast een delegatiebasis opgenomen die het mogelijk maakt dat in het Voorschrift Vreemdelingen 2000 nader wordt geregeld in welke andere gevallen eveneens *in ieder geval* gegevens en inlichtingen worden verstrekt. De (geautomatiseerde) gegevensuitwisseling door en aan de IND is nog in ontwikkeling en zal in de loop der tijd gefaseerd tot stand worden gebracht. Die gegevensuitwisseling heeft tot doel de administratieve lastendruk voor burgers en bedrijven en de uitvoeringslasten voor de overheid zo veel mogelijk te beperken door gebruik te maken van reeds bij andere overheidsdiensten bekende gegevens. Ook wordt met die gegevensuitwisseling beoogd een verhoging van de juistheid van de gegevens waarop beslissingen door de IND omtrent de toelating van vreemdelingen en de erkenning van referenten zijn gebaseerd. Tenslotte is een uitwisseling van gegevens en inlichtingen essentieel voor de effectieve en efficiënte inrichting van de toezichts- en handavingsprocessen. In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 is de verstrekking geregeld van gegevens die noodzakelijk zijn voor de (waar mogelijk) geautomatiseerde behandeling van toelatingsaanvragen ten behoeve van vreemdelingen, beschikkingen omtrent de intrekking van verblijfsvergunningen en de ongewenstverklaring van vreemdelingen, voor de erkenning van rechtspersonen en ondernemingen als referent en de schorsing en intrekking van die erkenningen, en het opstellen van behandelprofielen.

Daarnaast zijn er in en buiten de vreemdelingenketen ook andere overheidsinstanties die informatie nodig hebben van de IND om hun wettelijke taken goed te kunnen uitvoeren. Zo heeft het UWV/werkbedrijf behoefte aan inlichtingen over de intrekking van verblijfsvergunningen voor het verrichten van arbeid, om de ten behoeve van die arbeid aan de werkgever van die vreemdeling verleende tewerkstellingsvergunning in te kunnen trekken. Gemeenten behoeven voor de uitvoering van de Wet inburgering informatie over de verlening van verblijfsvergunningen aan inburgeringsplichtige vreemdelingen. Inkomensgegevens van referenten die bij de aanvraag om toelating van een vreemdeling hebben aangegeven zelfstandig en duurzaam te beschikken over voldoende middelen van bestaan, maar tevens een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand ontvangen, kunnen voor de betreffende uitkeringsinstantie van groot belang zijn in het kader van toezicht en handhaving. Ook de onder de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ressorterende ambtenaren van de Arbeidsinspectie hebben gegevens van de IND nodig voor het toezicht op naleving van de Wet arbeid vreemdelingen.

In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 worden voorts regels gesteld omtrent de doorlevering van gegevens die ten behoeve van de vreemdelingenadministratie worden vertrekt. Gegevens kunnen in ieder geval worden verstrekt, indien die nodig zijn voor de voorbereiding van beschikkingen omtrent de machtiging tot voorlopig verblijf, de verblijfsvergunning en de ongewenstverklaring, de erkenning als referent, de schorsing en intrekking van die erkenning, en het toezicht op naleving van wettelijke voorschriften met betrekking tot de grensbewaking, het toezicht op vreemdelingen en het toezicht op referenten. Doorlevering van bepaalde gegevens kan onder omstandigheden echter onwenselijk zijn met het oog op de belangen van degene die het aangaat en van de overheidsdienst die die gegevens heeft aangeleverd. Zo kan levering van gegevens van de Rijksbelastingdienst aan de IND en doorlevering door de IND negatieve gevolgen hebben voor de bereidheid van belastingplichtigen om gegevens aan de belastingdienst te verstrekken. Of hiervan sprake is, is afhankelijk van de aard van de gegevens. Om die reden wordt de regeling van de gegevensverstrekking in het Voorschrift

Vreemdelingen 2000 tot stand gebracht in overeenstemming met de minister wie het mede aangaat, tenzij na overleg blijkt dat aan dergelijke overeenstemming, gelet op de aard van de gegevens, geen behoefte bestaat.

De delegatiebepaling in het derde lid van artikel 8.2a doet uiteraard niet af aan artikel 107, vijfde lid, van de wet, dat bepaalt dat bestuursorganen bevoegd zijn uit eigen beweging en desgevraagd verplicht zijn de minister (IND) de gegevens te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de wet.

In het Voorschrift Vreemdelingen 2000 zijn voorts regels opgenomen over de vernietiging van de in de vreemdelingenadministratie opgenomen gegevens en de gevallen waarin de uitwisseling van gegevens en inlichtingen tussen de vreemdelingenadministratie en andere overheidsdiensten niet kosteloos geschiedt. Op dit moment bestaat nog geen volledig beeld van de gegevens die ter uitvoering van het modern migratiebeleid zullen worden verstrekt aan de vreemdelingenadministratie of zullen worden verkregen uit andere bestanden, en daarmee evenmin van de daarvoor in rekening gebrachte kosten. Uitgangspunt bij de gegevensuitwisseling tussen overheidsdiensten is evenwel dat die zoveel mogelijk kosteloos plaatsvindt op basis van reciprociteit. Daar waar geen sprake kan zijn van kosteloze uitwisseling van gegevens en inlichtingen, moeten de IND en de desbetreffende overheidsdienst afspraken maken over de te financieren kosten.

Bestuursorganen mogen – en moeten, als de minister (IND) daarom vraagt – gegevens verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000 en de Rijkswet op het Nederlanderschap. Het gaat hierbij wat betreft de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000 onder meer om inkomensgegevens van de vreemdeling en de referent, de burgerlijke staat en het adres van de vreemdeling, gegevens over de inburgering van de vreemdeling, diens medewerking aan het medisch onderzoek naar tuberculose, de verlening van tewerkstellingsvergunningen aan referenten ten behoeve van de door de vreemdeling te verrichten arbeid, gegevens over de naleving door de referent van de Wet arbeid vreemdelingen en de Wet op het minimumloon en de minimum vakantietoelage, over de rechtspersoon of onderneming die als referent is of wordt erkend, justitiële en politiegegevens met betrekking tot de vreemdeling en de referent, en gegevens over de studievoortgang. Dergelijke gegevens worden aangeleverd door tal van bestuursorganen en instellingen.

Artikel II (Besluit politiegegevens)

In artikel 4:1 van het Besluit politiegegevens is de verstrekking geregeld van politiegegevens inzake de signalering en antecedenten van personen. Hieronder vallen politiegegevens omtrent de betrokkenheid van personen bij strafbare feiten, onder meer gegevens over het feit dat jegens een persoon proces-verbaal is opgemaakt terzake van een strafbaar feit waarvoor deze als verdachte is gehoord, de aanduiding van het strafbare feit en de beslissing van de officier van justitie of van de rechter over de aangelegenheid, waarop dat proces-verbaal betrekking heeft. Hierdoor kan inzicht worden verkregen in alle gedragingen of handelingen van de betrokken persoon, naar aanleiding waarvan hij in aanraking is gekomen met de politie of de Koninklijke marechaussee, ook in die gevallen waarin dit niet heeft geleid tot een strafvervolging of een veroordeling terzake. De noodzaak van verstrekking van politiegegevens aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie is het gevolg van de overdracht van taken op het gebied van de uitvoering en

handhaving van de vreemdelingenwetgeving aan de IND.

De versterking van de positie van de referent in het reguliere vreemdelingenrecht en de invoering van geautomatiseerde beslissingen brengen uitbreiding mee van de behoefte aan politiegegevens. Die gegevens zijn thans ook nodig voor de beoordeling door de IND van aanvragen om erkenning als referent en de intrekking en de schorsing van dergelijke erkenningen (subonderdeel 2°). Aangezien de IND in de verkorte procedure moet kunnen uitgaan van de juistheid van de verklaringen die een erkende referent heeft afgelegd, moet de betrouwbaarheid van de referent aan de hand van onder meer politiegegevens periodiek kunnen worden beoordeeld indien daartoe aanleiding bestaat. Daarnaast zijn politiegegevens van belang bij het opstellen van de zogeheten behandelprofielen, aan de hand waarvan wordt beoordeeld welke aanvragen (grotendeels) geautomatiseerd worden behandeld en beoordeeld (subonderdeel 2°). Deze profielen zijn niet van invloed op toelatingsvoorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen, maar slechts op de wijze van behandeling, zoals de mate van onderzoek die verricht wordt bij het beoordelen van een aanvraag. Dergelijke profielen worden eveneens gebruikt voor het toezicht op naleving van de wettelijke voorschriften met betrekking tot vreemdelingen en referenten.

De aanvulling van artikel 4:1, eerste lid, onderdeel a, van het Besluit politiegegevens heeft tevens tot gevolg dat bepaalde IND-ambtenaren die daartoe na een veiligheidsonderzoek zijn geautoriseerd, de in dat onderdeel bedoelde politiegegevens rechtstreeks langs geautomatiseerde weg kunnen raadplegen (artikel 4:6, onderdeel a, van het Besluit politiegegevens). Deze raadpleging is beperkt tot een vergelijking van bepaalde categorieën van politiegegevens op basis van hit/no hit. Ingeval van het overeenkomen van de gegevens (hit) zullen de met de melding samenhangende gegevens kunnen worden verstrekt op basis van artikel 4:1, onderdeel a, van het Besluit politiegegevens.

Politiegegevens, die worden verwerkt overeenkomstig de artikelen 8, 9, 10, eerste lid, onderdelen a en c, en 13 van de Wet politiegegevens, konden reeds op grond van artikel 4:3, eerste lid, onderdeel h, van het Besluit politiegegevens worden verstrekt aan de IND, voor zover de IND die gegevens behoeft voor een goede uitvoering van haar taken op het gebied van de toelating, het verblijf en de ongewenstverklaring van vreemdelingen, de uitvoering van de Rijkswet op het Nederlanderschap en de internationale verplichtingen. De uitbreiding van de taken van de IND als gevolg van de hiervoor genoemde versterking van de positie van de referent en de invoering van geautomatiseerde beslissingen met behandelprofielen, brengt ook uitbreiding mee van de behoefte aan de in artikel 4:3 bedoelde politiegegevens. Vanwege de aard van deze gegevens dient voor de verstrekking hiervan aan de IND altijd een afweging plaats te vinden waarbij rekening wordt gehouden met de te verstrekken gegevens en de taken waarvoor de IND die gegevens nodig heeft, en waarbij de beginselen van noodzakelijkheid, proportionaliteit, evenredigheid en subsidiariteit in acht moeten worden genomen. Verstrekking kan ernstige consequenties hebben voor de betrokkene, het betreffende opsporingsonderzoek of de bescherming van de bron. In bepaalde gevallen kan verstrekking van dergelijke gegevens aan de IND echter noodzakelijk zijn. De informatieverstrekking vindt op zodanige wijze plaats dat de risico's zo veel mogelijk worden beperkt. Dit brengt met zich mee dat de leider van het betreffende onderzoek of het hoofd van de betreffende criminele inlichtingeneenheid of regionale inlichtingendienst in afzonderlijke gevallen betrokken wordt bij de afweging in hoeverre en op welke wijze de betreffende gegevens voor verstrekking aan de IND in aanmerking komen.

Artikel III (Besluit justitiële gegevens)

Op grond van artikel 19 van het Besluit justitiële gegevens worden justitiële gegevens ten behoeve van de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000 desgevraagd verstrekt aan onder meer de ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen als bedoeld in de artikelen 46 en 47 van de Vreemdelingenwet 2000. In het reguliere vreemdelingenrecht is de rol van de referent versterkt. Op de naleving van de wettelijke voorschriften met betrekking tot referenten wordt toegezien door (door de Minister van Justitie aangewezen) ambtenaren van de IND (artikel 47a van de Vreemdelingenwet 2000). Ook deze moeten voor de uitvoering van hun toezichthoudende taken op grond van de Vreemdelingenwet 2000 kunnen beschikken over justitiële gegevens.

Artikelen IV en V (Besluit studiefinanciering 2000 en het Besluit tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten)

De wijzigingen van het Besluit studiefinanciering 2000 en het Besluit tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten houden verband met de nieuwe beperkingen waaronder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000, voortaan wordt verleend.

De verblijfsvergunning die voorheen werd verleend onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, wordt voortaan verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid. Ook de verblijfsvergunning die aan adoptie- en pleegkinderen wordt verleend, wordt voortaan verleend onder deze nieuwe beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid. Dit leidt tot een geringe uitbreiding met die kinderen die houder zijn van deze verblijfsvergunning in afwachting van het onderzoek naar de geschiktheid van de adoptiefouder.

De verblijfsvergunning die voorheen werd verleend onder een beperking verband houdend met de vervolging van mensenhandel of met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken, wordt voortaan verleend onder de beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden. Dit leidt tot een geringe uitbreiding met die kinderen die in verband met eergereleerd geweld of een kinderschermingsmaatregel in het bezit zijn gesteld van deze verblijfsvergunning.

De verblijfsvergunning die voorheen werd verleend onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf, wordt voortaan verleend onder de beperking verband houdend met niet-tijdelijke humanitaire gronden.

Artikel VI (Besluit inburgering)

Ook de wijziging van artikel 2.1 van het Besluit inburgering houdt verband met de nieuwe beperkingen waaronder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000, voortaan wordt verleend. Artikel 2.1 van het Besluit inburgering stelt regels omtrent het tijdelijke doel, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a, van de Wet inburgering. Daarbij is zoveel mogelijk aangesloten bij het verblijfsrecht van tijdelijke aard, bedoeld in artikel 21 van de Vreemdelingenwet 2000. De uitwerking van de tijdelijke verblijfsdoelen in artikel 3.5 van het Vreemdelingenbesluit 2000, komen voor het grootste deel overeen met die in artikel 2.1 van het Besluit inburgering zijn opgenomen. De tijdelijke verblijfsdoelen genoemd in artikel 2.1 van het Besluit inburgering zijn aangepast aan de nieuwe beperkingen van het modern migratiebeleid in de artikelen 3.4 en 3.5 van het

Vreemdelingenbesluit 2000. De wijziging past de structuur van de inburgeringsplicht op grond van de Wet inburgering niet aan. De verschillen die bestaan tussen beperkingen al of niet van tijdelijke aard in het vreemdelingenrecht en in het inburgeringsstelsel, met name ten aanzien van arbeids-, en kennismigranten en wetenschappelijk onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG, blijven bestaan. Deze beperkingen zijn in het kader van inburgering van tijdelijke aard, op grond waarvan deze migranten niet inburgeringsplichtig zijn.

Artikel VII (Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg)

Artikel 23, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg bepaalt dat voor een rechtmatig in Nederland verblijvende alleenstaande minderjarige vreemdeling de in het indicatiebesluit op te nemen termijn gedurende welke de aanspraak op jeugdhulp geldt niet langer dan een halfjaar mag zijn. Door de mogelijk snel wisselende omstandigheden, zowel individueel als verblijfsrechtelijk, is het noodzakelijk dat het bureau jeugdzorg geregeld de situatie opnieuw beoordeelt. Voorheen werd aan dergelijke vreemdelingen een tijdelijke verblijfsvergunning verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (voorheen artikel 3.5, eerste lid, aanhef en onder q, van het Vreemdelingenbesluit 2000). Voortaan worden deze verblijfsvergunningen verleend onder een beperking verband houdend met tijdelijke humanitaire gronden (artikel 3.5, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000). Deze vergunningen worden ook verleend aan slachtoffers van mensenhandel en vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

Artikel VIII

Op grond van artikel XI van de Wet modern migratiebeleid zijn op het tijdstip waarop die wet in werking is getreden, de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen personen en organisaties referent geworden van de houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, voorzover de aanvraag omtrent die verblijfsvergunning is ingediend op of na 1 januari 2010. Hiermee is beoogd de nieuwe referentensystematiek ook onmiddellijke werking te geven in die gevallen waarin de vreemdeling reeds voor de inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid tot Nederland was toegelaten op basis van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

De “referent oude stijl” van deze vreemdelingen is op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet van rechtswege “referent nieuwe stijl” geworden. Dit betekent dat deze referent zich ook direct aan de nieuwe verplichtingen moet houden, dat niet-nakoming daarvan kan worden beboet en dat een deel van de kosten van eventuele uitzetting van de vreemdeling op deze referent zullen kunnen worden verhaald. Het gaat hierbij om natuurlijke personen (met name bij gezinsmigratie), rechtspersonen, ondernemingen, hoofd- of nevenvestigingen daarvan (met name bij arbeidsmigratie), kerkgenootschappen of zelfstandige onderdelen daarvan, en organisaties waarvan een of meer kerkgenootschappen deel uitmaken (die met name referent van geestelijke bedienaren zijn).

In artikel VIII is geregeld welke persoon of organisatie referent is geworden. Indien die vergunning is verleend onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verblijf ter adoptie of als pleegkind, het afwachten van onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders of familiebezoek, is de hoofdpersoon bij wie de

vreemdeling als familie- of gezinslid verblijft, de referent. Indien die vergunning is verleend onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst, het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar, met verblijf als stagiaire of practisant, is de werkgever van de vreemdeling de referent. Indien die vergunning is verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als onderzoeker in de zin van richtlijn 2005/71/EG, is de onderzoeksinstelling die de gastovereenkomst heeft getekend, de referent.

Indien die vergunning kort voor inwerkingtreding van het nieuwe reguliere migratiebeleid is verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als au pair, zal het gedurende het eerste jaar na inwerkingtreding daarvan nog voorkomen dat het gastgezin waarin de vreemdeling als au pair verblijft, referent is. In nieuwe zaken kan uitsluitend de uitwisselingsorganisatie als referent optreden.

Volledigheidshalve wordt in dit verband gewezen op artikel 3.103; aanvragen, die voor inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid en het onderhavige besluit zijn ingediend en waarop nog niet is beslist, worden beoordeeld aan de hand van het recht zoals dat gold ten tijde van de indiening van de aanvraag, tenzij uit de wet anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, voor de vreemdeling gunstiger is.

Artikel IX

Eerste lid

Het moderne migratiebeleid kent een aantal nieuwe beperkingen ten opzichte van de voorheen gehanteerde beperkingen. De reeds voor inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid afgegeven verblijfsdocumenten, waarop een “oude” beperking is aangetekend, blijven geldig tot de geldigheidsduur verstrijkt of de vergunning is ingetrokken. Hiermee wordt voorkomen dat zeer veel houders van een verblijfsvergunning regulier op het moment van inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid hun verblijfsdocument zouden moeten laten vervangen. Vervanging van de oude verblijfsdocumenten vindt plaats op het natuurlijke moment waarop de geldigheidsduur moet worden verlengd. Daarbij wordt de “nieuwe” beperking op het nieuwe verblijfsdocument aangetekend. Het eerste lid regelt dat de “oude” beperkingen vanaf het tijdstip waarop de Wet modern migratiebeleid in werking treedt, direct worden aangemerkt als de corresponderende “nieuwe” beperkingen. Dit betekent dat de vreemdeling die houder is van een verblijfsvergunning voor verblijf als pleegkind, als stagiaire of als au pair, vanaf dat moment wordt aangemerkt als houder is van een verblijfsvergunning voor verblijf als familie- of gezinslid, respectievelijk voor lerend werken of verblijf in het kader van uitwisseling. Op hen is het nieuwe recht direct van toepassing.

Tweede lid

In het tweede lid is geregeld dat voor de toepassing van een aantal bepalingen (kolom A) de voor inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid verleende verblijfsvergunningen gelijk worden gesteld met de “nieuwe” beperkingen. Hiermee wordt onder meer voorkomen dat de opbouw van rechten door gezinsmigranten wordt gestuit. Gezinsmigranten kunnen in het algemeen na een verblijf van drie jaar verblijf als houder van een verblijfsvergunning als familie- of gezinslid in aanmerking komen voor een zelfstandige verblijfsvergunning

(voorheen: voor “voortgezet verblijf”). Voor inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid werden deze verblijfsvergunningen in het kader van gezinsmigratie verleend onder diverse andere beperkingen, zoals verblijf in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming, verblijf ter adoptie, verblijf als pleegkind, of verblijf in afwachting van onderzoek naar de geschiktheid van de aspirant-adoptiefouders, bedoeld in artikel 11 van de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie. Met het tweede lid wordt veilig gesteld dat het voor de inwerkingtreding van de wetswijziging opgebouwde deel van de vereiste verblijfsstermijn wordt meegenomen.

Artikel X

Reeds voor de inwerkingtreding van het onderhavige besluit verleende verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd blijven geldig. Deze vergunningen zijn verleend, zonder dat de referent zich met een schriftelijke verklaring als zodanig heeft gesteld of als zodanig door de Minister van Justitie is aangewezen. Artikel X stelt veilig dat die verblijfsvergunningen niet worden ingetrokken op de enkele grond dat de referent geen verklaring heeft afgelegd.

In de periode vanaf 1 januari 2010, dus voorafgaande aan de inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid, is de IND begonnen die personen en instanties, die onder het nieuwe stelsel referent worden, te wijzen op de komende veranderingen. Die personen en instanties zijn op het moment waarop de Wet modern migratiebeleid in werking is getreden, van rechtswege de referent van de desbetreffende vreemdeling geworden.

Artikel XI

Op grond van artikel XII, tweede lid, van de Wet modern migratiebeleid is de algemene regel dat de referent “oude stijl“ van de reeds toegelaten vreemdeling op het moment van inwerkingtreding van de Wet modern migratiebeleid diens referent “nieuwe stijl wordt” niet van toepassing, indien de aanvraag is ingediend voor een bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld tijdstip. Wel kunnen bepaalde kosten van uitzetting worden verhaald op de persoon of organisatie, die in de periode van vijf jaar voordat deze kosten zijn gemaakt, ten behoeve van het verblijf van de vreemdeling een garantverklaring heeft ondertekend. Het onderhavige artikel XI stelt die datum vast op 1 juli 2010. Vanaf die datum is de voor de uitvoering van deze overgangsrechtelijke bepaling noodzakelijke referentenregistratie bij de IND operationeel.

De Staatssecretaris van Justitie,